เปรียบเทียบประเภทธุรกิจส่งผลต่อความพึงพอใจด้านสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่น และด้านทักษะของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตผ่านมุมมองของนายจ้างชาวญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์

จีรภัทร์ วงศ์ธนารุจน์

สารนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย สาขาวิชาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น
สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
ปีการศึกษา 2564

COMPARISON OF BUSINESS TYPES AFFECTS THE SATISFACTION OF THAI-JAPANESE INTERPRETERS' COMPETENCY AND FUTURE SKILLS OF THAI-JAPANESE INTERPRETERS THROUGH THE PERSPECTIVE OF JAPANESE EMPLOYERS IN WELGROW INDUSTRIAL ESTATE

Jeerapat Wongthanaruj

A Term Paper Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Business Administration Program
in Japanese Business Administration
Graduate School
Thai-Nichi Institute of Technology
Academic Year 2021

หัวข้อสารนิพนธ์	เปรียบเทียบประเภทธุรกิจส่งผลต่อความพึงพอใจด้านสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่น และด้านทักษะของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตผ่านมุมมองของนายจ้างชาวญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์
โดย	จีรภัทร์ วงศ์ธนารุจน์
สาขาวิชา	บริหารธุรกิจญี่ปุ่น
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญญาดา นาสมบูรณ์

บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น อนุมัติให้นับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.พิชิต สุขเจริญพงษ์)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

คณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์รังสรรค์ เลิศในสัตย์)

..... กรรมการ
(ดร.เอิบ พงบุหงอ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญญาดา นาสมบูรณ์)

จีรภัทร์ วงศ์ธนารุจน์ : เปรียบเทียบประเภทธุรกิจส่งผลต่อความพึงพอใจด้านสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่น และด้านทักษะของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตผ่านมุมมองของนายจ้างชาวญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์. อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญญาดา นาสมบูรณ์, 141 หน้า.

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบประเภทธุรกิจส่งผลต่อความพึงพอใจด้านสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่น 2) เปรียบเทียบประเภทธุรกิจส่งผลต่อทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นายจ้างชาวญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ จำนวน 119 คน โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูล สถิติที่ใช้ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และสถิติไคสแควร์ (Chi-square)

ผลการทดสอบพบว่า ประเภทธุรกิจยานยนต์ส่งผลต่อความพึงพอใจด้านสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นแตกต่างจากประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก) และประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์) ในด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิตที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 และด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

และยังพบว่าประเภทธุรกิจยานยนต์ ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก) ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์) ส่งผลต่อทักษะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความฉลาดในการเข้าสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่าประเภทธุรกิจยานยนต์ ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก) ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์) ส่งผลต่อทักษะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์ แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

บัณฑิตวิทยาลัย ลายมือชื่อนักศึกษา .....

สาขาวิชา บริหารธุรกิจญี่ปุ่น ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา .....

ปีการศึกษา 2564

JEERAPAT WONGTHANARUJ : COMPARISON OF BUSINESS TYPES AFFECTS THE SATISFACTION OF THAI-JAPANESE INTERPRETERS' COMPETENCY AND FUTURE SKILLS OF THAI- JAPANESE INTERPRETERS THROUGH THE PERSPECTIVE OF JAPANESE EMPLOYERS IN WELGROW INDUSTRIAL ESTATE. ADVISOR : ASST.PROF.DR.BOONYADA NASOMBOON, 141 PP.

The purpose of this study were to examine 1) compare the types of business affecting the satisfaction of Thai-Japanese interpreters' competency 2) compare the types of business affecting the future work skills required for Thai-Japanese interpreters. The research was using questionnaires to survey from 119 Japanese employers participant in Well grow Industrial Estate. The statistics used are frequency, percentage and Chi-square statistics.

The results found that the automotive industry affecting the satisfaction with competency of Thai-Japanese interpreters different from heavy industry (Industrial materials and machinery/Petrochemicals and chemicals/Steel, non-ferrous metals) and light industry (Packaging/Electronic parts/Paper and printing materials/Transportation & logistics) in the field of expertized knowledge on production different at 0.01 level significant and expertized knowledge on quality different at 0.05 level significant.

And also found that automotive industry, heavy industry (Industrial materials and machinery/Petrochemicals and chemicals/Steel, non-ferrous metals) and light industry (Packaging/Electronic parts/Paper and printing materials/Transportation & logistics) affecting the future work skills required for Thai-Japanese interpreters in social intelligence skills had no difference at 0.05 level significant. And also found that automotive industry, heavy industry (Industrial materials and machinery/Petrochemicals and chemicals/Steel, non-ferrous metals) and light industry (Packaging/Electronic parts/Paper and printing materials/Transportation & logistics) affecting the future work skills required for Thai-Japanese interpreters in creative thinking skills different at 0.05 level significant.

Graduate School Student's Signature……

Field of Study Business Japanese Advisor's Signature……

Academic Year 2021

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากคณาจารย์ทุกท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญญาดา นาสมบูรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยและกรุณาเสียสละเวลานับตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ในการให้คำแนะนำปรึกษาตลอดจนติดตามการทำวิจัย รวมไปถึงตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาและขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์รังสรรค์ เลิศในสัตย์ ประธานกรรมการสอบสารนิพนธ์ และดร.เอิบ พงบุหงอ กรรมการสอบสารนิพนธ์ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงงานวิจัยให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น รวมทั้งผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่เสียสละเวลาในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและให้คำแนะนำที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาและการสร้างเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณ ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์องค์กรญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ จังหวัดฉะเชิงเทราทั้ง 23 องค์กรที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการเก็บข้อมูลงานสารนิพนธ์ครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ทุกท่านที่ได้ให้วิชาความรู้ คำแนะนำ ตลอดจนประสบการณ์ที่ดีแก่ผู้วิจัยขอขอบคุณเจ้าหน้าที่บัณฑิตวิทยาลัยและเจ้าหน้าที่คณะบริหารธุรกิจทุกท่านที่ช่วยอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับขั้นตอนในการดำเนินการทำสารนิพนธ์ให้แก่ผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ สามี มิตรสหาย รวมถึงครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความเมตตาและการสนับสนุนที่ดีตลอดมาจนสารนิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์

หากมีข้อบกพร่องหรือความผิดพลาดในส่วนใดเกิดขึ้นในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้เพียงผู้เดียวและจะขอปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป

จีรภัทร์ วงศ์ธนารุจน์

สารบัญ

สารบัญ (ต่อ)

สารบัญตาราง

สารบัญตาราง (ต่อ)

สารบัญตาราง (ต่อ)

สารบัญรูป

บทที่ 1
บทนำ

สภาวะความเป็นมา แนวทางเหตุผลและปัญหา

จากรายงานและสถิติการลงทุนจากต่างประเทศของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Thailand Board of investment) ในปี 2559 ถึงปี 2563 แหล่งที่มาของมูลค่าเงินลงทุนในโครงการต่างชาติที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุนสูงที่สุดตลอดระยะเวลา 5 ปี ที่ผ่านมา คือประเทศญี่ปุ่น โดยในปี 2559 มีมูลค่าเงินลงทุน 79,599 ล้านบาท ในขณะที่อันดับที่ 2 ประเทศจีนมีมูลค่าเงินลงทุน 53,767 ล้านบาท ในปี 2560 ญี่ปุ่นมีมูลค่าเงินลงทุน 89,700 ล้านบาท ในขณะที่อันดับที่ 2 ประเทศสิงคโปร์มีมูลค่าเงินลงทุน 20,610 ล้านบาท ในปี 2561 ญี่ปุ่นมีมูลค่าเงินลงทุน 93,675 ล้านบาท ในขณะที่อันดับที่ 2 ประเทศสิงคโปร์มีมูลค่าเงินลงทุน 37,650 ล้านบาท ในปี 2562 ญี่ปุ่นมีมูลค่าเงินลงทุน 88,067 ล้านบาท ในขณะที่อันดับที่ 2 ประเทศจีนมีมูลค่าเงินลงทุน 73,810 ล้านบาท และในปี 2563 ที่ผ่านมาถึงแม้มูลค่าเงินลงทุนจะลดลง แต่ประเทศญี่ปุ่นยังคงมีมูลค่าเงินลงทุนเป็นอันดับ 1 ซึ่งมีมูลค่า 64,357 ล้านบาท ในขณะที่อันดับที่ 2 ประเทศจีนมีมูลค่าเงินลงทุน 55,788 ล้านบาท (Thailand Board of Investment. 2563 : Online) ดังรูปที่ 1

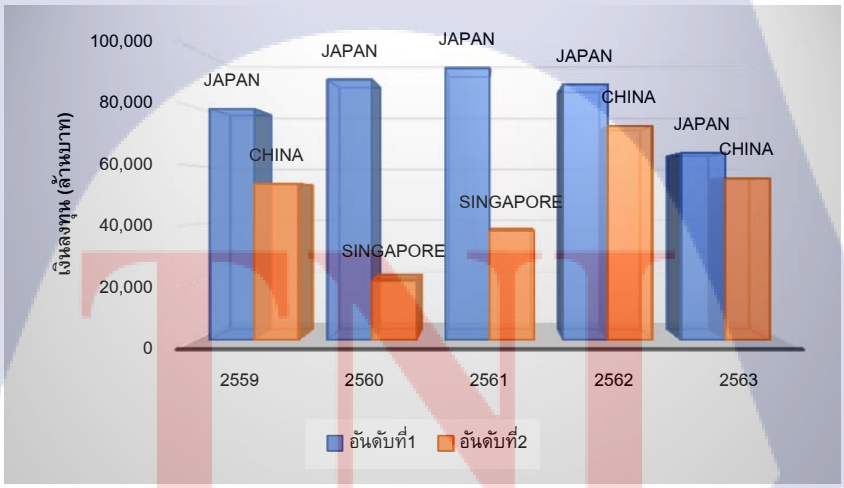

รูปที่ 1 แหล่งที่มาของเงินลงทุนจากต่างประเทศที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุนตั้งแต่ปี 2559 ถึง ปี 2563

ที่มา : Thailand Board of Investment. (2563). **สถิติการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของปี 2559 ถึงปี 2563**. ออนไลน์.

ประเทศญี่ปุ่นเป็นประเทศที่ยังคงเข้ามาลงทุนในประเทศไทยมากที่สุด ในบรรดาล่ามของภาษาที่มีอยู่ทั้งหมด ล่ามภาษาญี่ปุ่นคือหนึ่งในบริการที่ได้รับความนิยมและมีความต้องการมากที่สุด โดยเฉพาะในประเทศไทยซึ่งเป็นประเทศที่มีคนญี่ปุ่นอาศัยอยู่มากเป็นอันดับที่ 4 ของโลก ปัจจัยนี้ส่งเสริมความต้องการบริการล่ามไทย-ญี่ปุ่นให้สูงขึ้น ทั้งนี้องค์กรญี่ปุ่นทั้งภาครัฐและเอกชนในประเทศไทยส่วนใหญ่พึ่งพาบริการล่ามไทย-ญี่ปุ่น โดยการสรรหาและว่าจ้างล่ามไทย-ญี่ปุ่นเป็นพนักงานประจำภายในบริษัท เหตุผลที่คนญี่ปุ่นต้องการและอาศัยล่ามในการสื่อสารอาจเพราะ 2 เหตุผลนี้ 1) ด้านภาษา คนญี่ปุ่นออกเสียงและพูดภาษาต่างๆ เช่น อังกฤษ ไทยได้ยาก 2) ญี่ปุ่นเป็นอันดับสองของโลกในแง่ของขนาดเศรษฐกิจและการค้า ซึ่งมีพลังมากพอที่จะยกระดับความสำคัญของภาษาญี่ปุ่นสำหรับการทำธุรกิจกับคนทั่วโลก ซึ่งยิ่งเป็นการตอกย้ำให้คนญี่ปุ่นไม่ต้องเรียนและพูดภาษาอังกฤษหรือภาษาอื่นได้ดีเพื่อทำธุรกิจกับคู่ค้าต่างประเทศ พวกเขาเป็นผู้มีอำนาจมากพอที่จะจ้างล่ามเพื่อพูดภาษาเป้าหมายให้พวกเขา การเข้าวงการเป็นล่ามไทย-ญี่ปุ่นในปัจจุบันมีเพียงสิ่งเดียวที่เป็นมาตรฐานคือ ความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่น โดยการผ่านการทดสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่นที่เรียกว่า JLPT แบบทดสอบนี้ออกแบบโดยกระทรวงศึกษาธิการเพื่อรับรองความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นและความสามารถของชาวต่างชาติที่เรียนภาษาญี่ปุ่น ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่ N5 ซึ่งเป็นระดับเริ่มต้นไปจนถึง N1 ด้วยใบรับรอง JLPT ในระดับ 1 หรือ 2 หรือ 3 ทุกคนในประเทศไทยสามารถเปลี่ยนตัวเองเป็นล่ามไทย-ญี่ปุ่นได้ทันทีเมื่อต้องการเริ่มต้น ไม่เหมือนอาชีพอื่นๆ เช่น ทนายความ พยาบาล หรือนักบัญชี ที่ต้องได้รับการรับรองจากองค์การมหาชนอย่างเคร่งครัดให้มีคุณวุฒิที่เหมาะสมก่อนเริ่มดำเนินอาชีพ และไม่เหมือนประเทศอื่นๆ เช่น สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย สหราชอาณาจักร ญี่ปุ่น และอื่นๆ ที่มีรัฐบาลหรือองค์กรเอกชนรับรองและควบคุมคุณภาพของล่าม อย่างไรก็ตามด้วยเสรีภาพและความสะดวกในการเริ่มต้นอาชีพเป็นล่ามไทย-ญี่ปุ่นมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีอย่างหนึ่งคือเพียงพอในแง่ของจำนวนและความหลากหลายของล่ามที่ให้บริการในตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการที่เพิ่มขึ้นในประเทศนี้ ในทางกลับกันข้อเสียอย่างหนึ่งคือการมีล่ามไทย-ญี่ปุ่น ที่มีระดับคุณภาพและความหลากหลายที่มากเกินไปโดยไม่มีมาตรฐานใดๆ ตัดสินและรับประกัน ซึ่งบางครั้งล่ามที่มีคุณภาพไม่ถึงเกณฑ์ก็ทำให้เกิดข้อผิดพลาดที่เห็นได้ชัดในที่สาธารณะจากการบริการของพวกเขา (Kittipong Chankaew. 2017)

ในโลกของการทำงานที่ไม่เพียงแต่ต้องใช้ความรู้แต่ยังต้องใช้ทักษะและความเชี่ยวชาญหลายด้าน ที่เกิดจากการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติงานจริงและการฝึกฝน ผู้ประกอบอาชีพทุกคนทั้งที่มีคุณวุฒิการศึกษาและไม่มีคุณวุฒิการศึกษาในสาขานั้นๆ ล้วนมีศักยภาพในการพัฒนาความสามารถการทำงานด้านต่างๆ ในหน้าที่ของตน ซึ่งการใช้ความรู้ทักษะและความสามารถมาประยุกต์ใช้เพื่อการประกอบอาชีพนี้เรียกว่า “สมรรถนะ” ซึ่งในแต่ละสาขาอาชีพอันประกอบด้วย สายงานที่หลากหลายในแต่ละสายงานต่างมีหลายอาชีพ แต่ละอาชีพจำเป็นต้องมีสมรรถนะหลายด้าน ซึ่งแต่ละอาชีพมีลักษณะงานในหน้าที่ที่แตกต่างกันออกไปและจำเป็นต้องใช้สมรรถนะที่หลากหลายในการทำงานในหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ (สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ. 2560 : ออนไลน์) เพื่อนำ

ไปสู่การกำหนดเกณฑ์การรับรองอย่างเป็นรูปธรรม และการทดสอบประเมินมาตรฐานของผู้ที่ต้องการความน่าเชื่อถือและมีคุณสมบัติล่ามไทย-ญี่ปุ่นมืออาชีพในประเทศไทย กิตติพงษ์ จันทร์แก้ว ล่าม/นักแปลมืออาชีพได้พัฒนากรอบการประเมินสมรรถนะสำหรับล่ามมืออาชีพ ไทย-ญี่ปุ่น ผ่านงานวิจัยเรื่อง Competency Framework of Professional Thai-Japanese Interpreter : Not Just Language Proficiency โดยงานวิจัยนี้สรุปข้อกำหนดสมรรถนะ 8 ข้อสำหรับล่ามมืออาชีพไทย-ญี่ปุ่น ได้แก่ 1. ความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่น (JLPT) 2. ทักษะการล่ามพูดสลับ (Consecutive Interpreting Skill) 3. ความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต (Expertized Production Knowledge) 4. ความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ (Expertized Quality Knowledge) 5. ความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี (Expertized Accounting Knowledge) 6. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย (General Knowledge of Thailand) 7. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น (General Knowledge of Japan) และ 8. บุคลิกภาพ (Personality) ดังรูปที่ 2 (Kittipong Chankaew. 2017)

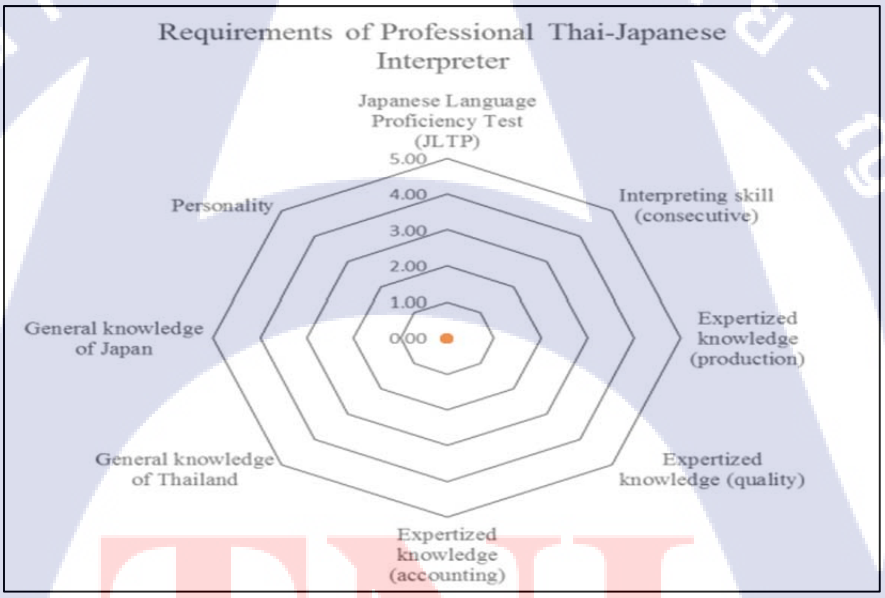

รูปที่ 2 Radar Chart of Requirement of Professional Thai-Japanese Interpreter

ที่มา : Kittipong Chankaew. (2017). **Competency Framework of Professional Thai-Japanese Interpreter : Not Just Language Proficiency.** p. 25.

ปี 2020 เป็นปีที่ตลาดแรงงานได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก คนทำงานต้องเตรียมตัวให้พร้อมรับความเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต จากรายงานของ World Economic Forum คาดการณ์ว่าใน 5 ปีข้างหน้า โลกการทำงานจะต้องเผชิญกับภาวะ “Double-Disruption” ทั้งจาก

โควิดและการใช้ระบบ Automation เข้ามาทดแทนการจ้างคน ผลกระทบนี้อาจทำให้คนทำงานที่มีทักษะไม่ตรงกับความต้องการของตลาดที่เปลี่ยนแปลงไปมีโอกาสเสี่ยงตกงานโดยจากการสำรวจพบว่ามีคนทำงานกว่า 50% ที่ยังขาดทักษะที่จำเป็นสำหรับปี 2025 ซึ่งประกอบด้วยทักษะ 4 กลุ่มหลักด้วยกันคือ ทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหา ทักษะด้านคน ทักษะด้านเทคโนโลยี และทักษะการบริหารจัดการตัวเองที่เพิ่มเข้ามาใหม่ในปีนี้ กลุ่มทักษะด้านการคิดและแก้ปัญหามีทักษะดังนี้ Analytical Thinking and Innovation (ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม) Complex Problem-Solving (ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน) Critical Thinking and Analysis (ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์) Creativity, Originality and Initiative (ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่) Reasoning, Problem Solving and Ideation (ทักษะการใช้เหตุผล ทักษะการตัดสินใจและทักษะการระดมความคิด) กลุ่มทักษะด้านการบริหารจัดการตัวเองมีทักษะดังนี้ Active Learning and Learning Strategies (ทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง) Resilience, Stress Tolerance and Flexibility (ทักษะการรับมือกับปัญหา อดทนต่อความกดดัน ทักษะการปรับตัว) กลุ่มทักษะด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่นมีทักษะดังนี้ Leadership & Social Influence (ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม) และกลุ่มทักษะด้านเทคโนโลยีมีทักษะดังนี้ Technology Use, Monitoring and Control (ทักษะการใช้ ดูแล และจัดการเทคโนโลยี) Technology Design & Programming (ทักษะการออกแบบและการเขียนโปรแกรม)

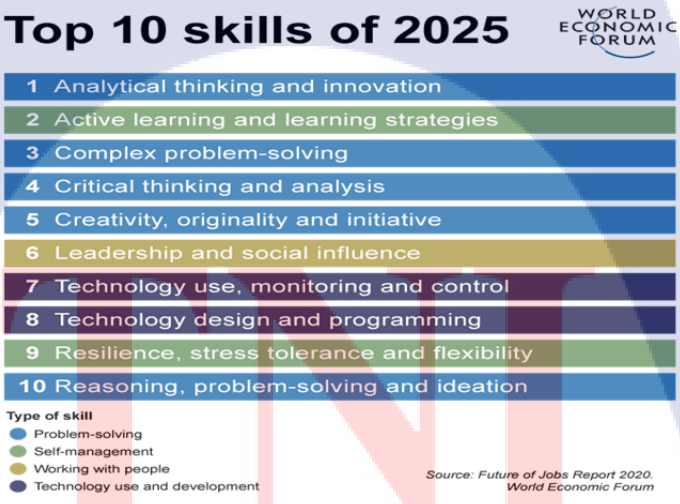

รูปที่ 3 10 ทักษะที่จำเป็นต้องมีในปี 2025

ที่มา : Forbes Thailand. (2021). **“Power Skills” ทักษะทรงพลังแห่งศตวรรษที่ 21**. Online.

The Institute for the Future (IFTF) ได้ศึกษาวิจัยถึงทักษะในการทำงานที่จำเป็นสำหรับอนาคตในปี 2020 ไว้ซึ่งน่าจะเป็นจุดเริ่มต้นในการพัฒนาทักษะของบุคลากรของประเทศทั้งในปัจจุบันและอนาคต ปัจจัยชี้นำที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่ออนาคตการทำงานและส่งผลต่อทักษะที่จำเป็นในการทำงานบ้าง โดยมีปัจจัยที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญอยู่หกประการด้วยกัน 1. คนจะมีอายุยืนมากขึ้น ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่จะเกิดขึ้นทั่วโลก และจะส่งผลต่อการทำงานและการเรียนรู้ของคน 2. เครื่องมือและระบบในการทำงานที่เป็นอัจฉริยะมากขึ้น โดยเราจะมีเครื่องมือในการทำงานในรูปแบบใหม่ๆ ในรูปแบบที่เราไม่เคยเห็นมาก่อน (หลักฐานที่ชัดเจนคือการถือกำเนิดของ Tablet) 3. Computational World ที่เราจะมีข้อมูลในเรื่องต่างๆ มากขึ้น ทำให้การตัดสินใจในเรื่องต่างๆ เปลี่ยนไปในอีกรูปแบบหนึ่ง 4. สื่อในรูปแบบใหม่ๆ ที่จะทำให้การสื่อสารของเราเปลี่ยนไป การรับรู้ในสื่อต่างๆ อาจจะมากกว่าเพียงแค่ตัวอักษรและรูปภาพแบบในปัจจุบัน 5. โครงสร้างองค์กรและรูปแบบการทำงานใหม่ๆ อันเกิดจาก Social Technology ทำให้เกิดรูปแบบการผลิตและการดำเนินงานใหม่ๆ 6. โลกที่เชื่อมต่อกันมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลต่อรูปแบบการทำงานขององค์กร จากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ ทำให้ทักษะที่สำคัญต่อการทำงานในโลกอนาคตเปลี่ยนไปเช่นเดียวกัน โดยมีทักษะที่สำคัญอยู่ 10 ประการด้วยกัน 1. Sense-Making หรือความสามารถในการทำความเข้าใจถึงนัย หรือความหมายที่อยู่เบื้องลึก (Meaning & Insight) ซึ่งจะเป็นสิ่งซึ่งเครื่องจักร อุปกรณ์ หรือ เทคโนโลยีไม่สามารถทำได้ 2. Social Intelligence โดยการสามารถประเมินและรับรู้ต่ออารมณ์ การเปลี่ยนแปลงของสังคมหรือบุคคลรอบข้างได้ 3. Novel & Adaptive Thinking หรือความสามารถในการคิดสิ่งใหม่ๆ ที่แตกต่างจากสิ่งที่เป็นอยู่ประจำ 4. Cross-Cultural Competency หรือความสามารถในการทำงานในวัฒนธรรมที่หลากหลายและแตกต่าง 5. Computational Thinking หรือความสามารถในการแปลความหมายของข้อมูลต่างๆ ที่มีอยู่อย่างมากมายมหาศาลไปสู่สิ่งที่เป็นประโยชน์ 6. New Media Literacy เป็นความสามารถในการพัฒนาและสร้างข้อมูลบนสื่อรูปแบบใหม่ๆ อีกทั้งความสามารถในการใช้ประโยชน์จากสื่อใหม่ๆ สำหรับการสื่อสาร 7. Transdiciplinarity หรือความสามารถในการเข้าใจในเนื้อหาและสิ่งต่างๆ ข้ามศาสตร์ ที่ไม่ได้ยึดติดอยู่กับศาสตร์ใดศาสตร์หนึ่งเท่านั้น 8. Design Mindset หรือการคิดเชิงออกแบบที่สามารถนำไปประยุกต์ในด้านต่างๆ 9. Cognitive Load Management ที่เป็นความสามารถในการจัดลำดับและแยกแยะงาน ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ที่มีความสำคัญออกมาได้ (ซึ่งเป็นปัญหาของคนทำงานในปัจจุบันจำนวนมาก) 10. Virtual Collaboration เป็นความสามารถในการทำงานให้เพื่อนร่วมทีมสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความผูกพันในสภาวะการทำงานที่เป็น Virtual ทักษะที่สำคัญทั้งสิบประการนั้นแท้จริงแล้วหลายๆ ประการได้กลายเป็นสิ่งทีมีความสำคัญสำหรับการทำงานในปัจจุบันแล้ว ความท้าทายของพวกเราคือทำอย่างไรถึงจะพัฒนาทักษะเหล่านี้ขึ้นมาทั้งในตัวเรา เพื่อให้จะได้มีทักษะที่พร้อมสำหรับการทำงานในอนาคตที่เต็มไปด้วยการแข่งขัน

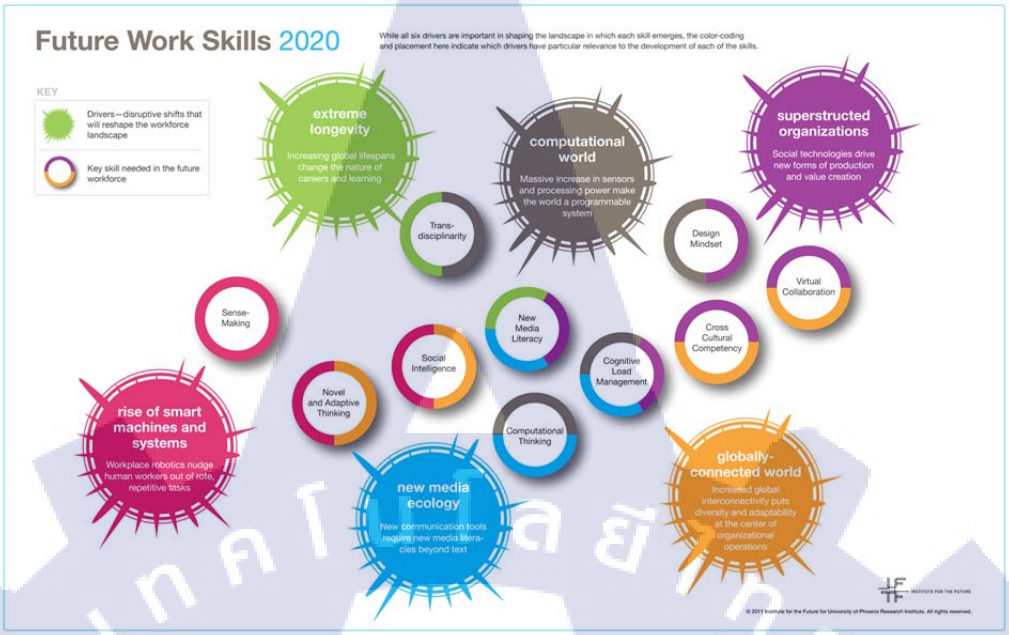

รูปที่ 4 10 ทักษะในการทำงานที่จำเป็นสำหรับอนาคตในปี 2020

ที่มา : Institute for the Future. (2011). **Future Work Skills 2020**. Online.

ดร.ศุภชัย สุขะนินทร์ ผู้เชี่ยวชาญด้าน Disruption กล่าวถึงยุค 5G ของการสื่อสารว่า ไม่ใช่แค่มือถือเท่านั้น แต่รวมถึงอุปกรณ์อัจฉริยะทุกชนิดที่เชื่อมอินเทอร์เน็ตได้ (Internet of Things) ด้วยความเร็วสูงมากกว่า 4G ถึง 100 เท่า จะสามารถสร้างความเปลี่ยนแปลง ผลกระทบทั้งแง่บวกและลบในทุกวงการอุตสาหกรรม อาชีพที่จะถูก Disruption เร็วที่สุด คือ โอเปอเรเตอร์, ล่าม, เจ้าหน้าที่ธนาคาร, ธุรกิจที่ต้องใช้ตัวแทน อาทิ ตัวแทนประกันภัย เซอร์เวเยอร์ โบรกเกอร์ รวมถึงทนายทั่วไป, หมอทั่วไป, เภสัชกรทั่วไป, เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เป็นต้น โดยบางส่วนจะถูกแทนที่ด้วย AI (ประชาชาติธุรกิจ. 2563. ออนไลน์) อรภัค สุวรรณภักดี นักวิชาการอิสระด้านเทคโนโลยีเครือข่ายสังคม นักเขียนหนังสือทำตลาดบนเฟซบุ๊ก วิเคราะห์อาชีพที่จะถูกเทคโนโลยีเข้ามาแทนที่ว่า เราจะไม่ได้เห็นการเปลี่ยนแปลงในเร็ววัน แต่ทุกอย่างจะค่อยๆ เข้ามาแทนที่ทุกอย่างในที่สุด ซึ่งงานที่จะถูกเข้ามาแทนที่เป็นอันดับแรกๆ คือ งานแปลเอกสาร งานล่าม คนทำงานเหล่านี้จะลดจำนวนลงในอนาคต ด้วยแอพแปลภาษาที่สามารถแปลใจความหลักๆ ได้ตรงความหมายมากขึ้น แม้ว่าในปัจจุบันจะยังใช้งานได้ไม่ค่อยเต็มที่ แต่เชื่อว่าในอนาคตแอพแปลภาษาจะเข้ามาทำหน้าที่แทนล่ามในอนาคต เมื่อก่อนการแปลเป็นงานที่ต้องใช้คนที่มีความรู้ทางภาษาเฉพาะ ต้องอาศัยคนช่วยแปล แต่ต่อไปเรื่องทั่วไปจะใช้แอพพลิเคชั่นแปลภาษาเข้ามาช่วย ส่วนงานที่จะต้องใช้คนแปลจริงๆ จะเหลือแค่เอกสารที่มีความสำคัญสูงเท่านั้น แนวทางในการปรับตัวในโลกยุคใหม่

คนที่ทำอาชีพที่มีแนวโน้มจะถูกลดทอนการจ้างงาน หนทางในการเอาตัวรอดของพวกเขา คือ การหาอาชีพอื่นที่มีการใช้ทักษะอาชีพที่ใกล้เคียง หรือหาธุรกิจที่ใช้ทักษะตามความถนัดด้านอื่นๆ หรือหาหนทางสร้างรายได้ด้วยการเข้าสู่โลกดิจิทัลมากขึ้น ไตร-ชีพธรรม คำวิเศษณ์ Youtuber และอาจารย์สอนโซเชียลมีเดียเพื่อการประชาสัมพันธ์กล่าวว่า หากคิดจะอยู่ได้ในโลกที่เทคโนโลยีเข้ามาเปลี่ยนแปลงโลก เราต้องเรียนรู้ที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรม เทคโนโลยีไม่มีทางเดินถอยหลัง มีแต่พัฒนาไปข้างหน้าขึ้นเรื่อยๆ เราต้องเข้าไปเรียนรู้ว่ามันเปลี่ยนแปลงอย่างไร คนไทยไม่ใช่เจ้าของเทคโนโลยี เราแค่เรียนรู้และนำมาปรับใช้ในชีวิตให้ดีขึ้น เพียงเท่านี้ก็สามารถปรับตัวให้เข้ากับโลกยุคใหม่ได้ (โพสท์ทูเดย์. 2560 : ออนไลน์)

จากที่กล่าวมาข้างต้นประกอบกับการศึกษาทบทวนวรรณกรรมทั้งในไทยและวรรณกรรมต่างประเทศ ผู้วิจัยไม่พบผู้ที่ศึกษาเปรียบเทียบประเภทธุรกิจของนายจ้างชาวญี่ปุ่นกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะของล่ามไทยญี่ปุ่นและความคาดหวังต่อทักษะในอนาคต ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาว่านายจ้างชาวญี่ปุ่นแต่ละประเภทธุรกิจมีความพึงพอใจต่อสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในระดับใดในปัจจุบัน รวมถึงคาดหวังต่อทักษะในอนาคตของล่ามไทย-ญี่ปุ่นอย่างไร เพื่อที่จะได้เป็นประโยชน์ต่อล่ามไทย-ญี่ปุ่นในด้านการเตรียมความพร้อมของทักษะและสมรรถนะที่เป็นที่ต้องการในตลาดแรงงานทั้งในปัจจุบันและอนาคตเพื่อการปรับตัวในยุค Digital Disruption

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการศึกษาเปรียบเทียบประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่นและความคาดหวังต่อทักษะของล่ามไทยญี่ปุ่นในอนาคตผ่านมุมมองของนายจ้างชาวญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบประเภทธุรกิจส่งผลต่อความพึงพอใจด้านสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่น
2. เพื่อเปรียบเทียบประเภทธุรกิจส่งผลต่อทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต

สมมติฐานการวิจัย

การศึกษาเปรียบเทียบประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่นและความคาดหวังต่อทักษะของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตผ่านมุมมองของนายจ้างชาวญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของงานวิจัยไว้ดังนี้

1. ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น
2. ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต

ขอบเขตของการวิจัย

<u>ขอบเขตด้านเนื้อหา</u>

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศ การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเกี่ยวกับแนวคิดของ กิตติพงษ์ จันทร์แก้ว (Kittipong Chankaew. 2017) และทักษะที่จำเป็นของสถาบันแห่งอนาคต (Institute for the Future. 2011) สรุปเป็นตัวแปรในการศึกษาได้ดังนี้

1. ตัวแปร ประเภทธุรกิจ

2.1 ตัวแปรความพึงพอใจต่อสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่น ประกอบด้วย

2.1.1 ความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่น (Japanese Language Proficiency Test)

2.1.2 ทักษะการล่ามพูดสลับ (Consecutive Interpreting Skill)

2.1.3 ความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต (Production Expertized Knowledge)

2.1.4 ความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ (Quality Expertized Knowledge)

2.1.5 ความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี (Accounting Expertized Knowledge)

2.1.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย (General Knowledge of Thailand)

2.1.7 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น (General Knowledge of Japan)

2.1.8 บุคลิกภาพ (Personality)

2.2 ตัวแปรทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต (Institute for the Future. 2011) ประกอบด้วย

2.2.1 ทักษะความเข้าใจเชิงลึก (Sense-making)

2.2.2 ทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม (Social Intelligence)

2.2.3 ทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์ (Novel & Adaptive Thinking)

2.2.4 ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม (Cross-Cultural Competency)

2.2.5 ทักษะความคิดเชิงประมวลผล หรือการคิดเชิงระบบ (Computational Thinking)

2.2.6 ทักษะเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล (New Media Literacy)

2.2.7 ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ (Transdisciplinary)

2.2.8 ทักษะการคิดเชิงออกแบบ (Design Mindset)

2.2.9 ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้ (Cognitive Load Management)

2.2.10 ทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน (Virtual Collaboration)

2.2.11 ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม (Analytical Thinking and innovation)

2.2.12 ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์ (Active Learning and Learning Strategies)

2.2.13 ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน (Complex Problem-Solving)

2.2.14 ทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking and Analysis)

2.2.15 ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ (Creativity, Originality and initiative)

2.2.16 ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม (Leadership & Social Influence)

2.2.17 ทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี (Technology Use, Monitoring and Control)

2.2.18 ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม (Technology Design & Programming)

2.2.19 ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต (Resilience, Stress Tolerance and Flexibility)

2.2.20 ทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา (Reasoning, Problem Solving and Ideation

<u>ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง</u>

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นายจ้างชาวญี่ปุ่นที่ทำงานในองค์กรญี่ปุ่น ในเขตนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 23 องค์กร มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 119 คน

<u>ขอบเขตด้านระยะเวลาในการศึกษา</u>

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาตั้งแต่ มิถุนายน 2564 ถึง มีนาคม 2565

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนวรรณกรรมทั้งในและต่างประเทศ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการวิจัยครั้งนี้อันประกอบด้วย สมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่น กิตติพงศ์ จันทร์แก้ว (Kittipong Chankaew. 2017) แนวคิดทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในอนาคต สถาบันแห่งอนาคต (Institute for the Future. 2011) แสดงเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังในรูปที่ 5

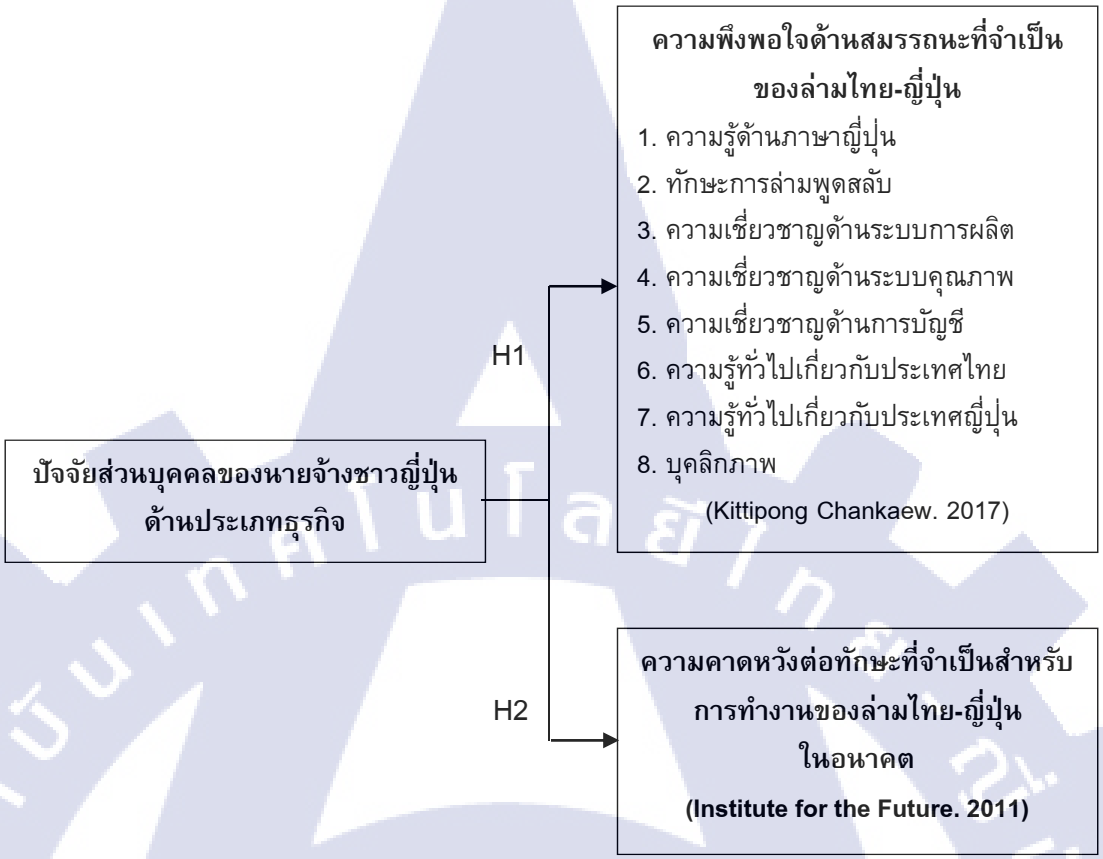

รูปที่ 5 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ล่ามภาษาญี่ปุ่น** หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำหน้าที่เป็นล่ามแปลภาษาไทย-ญี่ปุ่น ในองค์กรญี่ปุ่น นิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์

2. **นายจ้างชาวญี่ปุ่น** หมายถึง ชาวญี่ปุ่นที่พำนักอยู่ในประเทศไทยที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อมาปฏิบัติงานในองค์กรญี่ปุ่น นิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์

3. **สมรรถนะ** หมายถึง สมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น ประกอบไปด้วย 8 ความรู้ ทักษะและบุคลิกภาพของล่ามไทย-ญี่ปุ่น ประกอบด้วย

3.1 **ความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่น (Japanese Language Proficiency Test)** หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจภาษาญี่ปุ่นในระดับต่างๆ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่ N5 ถึง N1 โดยที่ N1 คือระดับมืออาชีพ N5 คือระดับเริ่มต้น ตั้งแต่ปี 1984 องค์กรไม่แสวงหากำไรของญี่ปุ่น Japan Foundation และ Japan Educational Exchanges and Services, ได้ใช้การทดสอบวัดระดับและรับรองความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นของผู้ที่มีภาษาแม่ไม่ใช่ภาษาญี่ปุ่น เพื่อระบุระดับ

ความรู้ภาษาญี่ปุ่นที่บุคคลได้เรียนรู้และเชี่ยวชาญ แก่นความรู้ที่ชัดเจนของอาชีพล่ามคือต้องเข้าใจภาษาญี่ปุ่น

3.2 **ทักษะการล่ามพูดสลับ (Consecutive Interpreting Skill)** หมายถึง ทักษะการแปลโดยที่ล่ามรอให้ผู้พูดต้นฉบับพูดข้อความให้จบก่อนแล้วล่ามจึงพูดคำแปล โดยปกติทักษะการล่ามจะมี 2 ทักษะหลักๆ คือ ทักษะการล่ามพูดพร้อม (Simultaneous Interpreting Skill) และล่ามพูดสลับ (Consecutive Interpreting Skill) จากการสัมภาษณ์นายจ้างชาวญี่ปุ่นพบว่าทักษะการล่ามพูดสลับเป็นทักษะที่ต้องมีสำหรับล่ามทุกคน เพื่อใช้ในสถานการณ์การทำงานประจำวัน

3.3 **ความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต Expertized Knowledge (Production System)** หมายถึง การรู้และเข้าใจในรายละเอียดขั้นตอนกระบวนการผลิตและคำศัพท์ต่างๆ ได้ดี จากการที่บริษัทญี่ปุ่นส่วนใหญ่ในประเทศไทยมีรูปแบบเป็นแบบการผลิต มากกว่าการให้บริการ ผู้เข้าร่วมสัมภาษณ์เกือบทั้งหมดจึงระบุว่า ฝ่ายผลิต มีความสำคัญเป็นลำดับต้นๆ ที่ล่ามต้องรู้และเข้าใจในรายละเอียดทั้งขั้นตอน กระบวนการ และคำศัพท์

3.4 **ความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ Expertized Knowledge (Quality System)** หมายถึง การรู้และเข้าใจในระบบคุณภาพและคำศัพท์ต่างๆ ได้ดี ฝ่ายคุณภาพ ที่บริษัทญี่ปุ่นเน้นย้ำให้ความสำคัญมาโดยตลอด เพื่อควบคุมว่าฝ่ายผลิตทำได้ดีเพียงใด ปัญหาด้านคุณภาพถือเป็นปัญหาที่สำคัญในบริษัทญี่ปุ่น ล่ามที่ดีควรจะเข้าใจระบบคุณภาพและคำศัพท์ต่างๆ เพื่อที่จะสามารถตีความออกมาได้อย่างดี

3.5 **ความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี Expertized Knowledge (Accounting)** หมายถึง การรู้และเข้าใจแนวคิดการบัญชีและคำศัพท์ต่างๆ ได้ดี เนื่องจากการบัญชีเป็นหน้าที่หลักของทุกบริษัทและทุกหน่วยงานชั้นนำ ผู้บริหารให้ความสนใจกับตัวเลขที่มีนัยสำคัญในงบการเงินอยู่เสมอ จึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับล่ามที่จะต้องเข้าใจแนวคิดการบัญชีและคำศัพท์เพื่อใช้ในการล่าม

3.6 **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย General Knowledge of Thailand** หมายถึง การมีความรู้ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ของประเทศไทย เพราะการใช้ชีวิตและการทำงานในโลกแห่งความเป็นจริงนั้นไม่ได้ต้องการแค่เพียง ความรู้ และความสามารถที่ได้จากการเรียนเท่านั้น ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องรู้ และในสภาพแวดล้อมการทำงานจริงของล่ามไม่ได้มีแค่บทสนทนาและการอภิปรายเนื้อหาในการทำงาน แต่การพูดคุยทั่วไปกับคนญี่ปุ่นก็มักจะมีเกิดขึ้นอยู่อย่างสม่ำเสมอ

3.7 **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น General Knowledge of Japan** หมายถึง การมีความรู้ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม ของประเทศญี่ปุ่น สำหรับล่ามไทย-ญี่ปุ่น การมีความรู้ทั่วไปสำหรับประเทศไทยอย่างเดียวนั้น อาจไม่เพียงพอต่อการบริการงานล่าม แต่เนื่องจากล่ามไทย-ญี่ปุ่นเองเป็นเพียงชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่นอกประเทศญี่ปุ่น การรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ในญี่ปุ่นแบบคร่าวๆ ในระดับหนึ่งนั้น เพียงพอที่จะทำให้ล่ามมี

ส่วนร่วมและสามารถสนทนากับคนญี่ปุ่นได้อย่างต่อเนื่อง การรู้ทุกอย่างเป็นไปไม่ได้ และจะเป็นการดีกว่าถ้าล่ามไม่รู้บางหัวข้อ เพราะล่ามสามารถใช้หัวข้อเหล่านั้นสอบถามเป็นความรู้เพิ่มเติมเพื่อเพิ่มหัวข้อสนทนากับคนญี่ปุ่นได้

3.8 **บุคลิกภาพ Personality** บุคลิกภาพที่ดีที่ล่ามภาษาญี่ปุ่นควรมี จากการสัมภาษณ์นายจ้างชาวญี่ปุ่น 10 บุคลิกที่ต้องการมากที่สุดคือ ความสะอาด, การแต่งกายที่เหมาะสม, มีสุขภาพแข็งแรง, เป็นกันเอง, สุภาพ, กระตือรือร้น, มีคุณธรรม, ตรงต่อเวลา, มีทัศนคติที่ดีและมีความอยากรู้อยากเห็น

4. **ทักษะ** หมายถึง ทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต ประกอบไปด้วยแนวคิด 10 ทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในอนาคตปี 2020 ของ The Institute for the Future และแนวคิด 10 ทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในอนาคตปี 2025 ของ World Economic Forum ประกอบด้วย

4.1 **ทักษะความเข้าใจเชิงลึก (Sense-Making)** หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจถึงนัย หรือความหมายเบื้องลึกของเนื้อหา ซึ่งเป็นสิ่งที่เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือเทคโนโลยีไม่สามารถทำได้

4.2 **ทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม (Social Intelligence)** หมายถึง ความสามารถประเมินและรับรู้ต่ออารมณ์ของบุคคลรอบข้างที่กำลังทำงานร่วมกัน รวมทั้งสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม

4.3 **ทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์ (Novel & Adaptive Thinking)** หมายถึง ความสามารถในการคิดสิ่งใหม่ๆ ที่แตกต่างจากสิ่งที่เป็นอยู่ประจำ

4.4 **ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม (Cross-Cultural Competency)** หมายถึง ความสามารถในการทำงานในวัฒนธรรมที่หลากหลายและแตกต่าง

4.5 **ทักษะความคิดเชิงประมวลผล หรือการคิดเชิงระบบ (Computational Thinking)** หมายถึง ความสามารถในการแปลความหมายข้อมูลต่างๆ ที่มีอยู่อย่างมากมายและนำไปใช้ประโยชน์ต่อได้

4.6 **ทักษะเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล (New Media Literacy)** หมายถึง ความสามารถในการพัฒนาและสร้างข้อมูลบนสื่อรูปแบบใหม่ๆ อีกทั้งความสามารถในการใช้ประโยชน์จากสื่อใหม่ๆ สำหรับการสื่อสาร

4.7 **ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ (Transdisciplinary)** หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจในเนื้อหาและสิ่งต่างๆ ข้ามศาสตร์ ที่ไม่ได้ยึดติดอยู่กับศาสตร์ใดศาสตร์หนึ่งเท่านั้น

4.8 **ทักษะการคิดเชิงออกแบบ (Design Mindset)** หมายถึง ความสามารถในการนำความคิดสู่การพัฒนาชิ้นงานและมีกระบวนการทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้

4.9 **ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้ (Cognitive Load Management)** หมายถึง ความสามารถในการจัดลำดับและแยกแยะงาน ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ที่มีความสำคัญออกมาได้

4.10 **ทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน (Virtual Collaboration)** หมายถึง ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสภาวะการทำงานบนโลกเสมือนผ่านสื่อดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.11 **ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม (Analytical Thinking and Innovation)** หมายถึง ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล และความสามารถในการคิดอย่างเป็นตรรกะเพื่อระบุหาสาเหตุของปัญหาต่างๆ รวมถึงความสามารถในการพลิกแพลงหรือคิดค้นไอเดียใหม่ๆ มาใช้ในการแก้ปัญหาในการทำงาน

4.12 **ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเองและเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์ (Active Learning and Learning Strategies)** หมายถึง ทักษะในการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำจริง เรียนรู้จากความผิดพลาดเล็กๆ ทดลองหาสิ่งใหม่จากสมมติฐานเพื่อนำมาปรับใช้กับการทำงานอยู่เสมอ

4.13 **ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน (Complex Problem-Solving)** หมายถึง ความสามารถในการใช้ตรรกะและความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล ในการวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย ประเมินทางเลือก การคิดรอบด้านเพื่อหาข้อสรุปและการตัดสินใจแก้ปัญหานั้น

4.14 **ทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking and Analysis)** หมายถึง ความสามารถในการใช้ตรรกะและความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล ในการวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย ประเมินทางเลือก การคิดรอบด้านเพื่อหาข้อสรุปและการตัดสินใจแก้ปัญหานั้น

4.15 **ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ (Creativity, Originality and Initiative)** หมายถึง ความสามารถในการคิดไอเดียที่แปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร และใช้งานได้จริง สามารถตอบโจทย์ของงานได้

4.16 **ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม (Leadership & Social Influence)** หมายถึง การมีภาวะผู้นำ และความสามารถในการนำทีม แบกความรับผิดชอบ ให้คำแนะนำและสั่งการผู้อื่นได้ ขณะเดียวกันก็สามารถสร้างแรงบันดาลใจและมอบพลังให้กับคนในทีมให้พร้อมที่จะมุ่งมั่นและทุ่มเทในการทำงานเพื่อองค์กร

4.17 **ทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี (Technology Use, Monitoring and Control)** หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอุปกรณ์เทคโนโลยีจำพวก Machine Technology (เทคโนโลยีเครื่องจักร), Robot Technology (เทคโนโลยีหุ่นยนต์) รวมไปถึงความเข้าใจเทคโนโลยีเกี่ยวกับซอฟต์แวร์เช่นระบบ AI, Big Data, Automation Tools

4.18 **ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม (Technology Design & Programming)** หมายถึง ความสามารถด้านการเขียนโปรแกรม ออกแบบหรือปรับปรุงเทคโนโลยีเพื่อตอบโจทย์ความต้องการของผู้ใช้

4.19 **ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต (Resilience, Stress Tolerance and Flexibility)** หมายถึง ความสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงให้เร็วที่สุด และสามารถทำงานภายใต้แผนงาน ทรัพยากรและระยะเวลาที่จำกัดให้สำเร็จ รวมทั้งการควบคุมสภาวะทางอารมณ์เมื่อต้องเผชิญกับภาวะความเครียดจากการทำงาน

4.20 **ทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา (Reasoning, Problem Solving and Ideation)** หมายถึง ความสามารถในการค้นหาและผลิตไอเดียที่สมเหตุสมผลที่นำไปสู่การตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการหรือสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ

บทที่ 2
หลักการพื้นฐาน เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่นและความคาดหวังต่อทักษะของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตผ่านมุมมองของนายจ้างชาวญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ ซึ่งได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมากำหนดกรอบและแนวทางการศึกษาดังต่อไปนี้

1. เกี่ยวกับนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ (Satisfaction)
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ (Competency)
4. กรอบสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่น
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะ
6. แนวคิดทักษะการทำงานแห่งอนาคต
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เกี่ยวกับนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์

จังหวัดฉะเชิงเทรา ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของประเทศไทย เป็น 1 ใน 3 จังหวัดพื้นที่เป้าหมายของโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) ซึ่งความโดดเด่นของกลุ่มจังหวัด EEC คือการเป็นฐานที่ตั้งสำคัญของภาคอุตสาหกรรมโดยเฉพาะกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และอุตสาหกรรมปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ รวมถึงอุตสาหกรรมอื่นๆ อีกหลากหลาย จังหวัดฉะเชิงเทรามีโรงงานอุตสาหกรรม (ข้อมูล ณ วันที่ 10 กันยายน 2561) จำนวน 2,173 โรงงานมีนิคมอุตสาหกรรม 3 แห่งได้แก่ นิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ นิคมอุตสาหกรรมเกตเวย์ซิตี้ และนิคมอุตสาหกรรมทีเอฟดี ซึ่งนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์มีโรงงานจำนวน 158 โรงงาน (กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัดสำนักงานจังหวัดฉะเชิงเทรา. 2563 : ออนไลน์) เนื้อที่ทั้งหมด 3,508 ไร่ ตั้งอยู่ที่ถนนบางนา-ตราด กิโลเมตร 36 อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา (การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. 2564 : ออนไลน์) กลุ่มอุตสาหกรรมหลักได้แก่ กลุ่มชิ้นส่วนยานยนต์ วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ และมีบริษัทสัญชาติญี่ปุ่นรวมทั้งสิ้น 47 บริษัท

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ (Satisfaction)

<u>ความหมายของความพึงพอใจ</u>

ความพึงพอใจ (Satisfaction) ได้มีผู้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้หลายความหมาย ดังนี้

กิติมา ปรีดีดิลก (2549 : 7) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจว่าหมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่แสดงออกในด้านบวกหรือลบ มีความสัมพันธ์กับการตอบสนองต่อสิ่งที่ต้องการซึ่งความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลได้รับหรือบรรลุจุดมุ่งหมายในสิ่งที่ต้องการในระดับหนึ่ง และความรู้สึกดังกล่าวจะลดหรือไม่เกิดขึ้น หากความต้องการหรือจุดมุ่งหมายนั้นไม่ได้รับการตอบสนอง

วิรุฬ พรรณเทวี (มนตรี ทองสีเหลือง 2556; อ้างอิงจาก วิรุฬ พรรณเทวี. 2542) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตนตั้งใจไว้ว่ามีมากหรือน้อย

คูลเลน, โรวีน่า (Cullen, Rowena. 2001 : 664) ให้ความหมายของความพึงพอใจว่าเป็นความรับรู้ของบุคคลทั้งที่เกิดขึ้นในระยะสั้นและระยะยาวที่มีต่อคุณภาพการบริการต่างๆ ทั้งในระดับแคบที่เกี่ยวกับลักษณะบริการ ที่มีต่อคุณภาพการบริการ เช่น ความรับผิดชอบ ความน่าเชื่อถือน่าไว้วางใจของผู้ให้บริการ เป็นต้น และในระดับกว้างที่เป็นมุมมองของผู้รับบริการที่ได้จากบริการทุกประเภทที่นำไปเป็นข้อสรุปรวมความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อองค์กร

อารี พันธ์มณี (2546 : 12) กล่าวว่า ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือเป็นไปตามที่ตนเองต้องการ ความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับในสิ่งที่ตนเองต้องการ หรือเป็นไปตามที่ตนเองต้องการ และความรู้สึกดังกล่าวนี้จะลดลงหรือไม่เกิดขึ้น ถ้าหากความต้องการหรือเป้าหมายนั้นไม่รับการตอบสนอง ซึ่งระดับความพึงพอใจจะแตกต่างกัน ย่อมขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของการบริการ

สมวงศ์ พงศ์สถาพร (2547 : 59) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า หมายถึงการประเมินสินค้าบริการนั้นๆ ว่าตอบสนองความต้องการของตนได้ตามที่คาดหวังไว้หรือไม่ ถ้าได้ตามที่คาดหวังลูกค้าจะมีความพึงพอใจ ถ้าไม่ได้ตามที่คาดหวังไว้ในตอนแรกลูกค้าจะไม่พอใจ (Dissatisfaction)

<u>แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ</u>

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Need) มาสโลว์เป็นผู้พัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในเรื่อง ความต้องการตามลำดับขั้น (Pyramid of Requirements หรือ Hierarchy of Needs) ขึ้นในปี 1943 โดยมีสมมติฐานเบื้องต้น ดังนี้ (Maslow. 1954 : 253-258)

1. มนุษย์มีความต้องการเป็นลำดับขั้นเมื่อความต้องการในระดับใดได้รับการตอบสนองแล้ว ก็จะให้ความสำคัญกับความต้องการในลำดับนั้นน้อยลง แต่จะพยามยามเพื่อให้ได้ความต้องการในระดับที่สูงขึ้นไป

2. ความต้องการของมนุษย์เป็นเรื่องที่มีความซับซ้อน และความต้องการเป็นสิ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ในเวลาใดเวลาหนึ่ง

3. ความต้องการระดับต่ำต้องได้รับการตอบสนองก่อน จึงจะทำให้แสดงพฤติกรรมที่จะผลักดันให้เกิดความต้องการในระดับที่สูงขึ้น

4. มีหลายวิธีการที่จะทำให้มนุษย์เกิดความพึงพอใจต่อความต้องการในระดับสูงมากกว่าความต้องการในระดับต่ำ

มาสโลว์ได้แบ่งความต้องการของมนุษย์ตั้งแต่ระดับต่ำสุดถึงระดับสูงสุดเป็น 5 ขั้น ดังนี้

1) ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการทางร่างกายขั้นพื้นฐานของมนุษย์และเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดสำหรับการดำรงชีวิต ความต้องการเหล่านี้ ได้แก่ อากาศ เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ที่อยู่อาศัย ความต้องการทางเพศ เป็นต้น มนุษย์จะมีความต้องการในลำดับถัดไปเมื่อความต้องการระดับกายภาพได้รับการตอบสนองแล้ว ดังนั้นในขั้นแรกองค์กรจะต้องตอบสนองความต้องการของพนักงานโดยการจ่ายค่าจ้างและผลตอบแทนเพื่อให้พนักงานสามารถนำเงินไปใช้จ่ายเพื่อแสวงหาสิ่งจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตของแต่ละคน

2) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety or Security Needs) เมื่อความต้องการด้านร่างกายได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยก็จะเข้ามามีบทบาทในพฤติกรรมของมนุษย์ ความปลอดภัยดังกล่าวมี 2 รูปแบบ คือ ความต้องการความปลอดภัยทางด้านร่างกาย และความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งความต้องการความปลอดภัยทางด้านร่างกายได้แก่ การมีความปลอดภัยในชีวิต การมีสุขภาพดี เป็นต้น ส่วนความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ได้แก่ การมีอาชีพการงานมั่นคง การทำงานที่มีหลักประกันอย่างเพียงพอจะมีผลต่อการตัดสินใจในการทำงานต่อไปอันจะเป็นข้อมูลในการตัดสินใจลาออกจากงานหรือการพิจารณาเลือกงานใหม่ แต่ตราบใดที่ความต้องการด้านร่างกายยังไม่ได้รับการตอบสนอง ความต้องการที่จะได้รับความมั่นคงปลอดภัยก็ค่อนข้างน้อย

3) ความต้องการทางสังคม (Social Needs) เมื่อความต้องการทั้ง 2 ประการได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในระดับที่สูงกว่า จะเข้ามามีบทบาทต่อพฤติกรรมของมนุษย์ ความต้องการทางสังคม ได้แก่ความต้องการการยอมรับในผลงาน ความเอื้ออาทร ความเป็นมิตรที่ดี

ความมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และความรักจากผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงาน องค์การสามารถตอบสนองความต้องการของพนักงานได้โดยการให้ลูกจ้างมีส่วนในการแสดงความคิดเห็น ให้ลูกจ้างทำงานเป็นกระบวนกลุ่ม (Group Process) และมีลักษณะเป็นการร่วมมือร่วมใจ (Collaboration) ในการทำงานมากกว่าที่จะมุ่งการแข่งขัน (Competition) ตลอดจนองค์กรต้องมองเห็นคุณค่าของบุคลากร ยอมรับความคิดเห็นของเขาเหล่านั้นด้วยการยกย่องชมเชยเมื่อมีโอกาสอันควร

4) ความต้องการได้รับการยกย่องสรรเสริญในสังคม (Esteem Needs) หมายรวมถึงความเชื่อมั่นในตนเอง ความสำเร็จ ความรู้ความสามารถ การนับถือตนเอง ความเป็นอิสระและเสรีภาพในการทำงาน ตลอดจนต้องการมีฐานะเด่นและเป็นที่ยอมรับนับถือของคนทั้งหลายการมีตำแหน่งสูงในองค์กรหรือการทีสามารถใกล้ชิดบุคคลสำคัญ ๆ ล้วนเป็นการส่งเสริมให้ฐานะของบุคคลเด่นขึ้นทั้งสิ้น

5) ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-Actualization Needs) เมื่อมนุษย์ได้รับการตอบสนองทั้ง 4 ระดับแล้ว มนุษย์จะทำงานเพื่องานคือ อยากรู้ว่าตนมีศักยภาพแค่ไหน และพยายามพัฒนาศักยภาพของตนไปสู่จุดสูงสุด การทำงานเกิดจากสนใจและรักในงานที่ทำ และทำเพราะได้มีโอกาพัฒนาศักยภาพของตนให้ถึงจุดสูงสุดมาสโลว์ได้จำแนกความต้องการทั้ง 5 ขั้นของมนุษย์เป็น 2 ระดับใหญ่ ๆ คือ ระดับต่ำ (Lower-Order) ได้แก่ ความต้องการทางกายภาพและความต้องการความมั่นคง สำหรับความต้องการในระดับสูง (Higher-Order Needs) ได้แก่ความต้องการทางสังคม ความต้องการได้รับการยกย่อง และความต้องการความสำเร็จในชีวิต ซึ่งความแตกต่างของความต้องการทั้ง 2 ระดับ คือความต้องการในระดับสูงเป็นความพึงพอใจที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ขณะที่ความต้องการในระดับต่ำ เป็นความพึงพอใจที่เกิดจากภายนอก เช่น ค่าตอบแทน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะ (Competency)

ศาสตราจารย์ David C. McClelland นักจิตวิทยาของมหาวิทยาลัย Harvard เป็นผู้ริเริ่มแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะ โดยพัฒนาแบบทดสอบทางบุคลิกภาพเพื่อศึกษาว่า บุคคลที่ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพนั้นมีทัศนคติและนิสัยอย่างไร และได้ใช้ความรู้ในเรื่องเหล่านี้ช่วยแก้ปัญหาการคัดเลือกบุคคลให้กับหน่วยงานของรัฐบาลสหรัฐอเมริกา ได้แก่ ปัญหากระบวนการคัดเลือกที่เน้นการวัดความถนัดที่ทำให้คนผิวดำและชนกลุ่มน้อยอื่น ๆ ไม่ได้รับการคัดเลือก และปัญหาผลการทดสอบความถนัดที่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานน้อยมาก (ซึ่งแสดงว่าผลการทดสอบไม่สามารถทำนายผลการปฏิบัติงานได้) อีกทั้งยังได้เก็บข้อมูลของกลุ่มที่มีผลงานโดดเด่น และผู้ที่ไม่ได้มีผลงานโดดเด่นด้วยการสัมภาษณ์ ซึ่งพบว่าสมรรถนะเกี่ยวกับความเข้าใจข้อแตกต่างทางวัฒนธรรม เป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงาน ไม่ใช่การทดสอบด้วยแบบทดสอบความถนัด นอกจากนี้บทความเรื่อง Testing for Competence Rather than for Intelligence ของ McClelland ที่ตีพิมพ์ในปี 1973 ได้รับการกล่าวถึงอย่างกว้างขวาง

และเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนา Competency ให้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งนอกเหนือไปจากการวัดเชาวน์ปัญญา และใช้กันต่อๆ มาจนถึงทุกวันนี้

<u>องค์ประกอบของสมรรถนะ</u>

หลักตามแนวคิดของแมคเคิลแลนด์มี 5 ส่วน คือ

1. ความรู้ (Knowledge) คือ ความรู้เฉพาะในเรื่องที่ต้องรู้ เป็นความรู้ที่เป็นสาระสำคัญ เช่น ความรู้ด้านเครื่องยนต์ เป็นต้น

2. ทักษะ (Skill) คือ สิ่งที่ต้องการให้ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ทักษะทางคอมพิวเตอร์ ทักษะทางการถ่ายทอดความรู้ เป็นต้น ทักษะที่เกิดได้นั้นมาจากพื้นฐานทางความรู้ และสามารถปฏิบัติได้อย่างแคล่วคล่องว่องไว

3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (Self-Concept) คือ เจตคติ ค่านิยม และความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตน หรือสิ่งที่บุคคลเชื่อว่าตนเองเป็น เช่น ความมั่นใจในตนเอง เป็นต้น

4. บุคลิกลักษณะประจำตัวของบุคคล (Traits) เป็นสิ่งที่อธิบายถึงบุคคลนั้น เช่น คนที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจได้ หรือมีลักษณะเป็นผู้นำ เป็นต้น

5. แรงจูงใจ/เจตคติ (Motives/Attitude) เป็นแรงจูงใจ หรือแรงขับภายในซึ่งทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมที่มุ่งไปสู่เป้าหมาย หรือมุ่งสู่ความสำเร็จ เป็นต้น

<u>ความหมายของสมรรถนะ</u>

เดวิด แม็คเคลแลนด์ (ขจรศักดิ์ ศิริมัย. 2554; อ้างอิงจาก David McClelland. 1970) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า “สมรรถนะ” หมายถึง คุณลักษณะที่ซ่อนอยู่ภายในตัวบุคคล ซึ่งคุณลักษณะเหล่านี้จะเป็นตัวผลักดันให้บุคคลสามารถสร้างผลการปฏิบัติงานในงานที่ตนรับผิดชอบให้สูงกว่าหรือเหนือกว่าเกณฑ์/เป้าหมายที่กำหนดไว้

โบยาทซิส (ขจรศักดิ์ ศิริมัย. 2554; อ้างอิงจาก Boyatzis. 1982) กล่าวว่า “สมรรถนะ” หมายถึง คุณลักษณะพื้นฐาน (Underlying Characteristic) ของบุคคล ได้แก่ แรงจูงใจ (Motive) อุปนิสัย (Trait) ทักษะ (Skill) จินตภาพส่วนตน (Self-Image) หรือบทบาททางสังคม (Social Role) หรือองค์ความรู้ (Body of Knowledge) ซึ่งบุคคลจำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ผลงานสูงกว่า/เหนือกว่าเกณฑ์เป้าหมายที่กำหนดไว้

เดชา เดชะวัฒนไพศาล (ขจรศักดิ์ ศิริมัย. 2554; อ้างอิงจาก เดชา เดชะวัฒนไพศาล. 2543) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ทักษะ ความรู้และ ความสามารถ หรือพฤติกรรมของบุคลากรที่จำเป็นในการปฏิบัติงานใดงานหนึ่ง กล่าวคือ ในการทำงานหนึ่งๆ เราต้องรู้อะไร เมื่อมีความรู้หรือข้อมูลแล้วเราต้องรู้ว่าจะทำงานนั้นๆ อย่างไร และเราควรมีพฤติกรรมหรือคุณลักษณะเฉพาะอย่างไรจึงจะทำงานได้อย่างประสบความสำเร็จ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะช่วยให้องค์กรทราบว่าคุณสมบัติหรือคุณลักษณะที่ดีในการทำงานของบุคลากรในองค์กร (Superior Performer) นั้นเป็นอย่างไร

อุกฤษณ์ กาญจนเกตุ (ขจรศักดิ์ ศิริมัย. 2554; อ้างอิงจาก อุกฤษณ์ กาญจนเกตุ. 2543) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถ ความชำนาญด้านต่างๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ทำให้บุคคลสามารถกระทำการหรืองดเว้นการกระทำในกิจการใดๆ ให้ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว ซึ่งความสามารถเหล่านี้ได้มาจากการ เรียนรู้ ประสบการณ์ การฝึกฝน และการปฏิบัติจนเป็นนิสัย

ณรงค์วิทย์ แสนทอง (ขจรศักดิ์ ศิริมัย. 2554; อ้างอิงจาก ณรงค์วิทย์ แสนทอง. 2545) กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และแรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์และส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของเป้าหมายของงานในตำแหน่งนั้นๆ สมรรถนะแต่ละตัวจะมีความสำคัญต่องานแต่ละงานแตกต่างกันไป

อาภรณ์ ภู่วิทยพันธ์ (2548) กล่าวว่า Competency หมายถึง ความสามารถหรือศักยภาพหรือสมรรถนะ ซึ่งเป็นตัวที่กำหนดรายละเอียดของพฤติกรรมการแสดงออก เป็นการตอบคำถามว่า “ทำอย่างไรที่จะทำให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบผลสำเร็จ (How)” มากกว่าการตอบว่า “อะไรเป็นสิ่งที่หัวหน้างานคาดหวังหรือต้องการ (What)” ทั้งนี้การกำหนดความสามารถหรือ Competency นั้น จะแบ่งออกเป็น 3 มุมมอง ได้แก่ KSA ซึ่งมีความหมายแตกต่างกันไป ดังต่อไปนี้

1. ความรู้ (Knowledge) หมายถึง ข้อมูลหรือสิ่งที่ถูกสั่งสมมาจากการศึกษาทั้งในสถาบันการศึกษา สถาบันฝึกอบรม/สัมมนา หรือการศึกษาด้วยตนเอง รวมถึงข้อมูลที่ได้รับจากการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์กับผู้รู้ทั้งในสายวิชาชีพเดียวกันและต่างสายวิชาชีพ

2. ทักษะ (Skills) หมายถึง สิ่งที่จะต้องพัฒนาและฝึกฝนให้เกิดขึ้นโดยจะต้องใช้ระยะเวลาเพื่อฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะนั้นขึ้นมา

3. พฤติกรรมที่พึงปรารถนา (Attributes) คือ สิ่งที่องค์กรต้องการให้เป็น เช่น ความใฝ่รู้ ความซื่อสัตย์ ความรักในองค์กร และความมุ่งมั่นในความสำเร็จ

ธำรงศักดิ์ คงคาสวัสดิ์ (2564) กล่าวว่า Competency คือ สมรรถนะหรือความสามารถที่ประกอบด้วย K=Knowledge=ความรู้ในงานที่ทำ S=Skills=ทักษะในการลงมือทำงานนั้น และ A=Attributes=คุณลักษณะภายในตัวของผู้ปฏิบัติว่าเหมาะสมกับงานที่ทำมาก-น้อยแค่ไหน

จากนิยามดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายได้ว่า สมรรถนะ คือ ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) และคุณลักษณะส่วนบุคคลต่างๆ (Personal Characteristic of Attributes) ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

กรอบสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่น

กิตติพงษ์ จันทร์แก้ว (Kittipong Chankaew. 2017) ทำการพัฒนากรอบการประเมินสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่น จากการสัมภาษณ์เชิงลึกชาวญี่ปุ่นผู้ซึ่งเคยใช้ล่ามไทย-ญี่ปุ่นและล่ามไทย-ญี่ปุ่นมืออาชีพ หลังจากการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วม สรุปได้ว่ามี 8 สมรรถนะที่ล่ามไทย-ญี่ปุ่นจำเป็นต้องมี ได้แก่

1. ความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่น JLPT (Japanese Language Proficiency Test)

หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจภาษาญี่ปุ่นในระดับต่างๆ แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ตั้งแต่ N5 ถึง N1 โดยที่ N1 คือระดับมืออาชีพ N5 คือระดับเริ่มต้น ตั้งแต่ปี 1984 องค์กรไม่แสวงหากำไรของญี่ปุ่น Japan Foundation และ Japan Educational Exchanges and Services ได้ใช้การทดสอบวัดระดับและรับรองความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นของผู้ที่มีภาษาแม่ไม่ใช่ภาษาญี่ปุ่น เพื่อระบุระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่นที่บุคคลได้เรียนรู้และเชี่ยวชาญ แก่นความรู้ที่ชัดเจนของอาชีพล่ามคือต้องเข้าใจภาษาญี่ปุ่น

2. ทักษะการล่ามพูดสลับ Skill (Consecutive Interpreting Skill)

หมายถึง ทักษะการแปลโดยที่ล่ามรอให้ผู้พูดต้นฉบับพูดข้อความให้จบก่อนแล้วล่ามจึงพูดคำแปล โดยปกติทักษะการล่ามจะมี 2 ทักษะหลักๆ คือ ทักษะการล่ามพูดพร้อม (Simultaneous Interpreting Skill) และล่ามพูดสลับ (Consecutive Interpreting Skill) จากการสัมภาษณ์นายจ้างชาวญี่ปุ่นพบว่าทักษะการล่ามพูดสลับเป็นทักษะที่ต้องมีสำหรับล่ามทุกคน เพื่อใช้ในสถานการณ์การทำงานประจำวัน

3. ความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต Expertized Knowledge (Production System)

หมายถึง การรู้และเข้าใจในรายละเอียดขั้นตอนกระบวนการผลิตและคำศัพท์ต่างๆ ได้ดี จากการที่บริษัทญี่ปุ่นส่วนใหญ่ในประเทศไทยมีรูปแบบเป็นแบบการผลิต มากกว่าการให้บริการ ผู้เข้าร่วมสัมภาษณ์เกือบทั้งหมดจึงระบุว่า ฝ่ายผลิต มีความสำคัญเป็นลำดับต้นๆ ที่ล่ามต้องรู้และเข้าใจในรายละเอียดดีทั้งขั้นตอน กระบวนการ และคำศัพท์

4. ความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ Expertized Knowledge (Quality System)

หมายถึง การรู้และเข้าใจในระบบคุณภาพและคำศัพท์ต่างๆ ได้ดี ฝ่ายคุณภาพที่บริษัทญี่ปุ่นเน้นย้ำให้ความสำคัญมาโดยตลอด เพื่อควบคุมว่าฝ่ายผลิตทำได้ดีเพียงใด ปัญหาด้านคุณภาพถือเป็นปัญหาที่สำคัญในบริษัทญี่ปุ่น ล่ามที่ดีควรจะเข้าใจระบบคุณภาพและคำศัพท์ต่างๆ เพื่อที่จะสามารถตีความออกมาได้อย่างดี

5. ความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี Expertized Knowledge (Accounting)

หมายถึง การรู้และเข้าใจแนวคิดการบัญชีและคำศัพท์ต่างๆ ได้ดี เนื่องจากการบัญชีเป็นหน้าที่หลักของทุกบริษัทและทุกหน่วยงานชั้นนำ ผู้บริหารให้ความสนใจกับตัวเลขที่มีนัยสำคัญในงบการเงินอยู่เสมอ จึงเป็นเรื่องสำคัญสำหรับล่ามที่จะต้องเข้าใจแนวคิดการบัญชีและคำศัพท์เพื่อใช้ในการล่าม

6. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย General Knowledge of Thailand

หมายถึง การมีความรู้ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศไทย เพราะการใช้ชีวิตและการทำงานในโลกแห่งความเป็นจริงนั้นไม่ได้ต้องการแค่เพียง ความรู้ และความสามารถที่ได้จากการเรียนเท่านั้น ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมรอบตัวเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องรู้ และในสภาพแวดล้อมการทำงานจริงของล่ามไม่ได้มีแค่บทสนทนาและการอภิปรายเนื้อหาในการทำงาน แต่การพูดคุยทั่วไปกับคนญี่ปุ่นก็มักจะมีเกิดขึ้นอยู่อย่างสม่ำเสมอ

7. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น General Knowledge of Japan

หมายถึง การมีความรู้ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศญี่ปุ่น สำหรับล่ามไทย-ญี่ปุ่น การมีความรู้ทั่วไปสำหรับประเทศไทยอย่างเดียวนั้นอาจไม่เพียงพอต่อการบริการงานล่าม แต่เนื่องจากล่ามไทย-ญี่ปุ่นเองเป็นเพียงชาวต่างชาติที่อาศัยอยู่นอกประเทศญี่ปุ่น การรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ในญี่ปุ่นแบบคร่าวๆ ในระดับหนึ่งนั้น เพียงพอที่จะทำให้ล่ามมีส่วนร่วมและสามารถสนทนากับคนญี่ปุ่นได้อย่างต่อเนื่อง การรู้ทุกอย่างเป็นไปไม่ได้ และจะเป็นการดีกว่าถ้าล่ามไม่รู้บางหัวข้อ เพราะล่ามสามารถใช้หัวข้อเหล่านั้นสอบถามเป็นความรู้เพิ่มเติม เพื่อเพิ่มหัวข้อสนทนากับคนญี่ปุ่นได้

8. บุคลิกภาพ Personality

หมายถึง บุคลิกภาพที่ดีที่ล่ามภาษาญี่ปุ่นควรมี จากการสัมภาษณ์นายจ้างชาวญี่ปุ่น 10 บุคลิกที่ต้องการมากที่สุดคือ: ความสะอาด, การแต่งกายที่เหมาะสม, มีสุขภาพแข็งแรง, เป็นกันเอง, สุภาพ, กระตือรือร้น, มีคุณธรรม, ตรงต่อเวลา, มีทัศนคติที่ดีและมีความอยากรู้อยากเห็น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทักษะ

<u>ความหมายของทักษะ</u>

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2558) อธิบายว่าทักษะหมายถึง ความชำนาญมาจากคำภาษาอังกฤษว่า Skill พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัยได้ขยายความมากขึ้นว่าทักษะ (Skill) หมายถึงความชำนาญหรือความสามารถในการกระทำหรือการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งอาจเป็นทักษะด้านร่างกาย สติปัญญา หรือสังคม ที่เกิดขึ้นจากการฝึกฝนหรือการกระทำบ่อยๆ

ธำรงศักดิ์ คงคาสวัสดิ์ (2560) กล่าวว่าทักษะ หมายถึง ความสามารถลงมือปฏิบัติ มีความชำนาญในงานที่ตนเองต้องลงมือปฏิบัติ อย่างชำนาญ คล่องแคล่ว ลื่นไหล ปฏิบัติให้เกิดผลสำเร็จได้จริง จากการฝึกฝนหรือทำเรื่องนั้นซ้ำๆ บ่อยๆ จนเกิดความชำนาญ

ชัชวาล อรวงศ์ศุภทัต (2563) กล่าวว่า ทักษะเป็นเรื่องของความสามารถทางกล้ามเนื้อของร่างกายกับการปฏิบัติงานอย่างใดอย่างหนึ่งและยังหมายความรวมไปถึงความสามารถในการปฏิบัติงานโดยอาศัยความมุ่งมั่นของจิตใจและการคิด ไม่ว่าจะเป็นการคิดเชิงระบบ การคิดวิเคราะห์หรือการคิดเป็นเหตุเป็นผลอีกด้วย และยังกล่าวว่าในโลกของการทำงานแยกทักษะ

ออกเป็น 2 แบบกว้างๆ ได้แก่ทักษะที่เกี่ยวข้องกับการใช้กำลังกายเป็นหลัก เรียกว่า Technical Skills หรือ Hard Skills กับทักษะอีกแบบที่ใช้กำลังความคิดเป็นหลักที่เรียกกันว่า People Skills หรือ Soft Skills

<u>องค์ประกอบของทักษะ</u>

คณะกรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ราชบัณฑิตยสถานอธิบายว่าทักษะ (Skill) ประกอบด้วย Hard Skill และ Soft Skill บุคคลที่มี Soft Skill จะเป็นผู้ปฏิบัติงานได้ดี ส่วนบุคคลที่มี Hard Skill จะเป็นผู้ปฏิบัติงานได้เก่ง

Hard Skill (ทักษะแข็ง) ทักษะแข็งคือทักษะที่จำเป็นในการทำงานในแต่ละสายอาชีพ เช่น ถ้าเป็นทนาย ต้องรู้เกี่ยวกับกฎหมายต่างๆ และสามารถร่างสัญญาได้ ถ้าเป็นวิศวกร ต้องรู้เกี่ยวกับโครงสร้างและหลักการคำนวณ สรุปคือ ทักษะส่วนใหญ่ที่เรียนมาในมหาวิทยาลัยคือทักษะแข็ง

Soft Skill (ทักษะนิ่ม) หมายถึงชุดทั่วไปของทักษะ ความสามารถ พฤติกรรม ทัศนคติ และคุณภาพส่วนบุคคลที่ทำให้บุคคลสามารถจัดการกับสิ่งยุ่งยากได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านสภาพแวดล้อม การทำงานร่วมกับผู้อื่น การปฏิบัติหน้าที่และการบรรลุเป้าหมายของบุคคล โดยนำทักษะส่วนประกอบอื่นๆ มาปรับประยุกต์ใช้

แนวคิดทักษะการทำงานแห่งอนาคต

<u>ทักษะการทำงานแห่งอนาคต</u>

พัชรี สร้อยสกุล (รัตนา ปฏิสนธิเจริญ. 2562; อ้างอิงจาก พัชรี สร้อยสกุล. 2559) กล่าวว่า เมื่อสังคมปัจจุบันก้าวเข้าสู่ยุคการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ 4 ผู้คนทั้งโลกต้องเผชิญการเปลี่ยนแปลง ตลาดแรงงาน ก็เช่นกัน ที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลง สถานศึกษา องค์กร บริษัทขนาดใหญ่ นักเรียน นักศึกษา คนวัยทำงาน จะต้องตระหนักถึงความเปลี่ยนแปลงนี้ ทุกหน่วยงานจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการทำงานใหม่ให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม พัฒนาทักษะการทำงานแห่งอนาคตใหม่ให้กับบุคลากร ส่งเสริม ให้ความรู้แก่พนักงาน นักเรียน นักศึกษา เกิดการพัฒนาทักษะแห่งอนาคตใหม่ผ่านการอบรม การจัดการเรียนการสอนให้กับนิสิตนักศึกษา ที่จะเป็นกำลังแรงงานชาติในอนาคต ปัจจุบันทักษะการทำงานแห่งอนาคตใหม่ ได้กลายเป็นแนวทางปฏิบัติที่ถูกผลิต พัฒนา สนับสนุน และเผยแพร่ โดยองค์การต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนหลายแห่งทั่วโลก แนวคิดทักษะการทำงานแห่งอนาคตใหม่ตั้งอยู่บนฐานความคิดที่เชื่อว่า การเรียนรู้ ในรูปแบบเดิม ให้ความสำคัญกับการเรียนและจดจำเนื้อหาในสาระวิชา ภายใต้ความท้าทายใหม่สำหรับแนวคิดทักษะแห่งอนาคตใหม่นั้นจะเน้นทักษะการคิดขั้นสูง ทักษะในการเรียนรู้สิ่งที่ทำขึ้นใหม่ ทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะด้านสารสนเทศและการสื่อสาร ควบคู่กับเนื้อหาในสาระวิชาหลักและความรู้อื่นๆ ที่สำคัญ ด้วยเหตุนี้ การเสริมสร้างทักษะการทำงานแห่งอนาคตใหม่จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการยกระดับ

การเรียนรู้ ร่วมกันโดยใช้ ฐานความคิดเพื่อรองรับความท้าทายและการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นกับประเทศไทย

<u>องค์ประกอบทักษะการทำงานแห่งอนาคต</u>

มีการกล่าวถึงทักษะการทำงานแห่งอนาคต ไว้ดังนี้

สถาบันแห่งอนาคต (Institute for the Future. 2011) ได้กล่าวถึงทักษะการทำงานแห่งอนาคตว่ามีทักษะดังต่อไปนี้

1. ทักษะความเข้าใจเชิงลึก (Sense-Making) หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจถึงนัย หรือความหมายเบื้องลึกของเนื้อหา ซึ่งเป็นสิ่งที่เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือ เทคโนโลยีไม่สามารถทำได้

2. ทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม (Social Intelligence) หมายถึง ความสามารถประเมินและรับรู้ต่ออารมณ์ของบุคคลรอบข้างที่กำลังทำงานร่วมกัน รวมทั้งสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม

3. ทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์ (Novel & Adaptive Thinking) หมายถึง ความสามารถในการคิดสิ่งใหม่ๆ ที่แตกต่างจากสิ่งที่เป็นอยู่ประจำ

4. ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม (Cross-Cultural Competency) หมายถึง ความสามารถในการทำงานในวัฒนธรรมที่หลากหลายและแตกต่าง

5. ทักษะความคิดเชิงประมวลผล หรือการคิดเชิงระบบ (Computational Thinking) หมายถึง ความสามารถในการแปลความหมายข้อมูลต่างๆ ที่มีอยู่อย่างมากมายและนำไปใช้ประโยชน์ต่อได้

6. ทักษะเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล (New Media Literacy) หมายถึง ความสามารถในการพัฒนาและสร้างข้อมูลบนสื่อรูปแบบใหม่ๆ อีกทั้งความสามารถในการใช้ประโยชน์จากสื่อใหม่ๆ สำหรับการสื่อสาร

7. ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ (Transdisciplinary) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจในเนื้อหาและสิ่งต่างๆ ข้ามศาสตร์ ที่ไม่ได้ยึดติดอยู่กับศาสตร์ใดศาสตร์หนึ่งเท่านั้น

8. ทักษะการคิดเชิงออกแบบ (Design Mindset) หมายถึง ความสามารถในการนำความคิดสู่การพัฒนาชิ้นงานและมีกระบวนการทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้

9. ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้ (Cognitive Load Management) หมายถึง ความสามารถในการจัดลำดับและแยกแยะงาน ข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ที่มีความสำคัญออกมาได้

10. ทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน (Virtual Collaboration) หมายถึง ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสภาวะการทำงานบนโลกเสมือนผ่านสื่อดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สภาเศรษฐกิจโลก (The World Economic Forum. 2020) ศึกษาและสรุปใน Future of Jobs Report ว่าจากการเปลี่ยนแปลงของธุรกิจที่เกิดขึ้นในช่วงสถานการณ์โควิด ทักษะที่โลกทำงานต้องการไปจนถึงปี 2025 มี 10 ทักษะดังต่อไปนี้

1. ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม (Analytical Thinking and Innovation) หมายถึง ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล และความสามารถในการคิดอย่างเป็นตรรกะเพื่อระบุหาสาเหตุของปัญหาต่างๆ รวมถึงความสามารถในการพลิกแพลงหรือคิดค้นไอเดียใหม่ๆ มาใช้ในการแก้ปัญหาในการทำงาน

2. ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเองและเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์ (Active Learning and Learning Strategies) หมายถึง ทักษะในการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำจริง เรียนรู้จากความผิดพลาดเล็กๆ ทดลองหาสิ่งใหม่จากสมมติฐานเพื่อนำมาปรับใช้กับการทำงานอยู่เสมอ

3. ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน (Complex Problem-Solving) หมายถึง ความสามารถในการใช้ตรรกะและความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล ในการวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย ประเมินทางเลือก การคิดรอบด้านเพื่อหาข้อสรุปและการตัดสินใจแก้ปัญหานั้น

4. ทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking and Analysis) หมายถึง ความสามารถในการใช้ตรรกะและความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล ในการวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย ประเมินทางเลือก การคิดรอบด้านเพื่อหาข้อสรุปและการตัดสินใจแก้ปัญหานั้น

5. ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ (Creativity, Originality and Initiative) หมายถึง ความสามารถในการคิดไอเดียที่แปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร และใช้งานได้จริง สามารถตอบโจทย์ของงานได้

6. ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม (Leadership & Social Influence) หมายถึง การมีภาวะผู้นำ และความสามารถในการนำทีม แบกความรับผิดชอบ ให้คำแนะนำและสั่งการผู้อื่นได้ ขณะเดียวกันก็สามารถสร้างแรงบันดาลใจและมอบพลังให้กับคนในทีมให้พร้อมที่จะมุ่งมั่นและทุ่มเทในการทำงานเพื่อองค์กร

7. ทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี (Technology Use, Monitoring and Control) หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอุปกรณ์เทคโนโลยีจำพวก Machine Technology (เทคโนโลยีเครื่องจักร), Robot Technology (เทคโนโลยีหุ่นยนต์) รวมไปถึงความเข้าใจเทคโนโลยีเกี่ยวกับซอฟต์แวร์เช่นระบบ AI, Big Data, Automation Tools

8. ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม (Technology Design & Programming) หมายถึง ความสามารถด้านการเขียนโปรแกรม ออกแบบหรือปรับปรุงเทคโนโลยีเพื่อตอบโจทย์ความต้องการของผู้ใช้

9. ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต (Resilience, Stress Tolerance and Flexibility) หมายถึง ความสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงให้เร็วที่สุด และสามารถทำงานภายใต้แผนงาน ทรัพยากรและระยะเวลาที่จำกัดให้สำเร็จ รวมทั้งการควบคุมสภาวะทางอารมณ์เมื่อต้องเผชิญกับภาวะความเครียดจากการทำงาน

10. ทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผลการแก้ไขปัญหา (Reasoning, Problem Solving and Ideation) หมายถึง ความสามารถในการค้นหาและผลิตไอเดียที่สมเหตุสมผลที่นำไปสู่การตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการหรือสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

<u>งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ</u>

วิษณุ เพ็ชรไทย; และปรีชา ใจหาญ (2559) ทำการศึกษาและวิจัยเรื่องล่ามภาษาญี่ปุ่นที่พึงประสงค์ด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ กรณีศึกษา ผู้ใช้ล่ามญี่ปุ่น กลุ่มความร่วมมือสหกิจศึกษา คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความต้องการล่ามเฉพาะทางด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และนำผลของการวิจัยไปปรับปรุงการเนื้อหารายวิชาพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์และการแปลภาษาญี่ปุ่นให้มีความทันสมัยเพื่อการผลิตล่ามเฉพาะทางที่มีประสิทธิภาพต่อวงการธุรกิจ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-Depth Interview) เป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ใช้ล่ามชาวญี่ปุ่นเพศชายจำนวน 75 คนใน 25 บริษัทที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล ทั้งในอุตสาหกรรมการผลิตและการบริการผลการวิจัย พบว่า ความต้องการเฉพาะทางของล่ามด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ตามความคาดหวังของผู้ประกอบการชาวญี่ปุ่นต้องมีคุณสมบัติหลักๆ คือ ต้องสื่อสารภาษาญี่ปุ่นและมีความรู้ด้านอิเล็กทรอนิกส์พื้นฐาน อันได้แก่ ความรู้ด้านกฎหมายพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ความรู้เชิงธุรกิจในหลายศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกัน และคำศัพท์ด้านธุรกิจในทัศนะของผู้ใช้ล่าม ต้องเป็นผู้ที่มีทักษะการสื่อสารภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี มีภาวะผู้นำในตนเอง และต้องมีความเป็นกลางเพื่อให้ผู้ใช้ล่าม ล่ามและผู้รับสารประสานงานกันได้และทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กรพรรณ แม้นโกศล (2561) ได้ทำการศึกษาความคาดหวังและการรับรู้ของผู้บริหารชาวญี่ปุ่นต่อสมรรถนะของล่ามภาษาญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรม 304 จังหวัดปราจีนบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความคาดหวังของผู้บริหารชาวญี่ปุ่นต่อสมรรถนะของล่ามภาษาญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรม 304 2) การรับรู้ของผู้บริหารชาวญี่ปุ่นต่อสมรรถนะของล่ามภาษาญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรม 304 3) เปรียบเทียบความคาดหวังและการรับรู้ของผู้บริหารชาวญี่ปุ่นต่อสมรรถนะของล่ามภาษาญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรม 304 โดยเก็บแบบสอบถามจากผู้บริหารชาวญี่ปุ่นที่ทำงานอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม 304 จำนวน 133 คน ผลการทดสอบพบว่า ระดับความคาดหวังของผู้บริหารชาวญี่ปุ่นต่อสมรรถนะของล่ามภาษาญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรม 304 ในด้านภาพพจน์ที่รับรู้ตัวเองเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ระดับการรับรู้ของผู้บริหารชาวญี่ปุ่นต่อสมรรถนะของล่ามภาษาญี่ปุ่น ในด้านภาพพจน์ที่รับรู้ตัวเอง เฉลี่ยอยู่ในระดับสูง และความคาดหวังและการรับรู้ของผู้บริหารชาวญี่ปุ่นต่อสมรรถนะของล่ามภาษาญี่ปุ่นไม่แตกต่างกัน

อรนันท์ หาญยุทธ; และมณีรัตน์ ภาคธูป (2562) ทำการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการพยาบาล มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิต จำแนกตามระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประเภทของหน่วยงานและระยะเวลาที่ทำงานร่วมกับมหาบัณฑิต กลุ่มตัวอย่างคือผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 103 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน Independent T-test และ One way ANOVA ผลจากการวิจัยพบว่าความพึงพอใจของผู้ใช้มหาบัณฑิตต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิตสาขาบริหารการพยาบาลโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมหาบัณฑิตมีสมรรถนะด้านคุณธรรมสูงที่สุด และด้านปัญญาต่ำสุด และพบว่ามีความพึงพอใจต่อเรื่อง การทำวิจัยหรือร่วมทำวิจัยภายหลังสำเร็จการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ผู้ใช้มหาบัณฑิตที่มีความแตกต่างกันในเรื่อง ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประเภทของหน่วยงานและระยะเวลาที่ทำงานร่วมกับมหาบัณฑิต มีความพึงพอใจต่อสมรรถนะรวมของมหาบัณฑิตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนในรายด้านพบว่า ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ผู้ใช้บัณฑิตที่จบการศึกษาระดับปริญญาโท มีความพึงพอใจต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิต มากกว่าผู้ใช้บัณฑิตที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาเอกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รัตนา ปฏิสนธิเจริญ (2562) ได้ทำการศึกษาการเสริมสร้างทักษะการทำงานแห่งอนาคตสำหรับนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อประเมินความต้องการจำเป็นของทักษะการทำงานแห่งอนาคตสำหรับนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 424 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดัชนีลำดับความต้องการจำเป็น (PNI) ผลการวิจัยปรากฏดังนี้ 1) ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของทักษะการทำงานแห่งอนาคตสำหรับนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ด้านความคิดนอกกรอบและความคิดในเชิงปรับตัวมีความต้องการจำเป็นมากที่สุด (PNI = 0.2020) รองลงมาด้านความเข้าใจในสื่อใหม่ (PNI = 0.2000) ด้านความฉลาดทางสังคม (PNI = 0.1984) ด้านการทำความเข้าใจข้อมูลเชิงลึก (PNI = 0.1980) ด้านความคิดเชิงคอมพิวเตอร์(PNI = 0.1955) ด้านความเข้าใจในวัฒนธรรมที่แตกต่าง (PNI = 0.1886) และด้านความสามารถในการทำงานร่วมกันในสิ่งแวดล้อมเสมือน (PNI Modified = 0.1879)

ศรีหทัย เวลล์ส (2563) ทำการศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อสมรรถนะของบัณฑิตสาขาวิชาสารสนเทศศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2557-2560 โดยมีวัตถุประสงค์วิจัยเพื่อ 1) ศึกษาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อสมรรถนะของบัณฑิตสาขาวิชาสารสนเทศศึกษา ในด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา

ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 2) เพื่อศึกษาจุดแข็ง และจุดอ่อนที่ควรพัฒนาในสมรรถนะทั้ง 5 ด้านของบัณฑิต กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นผู้ใช้บัณฑิตแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณจำนวน 123 คน 2) กลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพจำนวน 10 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อสมรรถนะทั้ง 5 ด้านของบัณฑิตฯ อยู่ในระดับมากในทุกด้าน และ 2) จุดแข็งและจุดอ่อนที่ควรพัฒนาของบัณฑิตพบว่า จุดแข็งของบัณฑิตฯ เรียงตามลำดับดังนี้ 1) สามารถเรียนรู้งานได้รวดเร็วและมีความสามารถในการปฏิบัติงาน 2) มีจิตบริการและมีน้ำใจ และ 3) มีทัศนคติที่ดีต่องาน ส่วนจุดอ่อนที่ควรพัฒนาของบัณฑิตฯ เรียงตามลำดับดังนี้ 1) ขาดทักษะทางภาษาอังกฤษ 2) ขาดภาวะผู้นำ และ 3) บัณฑิตบางส่วนขาดการควบคุมอารมณ์

ยุทธชัย ดำรงมณี; พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์; และสืบสกุล นรินทรางกูร ณ อยุธยา (2564) ได้ทำการศึกษาพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารโรงเรียนในสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยตามแนวคิดทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในอนาคต ผลการศึกษา พบว่าองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารโรงเรียนมี 2 ชุด องค์ประกอบที่ 1 คือ การบริหารวิชาการมีตัวบ่งชี้ทั้งสิ้น 20 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 2 การบริหารกิจการนักเรียนมีตัวบ่งชี้ทั้งสิ้น 20 ตัวบ่งชี้ ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของทุกตัวบ่งชี้มีค่า 0.8 ถึง 1.0 และผลการหาความเหมาะสมเฉลี่ยพบว่าทุกตัวบ่งชี้มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.20 ถึง 5.00 ถือว่าผ่านเกณฑ์ทุกตัวบ่งชี้

<u>งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ</u>

ซาเจเดห์ ซาดาท โฮเซนี; และคณะ (Sajedeh Sadat Hosseini; et al. 2020) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสำหรับแรงงานในอนาคต : หัวข้อการพัฒนา Soft Skill ในหลักสูตรการแปลระดับปริญญาตรีในอิหร่าน (Educating the Future Workforce: Soft Skills Development in Undergraduate Translation Programs in Iran) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิด Soft Skill ในการเรียนการสอนนักแปลในอิหร่าน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการประเมิน Soft Skill แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการแปล และนักศึกษาผู้เป็นนักแปล โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการแปลทำการประเมินและระบุ Soft Skill ที่จำเป็นในบริบทของวิชาชีพการแปล แล้วให้นักศึกษาผู้เป็นนักแปลทำการประเมินตนเองผ่านแบบสำรวจ ผลจากการศึกษาเปรียบเทียบครั้งนี้พบว่า มี Soft Skill ที่ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่ามีความสำคัญสำหรับอาชีพการแปลมี 4 ทักษะที่ยังขาดอยู่ในหมู่นักศึกษา ได้แก่ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและไตร่ตรองอย่างมีเหตุมีผล (Critical Thinking and Rational Inquiry) การแก้ปัญหาและความคิดสร้างสรรค์ (Problem-Solving and Creativity) การมีแรงจูงใจต่อเป้าหมายและความพึงพอใจในการตัดสินใจ (Motivation and Satisfaction) และการมีความรับผิดชอบและการจัดการกับความรู้สึกตนเอง (Responsibility and Autonomy)

มารีอูห์ มาร์แซค (Mariusz Marczak. 2020) ในบทความ “การสอนการแปลในยุคดิจิทัลเทคโนโลยีดิจิทัลเปลี่ยนแปลงการศึกษาของนักแปลอย่างไร” (Translation Pedagogy in the Digital Age) ของ มารีอูห์ มาร์แซค ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประธานการศึกษาการแปลและการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม มหาวิทยาลัย Jagiellonian เมืองคราคูฟ ประเทศโปแลนด์ ได้เขียนถึงทักษะการทำงานที่เป็นที่ต้องการของนักแปลในยุคดิจิทัลเอาไว้ว่า เพื่อให้สามารถรับมือกับรูปแบบการทำงานที่เพิ่มขึ้นอย่างทวีคูณ นักแปลต้องเรียนรู้วิธีรับมือกับความเป็นจริงของตลาดที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ดังนั้นพวกเขาต้องไม่พัฒนาแต่เพียง Hard Skill ที่ใช้ในการทำงานเท่านั้น แต่ยังต้องพัฒนาSoft Skill หรือ Employability Skill ซึ่งจะทำให้พวกเขาทำงานได้อย่างยืดหยุ่นและตอบสนองต่อสถานการณ์ของบริบททางวิชาชีพต่างๆ ที่พวกเขามีแนวโน้มที่จะพบด้วยตนเอง ทักษะที่ว่าอาจหมายถึง : ทักษะการสื่อสารและการใช้สื่อ (Communication and Media Skills) ทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork Skills) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ (Interpersonal Skills) ความเข้าใจในวัฒนธรรม (Cultural Awareness) ความยืดหยุ่น (Flexibility) ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking Skills) หรือทักษะความเป็นผู้นำ (Leadership Skills)

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง เปรียบเทียบประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่นและความคาดหวังต่อทักษะของล่ามไทยญี่ปุ่นในอนาคตผ่านมุมมองของนายจ้างชาวญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ ในครั้งนี้ ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการศึกษาโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

<u>ประชากร</u>

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นายจ้างชาวญี่ปุ่นขององค์กรญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจบริษัทภายในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์จากเอกสารรายชื่อผู้ใช้ที่ดินของนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ (การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. 2564 : ออนไลน์) แล้วใช้วิธีตรวจสอบความเป็นองค์กรญี่ปุ่นผ่านทางเว็บไซต์บริษัทของทุกบริษัท พบว่ามีจำนวนบริษัทญี่ปุ่นทั้งสิ้น 47 บริษัท หลังจากนั้นผู้วิจัยได้โทรศัพท์สอบถามแผนกทรัพยากรมนุษย์ของทั้ง 47 บริษัท พบว่ามี 23 บริษัทที่ยินยอมให้ส่งแบบสอบถามเข้าไปได้ ซึ่งมีจำนวนคนญี่ปุ่นทั้งสิ้น 119 คน

<u>กลุ่มตัวอย่าง</u>

นายจ้างชาวญี่ปุ่นขององค์กรญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ จำนวน 23 องค์กร มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 119 คน

<u>วิธีการสุ่มตัวอย่าง</u>

ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 100 โดยการแจกแบบสอบถามในรูปแบบกระดาษให้นายจ้างชาวญี่ปุ่นทั้ง 119 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

<u>การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา</u>

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

<u>ส่วนที่ 1</u> แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามเพื่อสอบถามลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบไปด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งงาน ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) จำนวน 4 ข้อ

<u>ส่วนที่ 2</u> แบบสอบถามเกี่ยวกับองค์กรและล่ามไทย-ญี่ปุ่นที่ร่วมงานด้วยในปัจจุบัน ประกอบไปด้วย ประเภทธุรกิจขององค์กร ฝ่ายที่ทำงานในองค์กร ระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นคนปัจจุบัน ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) จำนวน 3 ข้อ

<u>ส่วนที่ 3</u> แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น ผู้ศึกษาได้สร้างข้อคำถามโดยอ้างอิงตามกรอบสมรรถนะของล่ามมืออาชีพไทย-ญี่ปุ่นจากงานวิจัย “กรอบสมรรถนะของล่ามมืออาชีพไทย-ญี่ปุ่น : ไม่ใช่แค่ความสามารถทางภาษา” ของกิตติพงษ์ จันทร์แก้ว (Kittipong Chankaew. 2017) ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบปลายปิด (Close-Ended Response Question) ใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งเป็น 5 ระดับ และใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) มีคำถามทั้งสิ้น 8 ข้อ ดังนี้

1) ความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่น (Japanese Language Proficiency Test)
2) ทักษะการล่ามพูดสลับ (Consecutive Interpreting Skill)
3) ความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต (Production Expertized Knowledge)
4) ความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ (Quality Expertized Knowledge)
5) ความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี (Accounting Expertized Knowledge)
6) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย (General Knowledge of Thailand)
7) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น (General Knowledge of Japan)
8) บุคลิกภาพ (Personality)

<u>ส่วนที่ 4</u> แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต ผู้วิจัยได้สร้างข้อคำถามโดยอ้างอิงตามแนวคิดทักษะที่จำเป็นในการทำงานในอนาคตปี 2020 ของสถาบันแห่งอนาคต (Institute for the Future. 2011) และแนวคิดทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในอนาคตปี 2025 ของสภาเศรษฐกิจโลก (The World Economic Forum. 2020) ซึ่งมีลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) และใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) มีคำถามทั้งสิ้น 20 ข้อ

<u>ส่วนที่ 5</u> แบบสอบถามข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต) เป็นคำถามปลายเปิด (Open-Ended)

แบบสอบถามในส่วนที่ 3-4 เป็นคำถามปลายปิด (Close-Ended Response Question) ใช้แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert Scale) ซึ่งกำหนดค่าคะแนนแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง เห็นด้วยในระดับ มากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง เห็นด้วยในระดับ มาก
ระดับ 3 หมายถึง เห็นด้วยในระดับ ปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง เห็นด้วยในระดับ น้อย
ระดับ 1 หมายถึง เห็นด้วยในระดับ น้อยที่สุด

<u>การแปลความหมาย</u>

กำหนดเกณฑ์การประเมินผลเฉลี่ยของแบบสอบถามโดยใช้มาตราวัดแบบลิเคอร์ท (Likert Scale) ซึ่งแบ่งระดับการวัดออกเป็น 5 ระดับ สามารถจัดชั้น 5 ชั้น เพื่อแปลความหมาย ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด คะแนนต่ำสุด} -}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5}$$

$$= 0.80$$

จากหลักเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายของความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น และความคิดเห็นของทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต เป็น 5 ระดับ ดังนี้

<u>1. เกณฑ์การแปลความหมายความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น</u>

คะแนน	ความหมาย
4.21 - 5.00	มีความพึงพอใจระดับ 5 มากที่สุด
3.41 - 4.20	มีความพึงพอใจระดับ 4 มาก
2.61 - 3.40	มีความพึงพอใจระดับ 3 ปานกลาง
1.81 - 2.60	มีความพึงพอใจระดับ 2 น้อย
1.00 - 1.80	มีความพึงพอใจระดับ 1 น้อยที่สุด

2. เกณฑ์การแปลความหมายความคิดเห็นของทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต

คะแนน	ความหมาย
4.21 - 5.00	มีความจำเป็นระดับ 5 มากที่สุด
3.41 - 4.20	มีความจำเป็นระดับ 4 มาก
2.61 - 3.40	มีความจำเป็นระดับ 3 ปานกลาง
1.81 - 2.60	มีความจำเป็นระดับ 2 น้อย
1.00 - 1.80	มีความจำเป็นระดับ 1 น้อยที่สุด

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม

งานวิจัยฉบับนี้ทำการทดสอบคุณภาพโดยการตรวจสอบความตรง (Validity) ของแบบสอบถามของแบบสอบถาม โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. การตรวจสอบความตรง (Validity) นำแบบสอบถามที่ได้จากการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา และให้ผู้ทรงคุณวุฒิ/ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องพิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) คือ การตรวจความครอบคลุมของมาตรวัดในเนื้อหาของสิ่งที่ต้องการวัด และตรวจสอบความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) คือ การวัดที่ขึ้นจากแนวคิด และกฎเกณฑ์ต่างๆ กับคุณสมบัติที่กำหนด จำนวน 3 ท่าน คือ

- ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวิมล รุ่งธีระ : ผู้อำนวยการสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
- อาจารย์บุญชู ตันติรัตนสุนทร : อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น (MBJ), ประธานชมรมล่ามและนักแปลภาษาญี่ปุ่นรางวัลสุรินทราชา ล่ามดีเด่น ปี 2560 จากสมาคมนักแปลและล่ามแห่งประเทศไทย
- ดร.วีรยุทธ พจน์เสถียรกุล : ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรระหว่างประเทศ, อาจารย์พิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

จากนั้นได้นำข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าความตรงเชิงเนื้อหาระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ (Index of Item-Objective Congruence : IOC) โดยใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นและกำหนดให้มีแบบเลือกตอบ (ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2556 : 140-141) โดยให้มีการกำหนดคะแนนแทนค่าคำตอบ ดังนี้

1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามข้อนั้นสามารถเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ได้จริง
0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามข้อนั้นสามารถเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ได้จริง
-1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามข้อนั้นไม่สามารถเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ได้จริง

เมื่อได้รับแบบประเมินความสอดคล้องคืนจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ผู้วิจัยนำมาคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency : IOC)

สูตร $$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าความเที่ยงตรงตามเนื้อหา

$\sum R$ แทน ผลรวมจากคะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดให้ค่าความตรงเชิงเนื้อหาที่ยอมรับได้ ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่า ข้อคำถามนั้นมีความตรงเชิงเนื้อหา (ศิริชัย พงษ์วิชัย. 2556 : 140-141)

การคัดเลือกข้อคำถามที่ผู้เชี่ยวชาญประเมิน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ในแต่ละด้านเป็นรายข้อ ตรวจสอบประเมินความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item-Objective Congruence : IOC) ที่ไม่ต่ำกว่า 0.50 ถ้าข้อคำถามใดมีค่าต่ำกว่า 0.50 นำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะก่อนนำไปทดลอง (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผลการตรวจสอบข้อคำถามในแต่ละด้านเป็นรายข้อโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปผลการตรวจสอบค่าความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม

ข้อคำถาม	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ผลการคำนวณค่า IOC	ผลการวิเคราะห์ IOC
1. ข้อมูลส่วนบุคคล					
1.1 เพศ	1	1	1	1	ผ่าน
1.2 อายุ	1	1	1	1	ผ่าน
1.3 ระดับการศึกษา	1	1	1	1	ผ่าน
1.4 ตำแหน่งงาน	1	1	1	1	ผ่าน
2. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์กรและล่ามไทย-ญี่ปุ่นที่ร่วมงานด้วย					
2.1 ประเภทธุรกิจขององค์กร	1	1	1	1	ผ่าน
2.2 ฝ่ายที่ทำงานในองค์กร	1	1	1	1	ผ่าน
2.3 ระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น	1	1	1	1	ผ่าน

ตารางที่ 1 สรุปผลการตรวจสอบค่าความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม (ต่อ)

ข้อคำถาม	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ผลการคำนวณค่า IOC	ผลการวิเคราะห์ IOC
3. ความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น					
3.1 ความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่น	1	1	1	1	ผ่าน
3.2 ทักษะการล่ามพูดสลับ	1	1	1	1	ผ่าน
3.3 ความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต	1	1	1	1	ผ่าน
3.4 ความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ	1	1	1	1	ผ่าน
3.5 ความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี	1	1	1	1	ผ่าน
3.6 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย	1	1	1	1	ผ่าน
3.7 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น	1	1	1	1	ผ่าน
3.8 บุคลิกภาพ	1	1	0	0.67	ผ่าน
4. ทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต					
4.1 ทักษะความเข้าใจเชิงลึก	1	1	1	1	ผ่าน
4.2 ทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม	1	1	1	1	ผ่าน
4.3 ทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์	1	1	1	1	ผ่าน
4.4 ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม	1	1	1	1	ผ่าน
4.5 ทักษะความคิดเชิงประมวลผล หรือการคิดเชิงระบบ	1	1	1	1	ผ่าน
4.6 ทักษะเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล	1	1	1	1	ผ่าน
4.7 ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์	1	1	1	1	ผ่าน
4.8 ทักษะการคิดเชิงออกแบบ	1	1	1	1	ผ่าน
4.9 ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้	1	1	1	1	ผ่าน
4.10 ทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน	0	1	1	0.67	ผ่าน
4.11 ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม	1	1	1	1	ผ่าน
4.12 ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์	1	1	1	1	ผ่าน
4.13 ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน	1	1	1	1	ผ่าน
4.14 ทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์	1	1	1	1	ผ่าน

ตารางที่ 1 สรุปผลการตรวจสอบค่าความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม (ต่อ)

ข้อคำถาม	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	ผลการคำนวณค่า IOC	ผลการวิเคราะห์ IOC
4.15 ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่	1	1	1	1	ผ่าน
4.16 ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม	1	1	1	1	ผ่าน
4.17 ทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี	1	1	1	1	ผ่าน
4.18 ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม	1	1	1	1	ผ่าน
4.19 ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต	1	1	1	1	ผ่าน
4.20 ทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา	1	1	1	1	ผ่าน
5. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
5.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตเพิ่มเติมนอกเหนือจากส่วนที่ 4	1	1	1	1	ผ่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามที่จัดทำขึ้น ผู้ศึกษาได้ดำเนินการดังนี้

1. ขอความอนุเคราะห์ฝ่ายทรัพยากรมนุษย์องค์กรญี่ปุ่น ในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ จังหวัดฉะเชิงเทรา รวมทั้งสิ้น 47 บริษัท เพื่อขออนุญาตในการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามใส่ซองปิดผนึกแล้วนำส่งให้กับฝ่ายทรัพยากรมนุษย์องค์กรญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามโดยไม่ขอเปิดเผยชื่อบริษัท จำนวนทั้งสิ้น 23 บริษัท ไปแจกให้กับนายจ้างชาวญี่ปุ่นรวมทั้งหมด 119 ชุด

3. ดำเนินการติดตามเก็บรวบรวมแบบสอบถามจากฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ แล้วรับแบบสอบถามจากฝ่ายทรัพยากรมนุษย์กลับคืนมา ทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จากนั้นนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ผลทางสถิติและสรุปผล

การวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยฉบับนี้กำหนดแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบ ความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม

2. การลงรหัส (Coding) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้

3. ประมวลผลข้อมูล (Processing) เป็นการนำข้อมูลที่ได้จากการลงรหัสมาบันทึกในเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistic Package for the Social Sciences for Windows) และทำการคำนวณทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ภาพรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งงาน ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Multiple Choices) วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอในรูปแบบตารางบรรยาย

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กร และล่ามไทย-ญี่ปุ่นที่ร่วมงานด้วยในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ประเภทธุรกิจขององค์กร ฝ่ายที่ทำงานในองค์กร ระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นคนปัจจุบัน ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดเลือกตอบ (Multiple Choices) วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) นำเสนอในรูปแบบตารางบรรยาย

5. การวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่น (Japanese Language Proficiency Test) ทักษะการล่ามพูดสลับ (Consecutive Interpreting Skill) ความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต (Production Expertized Knowledge) ความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ (Quality Expertized Knowledge) ความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี (Accounting Expertized Knowledge) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย (General Knowledge of Thailand) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น (General Knowledge of Japan) บุคลิกภาพ (Personality) โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ นำเสนอในรูปแบบตารางบรรยาย

7. การวิเคราะห์ข้อมูลทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต ซึ่งประกอบด้วย ทักษะความเข้าใจเชิงลึก (Sense-Making) ทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม (Social Intelligence) ทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์ (Novel & Adaptive Thinking) ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม (Cross-Cultural Competency) ทักษะความคิดเชิงประมวลผล หรือการคิดเชิงระบบ (Computational Thinking) ทักษะเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล (New Media Literacy) ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ (Transdisciplinary) ทักษะการคิดเชิงออกแบบ (Design Mindset) ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้ (Cognitive Load Management) ทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน (Virtual Collaboration) ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม (Analytical

Thinking and Innovation) ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์ (Active Learning and Learning Strategies) ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน (Complex Problem-Solving) ทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking and Analysis) ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ (Creativity, Originality and Initiative) ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม (Leadership & Social Influence) ทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี (Technology Use, Monitoring and Control) ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม (Technology Design & Programming) ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต (Resilience, Stress Tolerance and Flexibility) ทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา (Reasoning, Problem Solving and Ideation)

7.1 การวิเคราะห์ความจำเป็นของทักษะสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่น ในอนาคต โดยใช้สถิติแบบความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

7.2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่น ในอนาคตโดยใช้สถิติแบบความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

8. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นและความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น โดยใช้สถิติการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square)

9. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นและทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต โดยใช้สถิติการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาจากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ซึ่งการวิเคราะห์จะใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inference Statistics) ได้แก่ สถิติการทดสอบความสัมพันธ์ สถิติการทดสอบไค-สแควร์ (X^2-Test)

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่องเปรียบเทียบประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่น และความคาดหวังต่อทักษะของล่ามไทยญี่ปุ่นในอนาคตผ่านมุมมองของนายจ้างชาวญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยทั้ง 23 บริษัท จำนวนทั้งสิ้น 119 ชุด ได้รับการตอบกลับและมีความถูกต้องครบถ้วนทั้งหมดจำนวน 101 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84 จากนั้นทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติและทดสอบสมมติฐานการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยแบ่งเป็น 6 ส่วนดังนี้

<u>ส่วนที่ 1</u> ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยเพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งงาน ใช้สถิติแบบความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรและล่ามไทย-ญี่ปุ่นที่ผู้ตอบแบบสอบถามร่วมงานด้วยในปัจจุบัน ซึ่งประกอบด้วย ประเภทธุรกิจ ฝ่ายที่ทำงานในองค์กร ระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นคนปัจจุบัน ใช้สถิติแบบความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

<u>ส่วนที่ 2</u> ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่น (Japanese Language Proficiency Test) ทักษะการล่ามพูดสลับ (Consecutive Interpreting Skill) ความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต (Production Expertized Knowledge) ความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ (Quality Expertized Knowledge) ความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี (Accounting Expertized Knowledge) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย (General Knowledge of Thailand) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น (General Knowledge of Japan) บุคลิกภาพ (Personality) โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

<u>ส่วนที่ 3</u> ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต ซึ่งประกอบด้วย ทักษะความเข้าใจเชิงลึก (Sense-Making) ทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม (Social Intelligence) ทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์ (Novel & Adaptive Thinking) ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม (Cross-Cultural Competency) ทักษะความคิดเชิงประมวลผล หรือการคิดเชิงระบบ (Computational Thinking) ทักษะเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล (New Media Literacy) ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ (Transdisciplinary) ทักษะการคิดเชิงออกแบบ (Design Mindset) ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้ (Cognitive Load Management) ทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน (Virtual Collaboration) ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม (Analytical Thinking and Innovation) ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์ (Active Learning and Learning Strategies) ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน

(Complex Problem-Solving) ทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking and Analysis) ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ (Creativity, Originality and Initiative) ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม (Leadership & Social Influence) ทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี (Technology Use, Monitoring and Control) ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม (Technology Design & Programming) ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต (Resilience, Stress Tolerance and Flexibility) ทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา(Reasoning, Problem Solving and Ideation) แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ผลการวิเคราะห์ความจำเป็นของทักษะสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต โดยใช้สถิติแบบความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต โดยใช้สถิติแบบความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) สามารถแสดงได้ดังนี้

<u>ส่วนที่ 4</u> ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ประเภทธุรกิจและความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น โดยใช้สถิติการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square)

<u>ส่วนที่ 5</u> ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ประเภทธุรกิจและทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต โดยใช้สถิติการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square)

<u>ส่วนที่ 6</u> ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต

สัญลักษณ์ทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการแปลความหมายจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการเสนอผลการวิจัย จึงกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ต่างๆ ดังนี้

Sig. หมายถึง ระดับความมีนัยสำคัญ (Significant)

** หมายถึง ความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

* หมายถึง ความมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

H_0 หมายถึง สมมติฐานหลัก (Null Hypothesis)

H_1 หมายถึง สมมติฐานรอง (Alternative Hypothesis)

X^2 หมายถึง การแจกแจงแบบไคสแควร์

df หมายถึง องศาแห่งความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)

p หมายถึง ค่าความน่าจะเป็น (Probability) เมื่อทดสอบด้วยสถิติไคสแควร์

ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด ตำแหน่งงาน ใช้สถิติแบบความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการตอบแบบสอบถามจำนวน 101 คน สามารถแสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	91	90.10
หญิง	10	9.90
รวม	**101**	**100**

จากตารางที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ ส่วนใหญ่เป็นนายจ้างชาวญี่ปุ่นเพศชาย จำนวน 91 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 90.10 และเป็นเพศหญิงจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.90

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
21-30 ปี	5	4.95
31-40 ปี	22	21.78
41-50 ปี	35	34.65
51 ปีขึ้นไป	39	38.61
รวม	**101**	**100**

จากตารางที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ มีอายุ 51 ปีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 38.61 รองลงมามีอายุ 41-50 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 34.65 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 31-40 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 21.78 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือ 21-30 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.95

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	17	16.83
ปริญญาตรี	71	70.30
ปริญญาโท	13	12.87
รวม	**101**	**100**

จากตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้จำแนกตามระดับการศึกษา ระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 70.30 รองลงมามีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 16.83 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 12.87

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่งงานปัจจุบัน

ตำแหน่งงานปัจจุบัน	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานทั่วไป	15	14.85
ระดับผู้เชี่ยวชาญ/หัวหน้างาน	12	11.88
ผู้จัดการแผนก/ผู้จัดการฝ่าย	53	52.48
ผู้บริหารระดับสูง/กรรมการผู้จัดการ	20	19.80
ผู้ให้คำปรึกษาด้านงานเทคนิค	1	0.99
รวม	**101**	**100**

จากตารางที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้จำแนกตามตำแหน่งงานปัจจุบัน ส่วนใหญ่เป็นผู้จัดการแผนก/ผู้จัดการฝ่าย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 52.48 รองลงมาเป็นผู้บริหารระดับสูง/กรรมการผู้จัดการ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 19.80 และพนักงานทั่วไป จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 14.85 พนักงานระดับผู้เชี่ยวชาญ/หัวหน้างานจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 11.88 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือ ผู้ให้คำปรึกษางานเทคนิค จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.00

2. ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรและล่ามไทย-ญี่ปุ่นที่ผู้ตอบแบบสอบถามร่วมงานด้วยในปัจจุบัน ซึ่งประกอบด้วย ประเภทธุรกิจ ฝ่ายที่ทำงานในองค์กร ระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นคนปัจจุบัน ใช้สถิติแบบความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) แสดงผลได้ ดังนี้

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทธุรกิจที่ทำงานอยู่

ประเภทธุรกิจ	จำนวน	ร้อยละ
ยานยนต์	38	37.62
วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร	15	14.85
ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์	6	5.94
เหล็ก/โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก	10	9.90
บรรจุภัณฑ์	16	15.84
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	6	5.94
ขนส่ง & โลจิสติกส์	4	3.96
กระดาษและวัสดุการพิมพ์	6	5.94
รวม	**101**	**100**

จากตารางที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้จำแนกตามประเภทธุรกิจส่วนใหญ่เป็นประเภทธุรกิจยานยนต์ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 37.62 รองลงมาเป็นประเภทธุรกิจบรรจุภัณฑ์จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 15.84 ประเภทธุรกิจวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 14.85 ประเภทธุรกิจเหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.90 ประเภทปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.94 ประเภทชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.94 และ ประเภทกระดาษและวัสดุการพิมพ์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.94 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดประเภทธุรกิจขนส่ง & โลจิสติกส์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.96

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามฝ่ายที่ทำงานในองค์กร

ฝ่ายที่ทำงานในองค์กร	จำนวน	ร้อยละ
ฝ่ายผลิต	27	26.73
ฝ่ายควบคุมคุณภาพ	11	10.89
ฝ่ายวิศวกรรม	12	11.88
ฝ่ายจัดซื้อ	5	4.95
ฝ่ายขาย	18	17.82
ฝ่ายบัญชี	4	3.96
ฝ่ายบุคคล	5	4.95
ฝ่ายไอที	1	0.99
ฝ่ายบริหาร	18	17.82
รวม	**101**	**100**

จากตารางที่ 7 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้จำแนกตามฝ่ายที่ทำงานในองค์กร ส่วนใหญ่เป็นฝ่ายผลิต จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 26.73 รองลงมาคือฝ่ายบริหาร จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 17.82 และฝ่ายขาย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 17.82 ฝ่ายวิศวกรรม จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 11.88 ฝ่ายควบคุมคุณภาพ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.89 ฝ่ายจัดซื้อจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.95 ฝ่ายบุคคลจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.95 ฝ่ายบัญชี จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.96 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือฝ่ายไอที จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.99

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นคนปัจจุบันที่ผู้ตอบแบบสอบถามร่วมงานด้วย

ระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่นของล่ามที่ร่วมงานด้วย	จำนวน	ร้อยละ
N1	16	15.84
N2	64	63.37
N3	14	13.86
ไม่ได้สอบวัดระดับ	7	6.93
รวม	**101**	**100**

จากตารางที่ 8 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้จำแนกตามระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นคนปัจจุบันที่ผู้ตอบแบบสอบถามร่วมงานด้วย ส่วนใหญ่ร่วมงานกับล่ามที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นในระดับ N2 จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 63.37 รองลงมาเป็นระดับ N1 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 15.84 และระดับ N3 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ13.86 และกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดคือ ผู้ร่วมงานกับล่ามที่ไม่ได้สอบวัดระดับ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.93

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น

ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น ซึ่งประกอบด้วย ความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่น (Japanese Language Proficiency Test) ทักษะการล่ามพูดสลับ (Consecutive Interpreting Skill) ความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต (Production Expertized Knowledge) ความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ (Quality Expertized Knowledge) ความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี (Accounting Expertized Knowledge) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย (General Knowledge of Thailand) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น (General Knowledge of Japan) บุคลิกภาพ (Personality) โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) สามารถแสดงได้ ดังนี้

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอันดับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น

ข้อคำถามสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่น		ความพึงพอใจ					รวม
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. ด้านความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT)	จำนวน	26	49	16	9	1	101
	ร้อยละ	25.74	48.51	15.84	8.91	0.99	100
2. ด้านทักษะการล่ามพูดสลับ	จำนวน	15	49	27	8	2	101
	ร้อยละ	14.85	48.51	26.73	7.92	1.98	100
3. ด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต	จำนวน	10	37	33	16	5	101
	ร้อยละ	9.90	36.63	32.67	15.84	4.95	100
4. ด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ	จำนวน	11	32	39	14	5	101
	ร้อยละ	10.98	31.68	38.61	13.86	4.95	100
5. ด้านความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี	จำนวน	4	22	43	26	6	101
	ร้อยละ	3.96	21.78	42.57	25.74	5.94	100
6. ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย	จำนวน	39	38	23	1	-	101
	ร้อยละ	38.61	37.62	22.77	0.99	-	100
7. พึงพอใจในความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น	จำนวน	11	42	32	15	1	101
	ร้อยละ	10.89	41.58	31.68	14.85	0.99	100
8. พึงพอใจในบุคลิกภาพที่ดี	จำนวน	42	40	14	2	3	101
	ร้อยละ	41.58	39.60	13.86	1.98	2.97	100

จากตารางที่ 9 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้จำแนกตามอันดับความพึงพอใจต่อสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่นทั้ง 8 ด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านที่ 1 ความพึงพอใจด้านความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจมาก เป็นอันดับหนึ่ง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 48.51 รองลงมาเป็น พึงพอใจมากที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 25.74 พึงพอใจปานกลาง จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 15.84 พึงพอใจน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 8.91 และพึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.99

ด้านที่ 2 ความพึงพอใจด้านทักษะการล่ามพูดสลับ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจมาก มากที่สุดจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 48.51 รองลงมาเป็น พึงพอใจปานกลาง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 26.73 และพึงพอใจมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 14.85 พึงพอใจน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 7.92 และพึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.98

ด้านที่ 3 ความพึงพอใจด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจมาก มากที่สุดจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 36.63 รองลงมาเป็น พึงพอใจปานกลาง จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 32.67 พึงพอใจมากที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.90 พึงพอใจน้อย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 15.84 และพึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.95

ด้านที่ 4 ความพึงพอใจด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุดจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 38.61 รองลงมาเป็น พึงพอใจมาก จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 31.68 พึงพอใจน้อย จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.86 พึงพอใจมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.98 และพึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.95

ด้านที่ 5 ความพึงพอใจด้านความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจปานกลาง มากที่สุดจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 42.57 รองลงมาเป็น พึงพอใจน้อย จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 25.74 พึงพอใจมาก จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 21.78 พึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.94 และพึงพอใจมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.96

ด้านที่ 6 ความพึงพอใจในความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย มีผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจมากที่สุด เป็นส่วนใหญ่ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 38.61 รองลงมาเป็น พึงพอใจมาก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 37.62 พึงพอใจปานกลาง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 22.77 พึงพอใจน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.99 และไม่มีผู้ตอบพึงพอใจน้อยที่สุดเลย

ด้านที่ 7 ความพึงพอใจในความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจมาก มากที่สุด จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 41.58 รองลงมาเป็น พึงพอใจปานกลาง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 31.68 พึงพอใจมากที่สุด จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.89 พึงพอใจน้อย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 14.85 และพึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.99

ด้านที่ 8 ความพึงพอใจในบุคลิกภาพที่ดี ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจมากที่สุดเป็นส่วนใหญ่จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 41.58 รองลงมาเป็น พึงพอใจมาก จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 39.60 พึงพอใจปานกลาง จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.86 พึงพอใจน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 2.97 และพึงพอใจน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1.98

ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต จำนวน 20 ทักษะ ซึ่งประกอบด้วย ทักษะความเข้าใจเชิงลึก (Sense-Making) ทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม (Social Intelligence) ทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์ (Novel & Adaptive Thinking) ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม (Cross-Cultural Competency) ทักษะความคิดเชิงประมวลผล หรือการคิดเชิงระบบ (Computational Thinking) ทักษะเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล (New Media Literacy) ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ (Transdisciplinary) ทักษะการคิดเชิงออกแบบ (Design Mindset) ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้ (Cognitive Load Management) ทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน (Virtual Collaboration) ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม (Analytical Thinking and Innovation) ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์ (Active Learning and Learning Strategies) ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน (Complex Problem-Solving) ทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking and Analysis) ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ (Creativity, Originality and Initiative) ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม (Leadership & Social Influence) ทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี (Technology Use, Monitoring and Control) ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม (Technology Design & Programming) ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต (Resilience, Stress Tolerance and Flexibility) ทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา(Reasoning, Problem Solving and Ideation) ใช้สถิติแบบความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. ผลการวิเคราะห์ความจำเป็นของทักษะสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต โดยใช้สถิติแบบความถี่แจกแจง 2 ทาง (Crosstabs) และร้อยละ (Percentage) สามารถแสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความจำเป็นของทักษะสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต

ข้อคำถาม ด้านทักษะของล่ามในอนาคต	ตอบว่าจำเป็น		ตอบว่าไม่จำเป็น	
	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
1. ทักษะความเข้าใจเชิงลึก	95	94.06	6	5.94
2. ทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม	97	96.04	4	3.96

ตารางที่ 10 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความจำเป็นของทักษะสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต (ต่อ)

ข้อคำถาม ด้านทักษะของล่ามในอนาคต	ตอบว่าจำเป็น		ตอบว่าไม่จำเป็น	
	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ	จำนวนผู้ตอบ	ร้อยละ
3. ทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์	59	58.42	42	41.58
4. ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม	88	87.13	13	12.87
5. ทักษะความคิดเชิงประมวลผล หรือการคิดเชิงระบบ	53	52.48	48	47.52
6. ทักษะเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล	63	62.38	38	37.62
7. ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์	76	75.25	25	24.75
8. ทักษะการคิดเชิงออกแบบ	51	50.50	50	49.50
9. ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้	87	86.14	14	13.86
10. ทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน	31	30.69	70	69.31
11. ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม	65	64.36	36	35.64
12. ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์	79	78.22	22	21.78
13. ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน	68	67.33	33	32.67
14. ทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์	69	68.32	32	31.68
15. ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่	62	61.39	39	38.61
16. ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม	65	64.36	36	35.64
17. ทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี	48	47.52	53	52.48
18. ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม	29	28.71	72	71.29
19. ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต	95	94.06	6	5.94
20. ทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา	73	72.28	28	27.72

จากตารางที่ 10 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้จำแนกตามความจำเป็นของทักษะสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตจำนวน 20 ทักษะ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ทักษะที่ 1 ทักษะความเข้าใจเชิงลึก ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 94.06 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.94

ทักษะที่ 2 ทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 96.04 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.96

ทักษะที่ 3 ทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 58.42 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 41.58

ทักษะที่ 4 ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 87.13 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 12.87

ทักษะที่ 5 ทักษะความคิดเชิงประมวลผล หรือการคิดเชิงระบบ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 52.48 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 47.52

ทักษะที่ 6 ทักษะเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 62.38 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 37.62

ทักษะที่ 7 ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 75.25 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75

ทักษะที่ 8 ทักษะการคิดเชิงออกแบบ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 49.50

ทักษะที่ 9 ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 86.14 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 13.86

ทักษะที่ 10 ทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 30.69 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 69.31

ทักษะที่ 11 ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 64.36 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 35.64

ทักษะที่ 12 ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเองและเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 78.22 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 21.78

ทักษะที่ 13 ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 67.33 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 32.67

ทักษะที่ 14 ทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 68.32 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 31.68 ทักษะ

ทักษะที่ 15 ความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 61.39 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 38.61

ทักษะที่ 16 ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 64.36 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 35.64

ทักษะที่ 17 ทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 47.52 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 52.48

ทักษะที่ 18 ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 28.71 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 71.29

ทักษะที่ 19 ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 94.06 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.94

ทักษะที่ 20 ทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา ผู้ตอบแบบสอบถามตอบว่าเป็นทักษะจำเป็น จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 72.28 และตอบว่าเป็นทักษะไม่จำเป็น จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 27.72

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นระดับความจำเป็นของทักษะสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต โดยใช้สถิติแบบความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) สามารถแสดงได้ดังนี้

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอันดับความจำเป็นของทักษะการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต

ทักษะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต		ระดับความจำเป็น					รวม
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. ทักษะความเข้าใจเชิงลึก	จำนวน	32	43	19	-	1	95
	ร้อยละ	33.68	45.26	20.00	-	1.05	100
2. ทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม	จำนวน	29	43	21	3	1	97
	ร้อยละ	29.90	44.33	21.65	3.09	1.03	100
3. ทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์	จำนวน	4	14	23	12	6	59
	ร้อยละ	6.78	23.73	38.98	20.34	10.17	100
4. ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม	จำนวน	15	27	35	9	2	88
	ร้อยละ	17.05	30.68	39.77	10.23	2.27	100
5. ทักษะความคิดเชิงประมวลผล หรือการคิดเชิงระบบ	จำนวน	-	22	21	6	4	53
	ร้อยละ	-	41.51	39.62	11.32	7.55	100
6. ทักษะเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล	จำนวน	1	18	34	9	1	63
	ร้อยละ	1.56	28.13	53.13	14.06	1.56	100
7. ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์	จำนวน	4	27	32	10	3	76
	ร้อยละ	5.26	35.53	42.11	13.16	3.95	100
8. ทักษะการคิดเชิงออกแบบ	จำนวน	-	13	20	16	2	51
	ร้อยละ	-	25.49	39.22	31.37	3.92	100
9. ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้	จำนวน	7	35	37	7	1	87
	ร้อยละ	8.05	40.23	42.53	8.05	1.15	100
10. ทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน	จำนวน	2	5	8	13	3	31
	ร้อยละ	6.45	16.13	25.81	41.94	9.68	100
11. ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม	จำนวน	4	18	21	18	4	65
	ร้อยละ	6.15	27.69	32.31	27.69	6.15	100
12. ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเองและเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์	จำนวน	9	27	32	8	3	79
	ร้อยละ	11.39	34.18	40.51	10.13	3.80	100

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอันดับความจำเป็นของทักษะการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต (ต่อ)

ทักษะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต		ระดับความจำเป็น					รวม
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
13. ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน	จำนวน	5	18	29	13	3	68
	ร้อยละ	7.35	26.47	42.65	19.12	4.41	100
14. ทักษะการคิดวิเคราะห์ และการคิดเชิงวิพากษ์	จำนวน	4	18	30	13	4	69
	ร้อยละ	5.80	26.09	43.48	18.84	5.80	100
15. ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่	จำนวน	2	15	30	12	3	62
	ร้อยละ	3.23	24.19	48.39	19.35	4.84	100
16. ทักษะการเป็นผู้นำ และอิทธิพลทางสังคม	จำนวน	6	24	22	10	3	65
	ร้อยละ	9.23	36.92	33.85	15.38	4.62	100
17. ทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี	จำนวน	-	17	18	11	2	48
	ร้อยละ	-	35.42	37.50	22.92	4.17	100
18. ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม	จำนวน	1	4	8	9	7	29
	ร้อยละ	3.45	13.79	27.59	31.03	24.14	100
19. ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต	จำนวน	19	38	32	6	-	95
	ร้อยละ	20.00	40.00	33.68	6.32	-	100
20. ทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา	จำนวน	9	25	27	9	3	73
	ร้อยละ	12.33	34.25	36.99	12.33	4.11	100

จากตารางที่ 11 กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามครั้งนี้จำแนกความคิดเห็นต่อทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต 20 ทักษะ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามจำนวนผู้ตอบจากจำนวนมากไปหาจำนวนน้อย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ทักษะที่ 1 ทักษะความเข้าใจเชิงลึก มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 95 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นมาก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 45.26 รองลงมาเป็น จำเป็นมากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 33.68 จำเป็นปานกลาง จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และจำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.05

ทักษะที่ 2 ทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 97 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นมาก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 44.33 รองลงมาเป็น จำเป็นมากที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 29.90 และจำเป็นปานกลาง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 21.65 จำเป็นน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.09 และจำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.03

ทักษะที่ 3 ทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์ มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 59 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 38.98 รองลงมาเป็นจำเป็นมาก จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 23.73 และจำเป็นน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 20.34 จำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 10.17 และจำเป็นมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.78

ทักษะที่ 4 ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 88 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 39.77 รองลงมาเป็นจำเป็นมาก จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 30.68 และจำเป็นมากที่สุด จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 17.05 จำเป็นน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.23 และจำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.27

ทักษะที่ 5 ทักษะความคิดเชิงประมวลผลหรือการคิดเชิงระบบ มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 53 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นมาก จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 41.51 รองลงมาเป็นจำเป็นปานกลาง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 39.62 จำเป็นน้อย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 11.32 และจำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 7.55

ทักษะที่ 6 ทักษะเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 63 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 53.13 รองลงมาเป็น จำเป็นมาก จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 28.13 และจำเป็นน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 14.06 จำเป็นมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.56 และจำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.56

ทักษะที่ 7 ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 76 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 รองลงมาเป็นจำเป็นมาก จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 35.53 และจำเป็นน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 จำเป็นมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26 และจำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.95

ทักษะที่ 8 ทักษะการคิดเชิงออกแบบ มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 51 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 39.22 รองลงมาเป็นจำเป็นน้อย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 31.37 และจำเป็นมาก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 25.49 และจำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.92

ทักษะที่ 9 ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้ มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 87 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 42.53 รองลงมาเป็นจำเป็นมาก จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 40.23 และจำเป็นมากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.05 จำเป็นน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.05 และจำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.15

ทักษะที่ 10 ทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 31 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นน้อย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 41.94 รองลงมาเป็นจำเป็นปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 25.81 และจำเป็นมาก จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 16.13 จำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 9.68 และจำเป็นมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.45

ทักษะที่ 11 ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 65 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 32.31 รองลงมาเป็นจำเป็นมาก จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 27.69 และจำเป็นน้อย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 27.69 จำเป็นมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.15 และจำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.15

ทักษะที่ 12 ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเองและเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์ มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 79 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 40.51 รองลงมาเป็นจำเป็นมาก จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 34.18 และจำเป็นมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 11.39 จำเป็นน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.13 และจำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.80

ทักษะที่ 13 ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 68 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 42.65 รองลงมาเป็นจำเป็นมาก จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 26.47 และจำเป็นน้อย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 19.12 จำเป็นมากที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 7.35 และจำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.41

ทักษะที่ 14 ทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 69 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 43.48 รองลงมาเป็นจำเป็นมาก จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 26.09 และจำเป็นน้อย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 18.84 จำเป็นมากที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80 และจำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.80

ทักษะที่ 15 ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 62 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 48.39 รองลงมาเป็นจำเป็นมาก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 24.19 จำเป็นน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 19.35 จำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.84 และจำเป็นมากที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.23

ทักษะที่ 16 ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 65 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นมาก จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 36.92 รองลงมาเป็นจำเป็นปานกลาง จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 33.85 และจำเป็นน้อย จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 15.38 จำเป็นมากที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 9.23 และจำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.62

ทักษะที่ 17 ทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 48 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาเป็นจำเป็นมาก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 35.42 และจำเป็นน้อย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22.92 และจำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.17

ทักษะที่ 18 ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 29 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 31.03 รองลงมาเป็นจำเป็นปานกลาง จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 27.59 และจำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 24.14 จำเป็นมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 13.79 และจำเป็นมากที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.45

ทักษะที่ 19 ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 95 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นมาก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 รองลงมาเป็นจำเป็นปานกลาง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 33.68 และจำเป็นมากที่สุด จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และจำเป็นน้อย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 6.32

ทักษะที่ 20 ทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 73 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 36.99 รองลงมาเป็นจำเป็นมาก จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 34.25 และจำเป็นมากที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.33 จำเป็นน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.33 และจำเป็นน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.11

ส่วนที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐานประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น

การทดสอบสมมติฐานในงานวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากการทดสอบความสัมพันธ์ของประเภทธุรกิจและความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น เป็นคำถามแบบการจัดประเภท (Categorical Variable) ซึ่งต้องใช้สถิติไค-แสควร์ (Chi-squares : X^2) โดยการใช้สถิติไคสแควร์แบบตารางไขว้ (Chi-square: Contingency Table) ดังนั้น เพื่อให้การทดสอบเป็นไปตามเงื่อนไขของการใช้สถิติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

<u>1. การรวมตัวแปร</u>

อ้างถึงตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทธุรกิจ จำนวนกลุ่มตัวอย่างบางประเภทธุรกิจมีจำนวนน้อย คำตอบมีการกระจาย อยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ของสถิติไคร์สแควร์ เพื่อให้สามารถทำการทดสอบสถิติไคร์สแควร์ได้ ผู้วิจัยจึงทำการรวมตัวแปรประเภทธุรกิจจากทั้งหมด 8 กลุ่ม เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย ยานยนต์

กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก ซึ่งผู้วิจัยตีความกลุ่มเหล่านี้ว่าเป็นกลุ่มธุรกิจการผลิตหนัก

กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วย บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์/ขนส่ง & โลจิสติกส์/ กระดาษและวัสดุการพิมพ์ ซึ่งผู้วิจัยตีความกลุ่มเหล่านี้ว่าเป็นกลุ่มธุรกิจการผลิตเบา

และอ้างถึงตารางที่ 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกอันดับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น จำนวนกลุ่มตัวอย่างบางอันดับมีจำนวนน้อย คำตอบมีการกระจายอยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ของสถิติไคร์สแควร์ เพื่อให้สามารถทำการทดสอบสถิติไคร์สแควร์ได้ ผู้วิจัยจึงทำการรวมตัวแปรอันดับความพึงพอใจ 5 อันดับ เป็น 3 อันดับ ได้แก่

กลุ่มที่ 1 พึงพอใจน้อยที่สุด/พึงพอใจน้อย/พึงพอใจปานกลาง ซึ่งผู้วิจัยตีความกลุ่มเหล่านี้ว่า พึงพอใจต่ำ

กลุ่มที่ 2 พึงพอใจมาก ซึ่งผู้วิจัยตีความกลุ่มเหล่านี้ว่า พึงพอใจมาก

กลุ่มที่ 3 พึงพอใจมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยตีความกลุ่มเหล่านี้ว่า พึงพอใจมากที่สุด

2. <u>การทดสอบสมมติฐาน</u>

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น โดยใช้สถิติไค-แสควร์ (Chi-squares : X^2) แสดงได้ดังนี้

<u>สมมติฐานข้อที่ 1.1</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT)

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT)

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT)

ตารางที่ 12 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น ด้านความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT)

ประเภทธุรกิจ	ความพึงพอใจต่อสมรรถนะ ด้านความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT)			รวม
	พึงพอใจต่ำ	พึงพอใจมาก	พึงพอใจมากที่สุด	
ยานยนต์	31.6 (12)	52.6 (20)	15.8 (6)	100 (38)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	29.0 (9)	41.9 (13)	29.0 (9)	100 (31)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	15.6 (5)	50.0 (16)	34.4 (11)	100 (32)
รวม	25.7 (26)	48.5 (49)	25.7 (26)	100 (101)
X^2 = 4.849 df = 4 p = .303				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน

จากตารางที่ 12 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .303 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT)

<u>สมมติฐานข้อที่ 1.2</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านทักษะการล่ามพูดสลับ

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านทักษะการล่ามพูดสลับ

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านทักษะการล่ามพูดสลับ

ตารางที่ 13 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น ด้านทักษะการล่ามพูดสลับ

ประเภทธุรกิจ	ความพึงพอใจต่อสมรรถนะ ด้านทักษะการล่ามพูดสลับ			รวม
	พึงพอใจต่ำ	พึงพอใจมาก	พึงพอใจมากที่สุด	
ยานยนต์	44.7 (17)	50.0 (19)	5.3 (2)	100.0 (38)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	35.5 (11)	41.9 (13)	22.6 (7)	100.0 (31)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	28.1 (9)	53.1 (17)	18.8 (6)	100.0 (32)
รวม	36.6 (37)	48.5 (49)	14.9 (15)	100.0 (101)
X^2 = 5.686 df = 4 p = .224				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน

จากตารางที่ 13 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านทักษะการล่ามพูดสลับ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .224 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านทักษะการล่ามพูดสลับ

<u>สมมติฐานข้อที่ 1.3</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต

ตารางที่ 14 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น ด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต

ประเภทธุรกิจ	ความพึงพอใจต่อสมรรถนะด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต			รวม
	พึงพอใจต่ำ	พึงพอใจมาก	พึงพอใจมากที่สุด	
ยานยนต์	68.4 (26)	28.9 (11)	2.6 (1)	100.0 (38)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	48.4 (15)	29.0 (9)	22.6 (7)	100.0 (31)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	40.6 (13)	53.1 (17)	6.3 (2)	100.0 (32)
รวม	53.5 (54)	36.6 (37)	9.9 (10)	100.0 (101)
X^2 = 13.696 df = 4 p = .008**				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 14 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .008 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนายจ้างชาวญี่ปุ่นในองค์กรประเภทธุรกิจยานยนต์มีความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต ต่ำ (พึงพอใจน้อยที่สุด, น้อย, ปานกลาง) มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 68.4 ส่วนนายจ้างชาวญี่ปุ่นในองค์กรประเภทธุรกิจ บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์ มีความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิตมาก คิดเป็นร้อยละ 53.1

<u>สมมติฐานข้อที่ 1.4</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ

ตารางที่ 15 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ

ประเภทธุรกิจ	**ความพึงพอใจต่อสมรรถนะด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ**			**รวม**
	พึงพอใจต่ำ	**พึงพอใจมาก**	**พึงพอใจมากที่สุด**	
ยานยนต์	71.1 (27)	23.7 (9)	5.3 (2)	100.0 (38)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	51.6 (16)	25.8 (8)	22.6 (7)	100.0 (31)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	46.9 (15)	46.9 (15)	6.3 (2)	100.0 (32)
รวม	57.4 (58)	31.7 (32)	10.9 (11)	100.0 (101)
X^2 = 11.095 df = 4 p = .026**				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 15 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .026 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนายจ้างชาวญี่ปุ่นในองค์กรประเภทธุรกิจยานยนต์มีความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิตต่ำ (พึงพอใจน้อยที่สุด, น้อย, ปานกลาง) มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 71.1 ในขณะที่นายจ้างชาวญี่ปุ่นในองค์กรประเภทธุรกิจบรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์ พึงพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ 46.9

<u>สมมติฐานข้อที่ 1.5</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี

ตารางที่ 16 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี

ประเภทธุรกิจ	**ความพึงพอใจต่อสมรรถนะด้านความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี**			**รวม**
	พึงพอใจต่ำ	**พึงพอใจมาก**	**พึงพอใจมากที่สุด**	
ยานยนต์	84.2 (32)	15.8 (6)	0 (0)	100.0 (38)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	64.5 (20)	25.8 (8)	9.7 (3)	100.0 (31)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	71.9 (23)	25.0 (8)	3.1 (1)	100.0 (32)
รวม	74.3 (75)	21.8 (22)	4.0 (4)	100.0 (101)
X^2 = 6.056 df = 4 p = .195				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน

จากตารางที่ 16 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .195 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี

<u>สมมติฐานข้อที่ 1.6</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย

ตารางที่ 17 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย

ประเภทธุรกิจ	**ความพึงพอใจต่อสมรรถนะ ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย**			**รวม**
	พึงพอใจต่ำ	**พึงพอใจมาก**	**พึงพอใจมากที่สุด**	
ยานยนต์	26.3 (10)	44.7 (17)	28.9 (11)	100.0 (38)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	32.3 (10)	22.6 (7)	45.2 (14)	100.0 (31)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	12.5 (4)	43.8 (14)	43.8 (14)	100.0 (32)
รวม	23.8 (24)	37.6 (38)	38.6 (39)	100.0 (101)
X^2 = 6.931 df = 4 p = .140				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน

จากตารางที่ 17 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .140 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย

<u>สมมติฐานข้อที่ 1.7</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น

ตารางที่ 18 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น

ประเภทธุรกิจ	**ความพึงพอใจต่อสมรรถนะด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น**			**รวม**
	พึงพอใจต่ำ	**พึงพอใจมาก**	**พึงพอใจมากที่สุด**	
ยานยนต์	55.3 (21)	36.8 (14)	7.9 (3)	100.0 (38)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	41.9 (13)	35.5 (11)	22.6 (7)	100.0 (31)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	43.8 (14)	53.1 (17)	3.1 (1)	100.0 (32)
รวม	47.5 (48)	41.6 (42)	10.9 (11)	100.0 (101)
X^2 = 8.261 df = 4 p = .082				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน

จากตารางที่ 18 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .082 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น

<u>สมมติฐานข้อที่ 1.8</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านบุคลิกภาพ

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านบุคลิกภาพ

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านบุคลิกภาพ

ตารางที่ 19 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านบุคลิกภาพ

ประเภทธุรกิจ	**ความพึงพอใจต่อสมรรถนะด้านบุคลิกภาพ**			**รวม**
	พึงพอใจต่ำ	**พึงพอใจมาก**	**พึงพอใจมากที่สุด**	
ยานยนต์	28.9 (11)	34.2 (13)	36.8 (14)	100.0 (38)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	19.4 (6)	29.0 (9)	51.6 (16)	100.0 (31)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	6.3 (2)	56.3 (18)	37.5 (12)	100.0 (32)
รวม	18.8 (19)	39.6 (40)	41.6 (42)	100.0 (101)
X^2 = 9.241 df = 4 p = .055				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน

จากตารางที่ 19 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านบุคลิกภาพ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .055 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านบุคลิกภาพ

ส่วนที่ 5 ผลการทดสอบสมมติฐานประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต

การทดสอบสมมติฐานในงานวิจัยข้อนี้ เนื่องจากการทดสอบความสัมพันธ์ของประเภทธุรกิจและทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต เป็นคำถามแบบการจัดประเภท (Categorical Variable) ซึ่งต้องใช้สถิติไค-แสควร์ (Chi-squares : X^2) โดยการใช้สถิติไคสแควร์แบบตารางไขว้ (Chi-square: Contingency Table) ดังนั้น เพื่อให้การทดสอบเป็นไปตามเงื่อนไขของการใช้สถิติ ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. การรวมตัวแปร

อ้างถึงตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามประเภทธุรกิจ จำนวนกลุ่มตัวอย่างบางประเภทธุรกิจมีจำนวนน้อย คำตอบมีการกระจาย อยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ของสถิติไคร์สแควร์ เพื่อให้สามารถทำการทดสอบสถิติไคร์สแควร์ได้ ผู้วิจัยจึงทำการรวมตัวแปรประเภทธุรกิจจากทั้งหมด 8 กลุ่ม เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย ยานยนต์

กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก ซึ่งผู้วิจัยตีความกลุ่มเหล่านี้ว่าเป็นกลุ่มธุรกิจการผลิตหนัก

กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วย บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์/ขนส่ง & โลจิสติกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์ ซึ่งผู้วิจัยตีความกลุ่มเหล่านี้ว่าเป็นกลุ่มธุรกิจการผลิตเบา

และอ้างถึงตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความจำเป็นของทักษะการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต จำนวนกลุ่มตัวอย่างบางระดับมีจำนวนน้อย คำตอบมีการกระจาย ผู้วิจัยจึงทำการรวมตัวแปรระดับความจำเป็นของทักษะ 5 ระดับเป็น 3 ระดับ ได้แก่

กลุ่มที่ 1 น้อยที่สุด/น้อย ซึ่งผู้วิจัยตีความกลุ่มเหล่านี้ว่า จำเป็นน้อย

กลุ่มที่ 2 ปานกลาง ซึ่งผู้วิจัยตีความกลุ่มเหล่านี้ว่า จำเป็นปานกลาง

กลุ่มที่ 3 มากที่สุด/มาก ซึ่งผู้วิจัยตีความกลุ่มเหล่านี้ว่า จำเป็นมาก

2. การทดสอบสมมติฐาน

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตโดยใช้สถิติไค-แสควร์ (Chi-squares : X^2) แสดงได้ดังนี้

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.1</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความเข้าใจเชิงลึก

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความเข้าใจเชิงลึก

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความเข้าใจเชิงลึก

ตารางที่ 20 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะความเข้าใจเชิงลึก

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะความเข้าใจเชิงลึก**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	0	26.5 (9)	73.5 (25)	100 (34)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	3.3 (1)	6.7 (2)	90.0 (27)	100 (30)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	0	25.8 (8)	74.2 (23)	100 (31)
รวม	1.1 (1)	20.0 (19)	78.9 (75)	100 (95)
X^2 = 6.747 df = 4 p = .150				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน

จากตารางที่ 20 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความเข้าใจเชิงลึก ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .150 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความเข้าใจเชิงลึก

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.2</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม

ตารางที่ 21 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	8.6 (3)	37.1 (13)	54.3 (19)	100 (35)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	0	12.9 (4)	87.1 (27)	100 (31)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	3.2 (1)	12.9 (4)	83.9 (26)	100 (31)
รวม	4.1 (4)	21.6 (21)	74.2 (72)	100 (97)
X^2 = 12.045 df = 4 p = .017*				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 21 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .017 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความฉลาดในการเข้าสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนายจ้างชาวญี่ปุ่นในองค์กรประเภทธุรกิจการผลิตหนัก คิดว่าทักษะความฉลาดในการเข้าสังคมจำเป็นมากมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.1 ประเภทธุรกิจการผลิตเบาคิดว่าทักษะความฉลาดในการเข้าสังคมจำเป็นมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.9 และประเภทธุรกิจยานยนต์คิดว่าทักษะความฉลาดในการเข้าสังคมจำเป็นมาก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 54.3

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.3</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์

ตารางที่ 22 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	44.4 (8)	33.3 (6)	22.2 (4)	100 (18)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	45.0 (9)	30.0 (6)	25.0 (5)	100 (20)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	4.8 (1)	52.4 (11)	42.9 (9)	100 (21)
รวม	30.5 (18)	39.0 (23)	30.5 (18)	100 (59)
X^2 = 10.267 df = 4 p = .036*				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 22 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .036 จึงปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนายจ้างชาวญี่ปุ่นในองค์กรประเภทธุรกิจการผลิตเบา คิดว่าทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์จำเป็นปานกลาง มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 52.4 ในขณะที่ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก คิดว่าทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์จำเป็นน้อย มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 45.0 และประเภทธุรกิจยานยนต์คิดว่าทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์จำเป็นน้อย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.4

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.4</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม

ตารางที่ 23 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	18.2 (6)	45.5 (15)	36.4 (12)	100 (33)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	7.7 (2)	26.9 (7)	65.4 (17)	100 (26)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	10.3 (3)	44.8 (13)	44.8 (13)	100 (29)
รวม	12.5 (11)	39.8 (35)	47.7 (42)	100 (88)
X^2 = 5.617 df = 4 p = .230				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 23 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรมด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .230 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.5</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความคิดเชิงประมวลผลหรือการคิดเชิงระบบ

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความคิดเชิงประมวลผล หรือการคิดเชิงระบบ

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความคิดเชิงประมวลผล หรือการคิดเชิงระบบ

ตารางที่ 24 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะความคิดเชิงประมวลผล หรือการคิดเชิงระบบ

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะความคิดเชิงประมวลผล หรือการคิดเชิงระบบ**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	5.9 (1)	52.9 (9)	41.2 (7)	100 (17)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	17.6 (3)	41.2 (7)	41.2 (7)	100 (17)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	31.6 (6)	26.3 (5)	42.1 (8)	100 (19)
รวม	18.9 (10)	39.6 (21)	41.5 (22)	100 (53)
X^2 = 4.783 df = 4 p = .310				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 24 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความคิดเชิงประมวลผล หรือการคิดเชิงระบบ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .310 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความคิดเชิงประมวลผล หรือการคิดเชิงระบบ

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.6</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล

ตารางที่ 25 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะความเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะความเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	25.0 (5)	50.0 (10)	25.0 (5)	100 (20)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	9.5 (2)	57.1 (12)	33.3 (7)	100 (21)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	13.6 (3)	54.5 (12)	31.8 (7)	100 (22)
รวม	15.9 (10)	54.0 (34)	30.2 (19)	100 (63)
X^2 = 2.018 df = 4 p = .732				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 25 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .732 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.7</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์

ตารางที่ 26 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	17.9 (5)	39.3 (11)	42.9 (12)	100 (28)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	13.6 (3)	36.4 (8)	50.0 (11)	100 (22)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	19.2 (5)	50.0 (13)	30.8 (8)	100 (26)
รวม	17.1 (13)	42.1 (32)	40.8 (31)	100 (76)
X^2 = 1.970 df = 4 p = .741				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 26 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .741 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.8</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดเชิงออกแบบ

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดเชิงออกแบบ

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านด้านทักษะการคิดเชิงออกแบบ

ตารางที่ 27 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะการคิดเชิงออกแบบ

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะการคิดเชิงออกแบบ**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	42.9 (6)	35.7 (5)	41.7 (3)	100 (14)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	36.8 (7)	36.8 (7)	26.3 (5)	100 (19)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	27.8 (5)	44.4 (8)	27.8 (5)	100 (18)
รวม	35.3 (18)	39.2(20)	25.5 (13)	100 (51)
X^2 = 0.857 df = 4 p = .931				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 27 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดเชิงออกแบบ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .931 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดเชิงออกแบบ

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.9</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการจัดการบริหารการรับรู้

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการจัดการบริหารการรับรู้

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านด้านทักษะการจัดการบริหารการรับรู้

ตารางที่ 28 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะการจัดการบริหารการรับรู้

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะการจัดการบริหารการรับรู้**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	9.7 (3)	51.6 (16)	38.7 (12)	100 (31)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	7.7 (2)	46.2 (12)	46.2 (12)	100 (26)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	10.0 (3)	30.0 (9)	60.0 (18)	100 (30)
รวม	9.2 (8)	42.5 (37)	48.3 (42)	100 (87)
X^2 = 3.348 df = 4 p = .501				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 28 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการจัดการบริหารการรับรู้ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .501 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการจัดการบริหารการรับรู้

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.10</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านด้านทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน

ตารางที่ 29 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	36.4 (4)	18.2 (2)	45.5 (5)	100 (11)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	54.5 (6)	27.3 (3)	18.2 (2)	100 (11)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	66.7 (6)	33.3 (3)	0	100 (9)
รวม	51.6 (16)	25.8 (8)	22.6 (7)	100 (31)
X^2 = 6.039 df = 4 p = .196				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 29 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือนด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .196 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.11</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านด้านทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม

ตารางที่ 30 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	47.4 (9)	21.1 (4)	31.6 (6)	100 (19)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	36.4 (8)	31.8 (7)	31.8 (7)	100 (22)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	20.8 (5)	41.7 (10)	37.5 (9)	100 (24)
รวม	33.8 (22)	32.3 (21)	33.8 (22)	100 (65)
X^2 = 3.816 df = 4 p = .431				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 30 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .431 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.12</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์

ตารางที่ 31 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	11.5 (3)	50.0 (13)	38.5 (10)	100 (26)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	19.2 (5)	30.8 (8)	50.0 (13)	100 (26)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	11.1 (3)	40.7 (11)	48.1 (13)	100 (27)
รวม	13.9 (11)	40.5 (32)	45.6 (36)	100 (79)
X^2 = 2.413 df = 4 p = .660				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 31 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .660 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.13</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน

ตารางที่ 32 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	23.8 (5)	38.1 (8)	38.1 (8)	100 (21)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	27.3 (6)	40.9 (9)	31.8 (7)	100 (22)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	20.0 (5)	48.0 (12)	32.0 (8)	100 (25)
รวม	23.5 (16)	42.6 (29)	33.8 (23)	100 (68)
X^2 = 0.714 df = 4 p = .950				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 32 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .950 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.14</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตทักษะด้านการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์

ตารางที่ 33 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	34.8 (8)	21.7 (5)	43.5 (10)	100 (23)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	22.7 (5)	45.5 (10)	31.8 (7)	100 (22)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	16.7 (4)	62.5 (15)	20.8 (5)	100 (24)
รวม	24.6 (17)	43.5 (30)	31.9 (22)	100 (69)
X^2 = 8.018 df = 4 p = .091				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 33 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .091 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.15</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่

ตารางที่ 34 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	30.0 (6)	45.0 (9)	25.0 (5)	100 (20)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	28.6 (6)	42.9 (9)	28.6 (6)	100 (21)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	14.3 (3)	57.1 (12)	28.6 (6)	100 (21)
รวม	24.2 (15)	48.4 (30)	27.4 (17)	100 (62)
X^2 = 1.873 df = 4 p = .759				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 34 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .759 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.16</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม

ตารางที่ 35 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	30.0 (6)	30.0 (6)	40.0 (8)	100 (20)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	4.5 (1)	40.9 (9)	54.5 (12)	100 (22)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	26.1 (6)	30.4 (7)	43.5 (10)	100 (23)
รวม	20.0 (13)	33.8 (22)	46.2 (30)	100 (65)
X^2 = 5.080 df = 4 p = .279				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 35 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .279 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.17</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี

ตารางที่ 36 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	28.6 (4)	42.9 (6)	28.6 (4)	100 (14)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	23.5 (4)	41.2 (7)	35.3 (6)	100 (17)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	29.4 (5)	29.4 (5)	41.2 (7)	100 (17)
รวม	27.1 (13)	37.5 (18)	35.4 (17)	100 (48)
X^2 = 0.934 df = 4 p = .920				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 36 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .920 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.18</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม

ตารางที่ 37 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	25.0 (2)	50.0 (4)	25.0 (2)	100 (8)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	58.3 (7)	25.0 (3)	16.7 (2)	100 (12)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	77.8 (7)	11.1 (1)	11.1 (1)	100 (9)
รวม	55.2 (16)	27.6 (18)	17.2 (5)	100 (29)
X^2 = 5.025 df = 4 p = .285				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 37 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรมด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .285 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.19</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต

ตารางที่ 38 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	2.8 (1)	36.1 (13)	61.1 (22)	100 (36)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	10.3 (3)	34.5 (10)	55.2 (16)	100 (29)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	6.7 (2)	30.0 (9)	63.3 (19)	100 (30)
รวม	6.3 (6)	33.7 (32)	60.0 (57)	100 (95)
X^2 = 1.830 df = 4 p = .767				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 38 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤตด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .767 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.20</u> ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา

H_0 : ประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา

H_1 : ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา

ตารางที่ 39 ร้อยละของประเภทธุรกิจกับทักษะในอนาคตด้านทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา

ประเภทธุรกิจ	**ด้านทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา**			**รวม**
	จำเป็นน้อย	**จำเป็นปานกลาง**	**จำเป็นมาก**	
ยานยนต์	26.1(6)	26.1 (6)	47.8 (11)	100 (23)
ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก)	4.2 (1)	54.2 (13)	41.7 (10)	100 (24)
ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์)	19.2 (5)	30.8 (8)	50.0 (13)	100 (26)
รวม	16.4 (12)	37.0 (27)	46.6 (34)	100 (73)
X^2 = 6.748 df = 4 p = .150				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวน, ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 39 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจขององค์กรกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหาด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 พบว่าค่า p = .150 จึงไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) สรุปได้ว่าประเภทธุรกิจไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา

ส่วนที่ 6 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต

ในส่วนนี้เป็นการนำเสนอเนื้อหาที่นายจ้างชาวญี่ปุ่นองค์กรญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ เสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 40 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต

ข้อเสนอแนะ	คำแปลข้อเสนอแนะ
日本語・日本のこと、タイのこと両方を理解しているからこそ可能な対応力・思考力は求められると思います。	คิดว่าทักษะด้านความคิดและการรับรองผู้อื่นจะเป็นที่ต้องการ เพราะเป็นผู้เข้าใจภาษาญี่ปุ่นและมีความรู้รอบตัวเกี่ยวกับไทย-ญี่ปุ่น
駐在員の専門分野のスキルを兼ね備え、尚且つ、駐在員の成長に足並みを揃えて成長していくことが出来れば重宝します。	ถ้าสามารถเตรียมความพร้อมทักษะในสาขาเฉพาะของชาวญี่ปุ่นที่มาทำงานที่ไทยและเติบโตไปพร้อมๆ กับการเติบโตของคนเหล่านั้นได้จะมีประโยชน์มาก
各会社によって専門的な言葉があるので日本人とタイ人が相互にコミュニケーションを決めることが必要。知らない言葉を"どういう意味"と確認していくスキル。それを覚えるスキルが必要と思います。	เนื่องจากแต่ละบริษัทมีศัพท์เฉพาะของตนเอง ชาวญี่ปุ่นและชาวไทยจึงจำเป็นต้องกำหนดการสื่อสารซึ่งกันและกัน คิดว่าทักษะการสอบถามความหมายของคำที่ไม่รู้จัก และทักษะในการจดจำสิ่งเหล่านั้น เป็นสิ่งจำเป็น
両国の文化を理解し、相手に合わせた通訳をできる能力。	ความสามารถในการเข้าใจวัฒนธรรมของทั้งสองประเทศและสามารถล่ามให้เข้ากับอีกฝ่ายได้
人事労務管理	การบริหารทรัพยากรมนุษย์
お互いの文化や習慣、考え方を理解することが重要なポイントと考えます。	คิดว่าการเข้าใจวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และวิธีคิดของกันและกันเป็นสิ่งสำคัญ
自ら率先して業務に関わろうとする積極性が必要。毎回頼まれてから業務を遂行するだけでなく日本人のスケジュールを押えてたうえで、どんどん関わってほしい。書類の翻訳も積極的に実施することを求めたい。	คิดว่าความกระตือรือร้น ความเป็นผู้ริเริ่มที่จะมีส่วนร่วมในการทำงานเป็นสิ่งสำคัญ ไม่ใช่แค่การปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายในทุกๆ วัน แต่อยากให้เข้าใจแผนงานของคนญี่ปุ่น และเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น อยากให้แปลเอกสารด้วยความกระตือรือร้น

ตารางที่ 40 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต (ต่อ)

ข้อเสนอแนะ	คำแปลข้อเสนอแนะ
専門用語や専門知識が必要な業種のため基礎を知らないと話がわからなく伝えたい意図も変わってしまいます。入社後は積極的に学ぶ意欲はとても重要だと思います。	เนื่องจากเป็นประเภทธุรกิจที่ต้องใช้ศัพท์เทคนิคและความรู้เฉพาะ หากล่ามไม่มีความรู้พื้นฐานก็จะไม่เข้าใจเรื่องราว ทำให้วัตถุประสงค์ที่ต้องการสื่อเปลี่ยนไป จึงคิดว่าความกระตือรือร้นและความอยากเรียนรู้เป็นสิ่งที่สำคัญมาก
単語に言葉を訳すのではなく内容を理解しながら通訳できる能力を身につけていただきたい。また、失礼が無き様、最低限の異文化常識を学習いただけると幸いです。	อยากให้สามารถแปลได้โดยเข้าใจเนื้อหาไม่ใช่แค่แปลคำศัพท์เท่านั้น และคาดหวังว่าจะสามารถเรียนรู้ common sense เกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมเบื้องต้น เช่น ไม่ทำกริยามารยาทที่ไม่เหมาะสม

ตารางที่ 41 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่น

สมมติฐาน	ความพึงพอใจต่อสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่น								การยอมรับสมมติฐาน
	1. ด้านความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT)	2. ด้านทักษะการล่ามพูดสลับ	3. ด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต	4. ด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ	5. ด้านความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี	6. ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย	7. ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น	8. ด้านบุคลิกภาพที่ดี	
ประเภทธุรกิจยานยนต์ ประเภทธุรกิจวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก ประเภทธุรกิจบรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์	-	-	✓	✓	-	-	-	-	✓

ตารางที่ 42 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานประเภทธุรกิจกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต

สมมติฐาน	ทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต										การยอมรับสมมติฐาน
	1. ทักษะความเข้าใจเชิงลึก	2. ทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม	3. ทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์	4. ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม	5. ทักษะความคิดเชิงประมวลผลหรือการคิดเชิงระบบ	6. ทักษะความเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล	7. ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์	8. ทักษะการคิดเชิงออกแบบ	9. ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้	10. ทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน	
ประเภทธุรกิจยานยนต์ ประเภทธุรกิจวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก ประเภทธุรกิจบรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์	-	✓	✓	-	-	-	-	-		-	✓

ตารางที่ 42 สรุปผลการทดสอบสมมติฐานประเภทธุรกิจกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต (ต่อ)

สมมติฐาน	ทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต										การยอมรับสมมติฐาน
	11. ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม	**12. ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเองและเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์**	**13. ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน**	**14. ทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์**	**15. ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่**	**16. ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม**	**17. ทักษะการเลือกใช้ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี**	**18. ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม**	**19. ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต**	**20. ทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา**	
ประเภทธุรกิจยานยนต์ ประเภทธุรกิจวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก ประเภทธุรกิจบรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์	-	-	-	-	-	-	-	-		-	-

บทที่ 5
บทสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การเสนอผลการศึกษาเรื่องเปรียบเทียบประเภทธุรกิจส่งผลต่อความพึงพอใจด้านสมรรถนะของล่ามไทยญี่ปุ่น และด้านทักษะของล่ามไทยญี่ปุ่นในอนาคตผ่านมุมมองของนายจ้างชาวญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) ในการศึกษาครั้งนี้ได้นำข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนายจ้างชาวญี่ปุ่นขององค์กรญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ จำนวน 101 ตัวอย่างมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติและทดสอบสมมติฐานการศึกษาโดยมีความมุ่งหมายของการวิจัยดังนี้ คือ

1. เพื่อเปรียบเทียบประเภทธุรกิจส่งผลต่อความพึงพอใจด้านสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่น
2. เพื่อเปรียบเทียบประเภทธุรกิจส่งผลต่อทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยออกเป็น 5 ส่วนดังต่อไปนี้

<u>ส่วนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม</u>

1. กลุ่มตัวอย่างผู้ตอบแบบสอบถามครั้งนี้ จำนวน 101 คน จำแนกตามเพศ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 91 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 90.10 และเป็นเพศหญิงจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9 มีอายุ 51 ปีขึ้นไปมากที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 38.61 รองลงมามีอายุ 41-50 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 34.65 มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 70.30 รองลงมามีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 16.83 ตำแหน่งงานปัจจุบัน ส่วนใหญ่เป็นผู้จัดการแผนก/ผู้จัดการฝ่าย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 52.48 รองลงมาเป็น ผู้บริหารระดับสูง/กรรมการผู้จัดการ จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 19.80

2. ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทธุรกิจส่วนใหญ่เป็นประเภทธุรกิจยานยนต์ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 37.62 รองลงมาเป็นประเภทธุรกิจบรรจุภัณฑ์จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 15.84 ประเภทธุรกิจวัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 14.85 ประเภทธุรกิจเหล็ก/โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.90 ประเภทปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.94 ประเภทชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.94 และ ประเภทกระดาษและวัสดุการพิมพ์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.94 และกลุ่มที่น้อยที่สุดประเภทธุรกิจขนส่ง&โลจิสติกส์ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.96 จำแนก

ตามฝ่ายที่ทำงานในองค์กร ส่วนใหญ่เป็นฝ่ายผลิต จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 26.73 รองลงมาคือฝ่ายบริหาร จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 17.82 จำแนกตามระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นคนปัจจุบันที่ผู้ตอบแบบสอบถามร่วมงานด้วย ส่วนใหญ่ร่วมงานกับล่ามที่มีความรู้ภาษาญี่ปุ่นในระดับ N2 จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 63.37 รองลงมาเป็นระดับ N1 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 15.84

<u>ส่วนที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนายจ้างชาวญี่ปุ่นต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น</u> สามารถพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามอันดับความพึงพอใจจากจำนวนผู้ตอบพึงพอใจมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจ ในด้านบุคลิกภาพเป็นอันดับ 1 โดยตอบพึงพอใจมากที่สุดจำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 41.58 อันดับที่ 2 ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย มีผู้ตอบพึงพอใจมากที่สุด จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 38.61 อันดับที่ 3 ด้านความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT) มีผู้ตอบพึงพอใจมากจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 48.51 อันดับที่ 4 ด้านทักษะการล่ามพูดสลับ มีผู้ตอบพึงพอใจมากจำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 48.51 อันดับที่ 5 ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น มีผู้ตอบพึงพอใจมาก จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 41.58 อันดับที่ 6 ด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต มีผู้ตอบพึงพอใจมาก จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 36.63 อันดับที่ 7 ด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ มีผู้ตอบพึงพอใจปานกลางจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 38.61 และอันดับที่ 8 ด้านความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี มีผู้ตอบพึงพอใจปานกลาง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 42.57

<u>ส่วนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต</u> แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ผลการวิเคราะห์ความจำเป็นของทักษะสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต สามารถพิจารณาเป็นรายข้อ เรียงตามอันดับจำนวนผู้ตอบจำเป็นมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้ จากผลการศึกษาพบว่า ทักษะที่มีผู้ตอบจำเป็นมากที่สุดอันดับแรก คือทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม จำนวนผู้ตอบ 97 คน คิดเป็นร้อยละ 96.04 อันดับที่ 2 คือ ทักษะความเข้าใจเชิงลึก มีผู้ตอบจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 94.06 และ ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง/การควบคุมอารมณ์/การฟื้นฟูในภาวะวิกฤต มีผู้ตอบจำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 94.06 อันดับที่ 3 คือทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม มีจำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 87.13 อันดับที่ 4 ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้ มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 86.14 อันดับที่ 5 ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเองและเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์ มีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 78.22 อันดับที่ 6 ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ มีจำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 75.25 อันดับที่ 7 ทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา มีจำนวน 73 คน คิดเป็น

ร้อยละ 72.28 อันดับที่ 8 ทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ มีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 68.32 อันดับที่ 9 ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน มีจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 67.33 อันดับที่ 10 ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม และทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 64.36 อันดับที่ 11 ทักษะเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 62.38 อันดับที่ 12 ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 61.39 อันดับที่ 13 ทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์ จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 58.42 อันดับที่ 14 ทักษะความคิดเชิงประมวลผลหรือการคิดเชิงระบบ จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 52.48 อันดับที่ 15 ทักษะการคิดเชิงออกแบบ จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 50.50 อันดับที่ 16 ทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 47.52 อันดับที่ 17 ทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 30.69 อันดับสุดท้าย อันดับที่ 18 ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 28.71

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นอันดับความจำเป็นของทักษะการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต สามารถพิจารณาเป็นรายข้อเรียงตามอันดับความจำเป็น จากจำนวนผู้ตอบจำเป็นมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

อันดับที่ 1 คือ ทักษะความเข้าใจเชิงลึก มีผู้ตอบจำเป็นมาก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 45.26 อันดับที่ 2 ทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นมาก จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 44.33 อันดับที่ 3 ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง/การควบคุมอารมณ์/การฟื้นฟูในภาวะวิกฤต ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นมาก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 40.00 อันดับที่ 4 ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นมาก จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 36.92 อันดับที่ 5 ทักษะความคิดเชิงประมวลผลหรือการคิดเชิงระบบ ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นมาก จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 41.51 อันดับที่ 6 ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้ ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 42.53 อันดับที่ 7 ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 39.77 อันดับที่ 8 ทักษะเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 53.13 อันดับที่ 9 ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 42.11 อันดับที่ 10 ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเองและเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์ ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 40.51 อันดับที่ 11 ทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 43.48 อันดับที่ 12 ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 48.39 อันดับที่ 13 ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 42.65 อันดับที่ 14 ทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน

27 คน คิดเป็นร้อยละ 36.99 อันดับที่ 15 ทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์ 59 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 38.98 อันดับที่ 16 ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม มีผู้ตอบจำเป็นรวมทั้งสิ้น 65 คน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 32.31 อันดับที่ 17 ทักษะการคิดเชิงออกแบบ ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 39.22 อันดับที่ 18 ทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นปานกลาง จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 37.50 อันดับที่ 19 ทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นน้อย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 41.94 อันดับที่ 20 ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม ส่วนใหญ่ตอบจำเป็นน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 31.03

<u>ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานข้อ 1</u>

ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น

<u>สมมติฐานข้อที่ 1.1</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT)

<u>สมมติฐานข้อที่ 1.2</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านทักษะการล่ามพูดสลับ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านทักษะการล่ามพูดสลับ

<u>สมมติฐานข้อที่ 1.3</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

<u>สมมติฐานข้อที่ 1.4</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

<u>สมมติฐานข้อที่ 1.5</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น ด้านความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี

<u>สมมติฐานข้อที่ 1.6</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย

<u>สมมติฐานข้อที่ 1.7</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น

<u>สมมติฐานข้อที่ 1.8</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านบุคลิกภาพ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านบุคลิกภาพ

<u>ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐานข้อ 2</u>

ประเภทธุรกิจมีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.1</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะความเข้าใจเชิงลึก ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความเข้าใจเชิงลึก

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.2</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.3</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.4</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.5</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะความคิดเชิงประมวลผลหรือการคิดเชิงระบบ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความคิดเชิงประมวลผลหรือการคิดเชิงระบบ

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.6</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะความเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.7</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.8</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะการคิดเชิงออกแบบ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดเชิงออกแบบ

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.9</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะการจัดการบริหารการรับรู้ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการจัดการบริหารการรับรู้

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.10</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.11</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.12</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเองและเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.13</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.14</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.15</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.16</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.17</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะการเลือกใช้ ดูแลและควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์

กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.18</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.19</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต

<u>สมมติฐานข้อที่ 2.20</u>

จากการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างประเภทธุรกิจกับทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา ด้วยสถิติไคสแควร์ (Chi-square) พบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยส่วนบุคคลของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านประเภทธุรกิจองค์กร ไม่มีความสัมพันธ์กับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบประเภทธุรกิจส่งผลต่อความพึงพอใจด้านสมรรถนะของล่ามไทยญี่ปุ่น และด้านทักษะของล่ามไทยญี่ปุ่นในอนาคตผ่านมุมมองของนายจ้างชาวญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ ผู้วิจัยแบ่งประเด็นในการอภิปราย 2 ส่วนดังนี้

1. ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าประเภทธุรกิจยานยนต์ส่งผลต่อความพึงพอใจด้านสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น ในด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิตและด้านระบบคุณภาพแตกต่างจากประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมี และเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก) และประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์) โดยประเภทธุรกิจยานยนต์มีความพึงพอใจต่อความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิตและระบบคุณภาพต่ำที่สุด เนื่องจากการแปลในระบบการผลิตและระบบคุณภาพนั้นมีเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นความรู้เฉพาะในเชิงวิศวกรรม และเป็นความรู้เชิงเทคนิคซึ่งเป็น Know-how ของแต่ละบริษัท การแปลเรื่องเหล่านี้สำหรับล่ามที่ไม่

มีความรู้พื้นฐานมาก่อนถือเป็นเรื่องยาก เพราะความรู้ในเชิงวิศวกรรมมีเนื้อหาที่ทำความเข้าใจได้ยาก และความรู้เชิงเทคนิคซึ่งเป็น Know-how ของแต่ละบริษัทนั้นก็ต้องอาศัยประสบการณ์ในการทำงานเพื่อเรียนรู้และจดจำ

สอดคล้องกับชนัดดา สมศรี (2558) ซึ่งกล่าวสรุปผลปัญหาอุปสรรคในการใช้ล่ามเป็นสื่อกลางในการปฏิบัติงานว่า ล่ามไม่คุ้นเคยกับศัพท์ทางเทคนิคทางโรงงาน เครื่องจักร

สอดคล้องกับเบ็ญจพร จูละยานนท์ (2557) ซึ่งกล่าวสรุปผลในการศึกษาปัญหาโดยรวมของงานล่ามที่เกิดขึ้นในปัจจุบันว่า ล่ามไม่สามารถแปลหรือส่งสารไปยังผู้รับสารได้ถูกต้องครบถ้วน เนื่องจากบางครั้ง ล่ามไม่คุ้นเคยกับคำศัพท์เฉพาะต่างๆ เช่น คำศัพท์ทางวิศวกรรม

และพบว่าประเภทธุรกิจยานยนต์ ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก) ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์) ส่งผลต่อความพึงพอใจด้านสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ด้านทักษะการล่ามพูดสลับ ด้านความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น ด้านบุคลิกภาพ ไม่แตกต่างกัน เนื่องจากล่ามไทย-ญี่ปุ่นเคยได้รับความรู้และมีทักษะด้านเหล่านี้จากสาขาวิชาที่เรียนมาแล้ว

สอดคล้องกับกิตติพงศ์ จันทร์แก้ว (Kittipong Chankaew. 2017) ซึ่งทำการศึกษาพัฒนากรอบการประเมินสมรรถนะสำหรับล่ามมืออาชีพไทย-ญี่ปุ่น แล้วพบว่าสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามมี 8 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ด้านทักษะการล่ามพูดสลับ ด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิต ด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบคุณภาพ ด้านความเชี่ยวชาญด้านการบัญชี ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศไทย ด้านความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น ด้านบุคลิกภาพ และพบว่านายจ้างชาวญี่ปุ่นมีความพึงพอใจต่อสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่นมืออาชีพทั้ง 8 ด้าน

2. ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่าประเภทธุรกิจยานยนต์ ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก) ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์) มีความคิดเห็นต่อทักษะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะความฉลาดในการเข้าสังคมแตกต่างกัน โดยประเภทธุรกิจยานยนต์ ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก) ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์) มีความคิดเห็นว่าทักษะในอนาคตของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านทักษะความฉลาดในการเข้าสังคมมีความจำเป็นมาก เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและการก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลส่งผลให้เทคโนโลยีแอพพลิเคชั่นแปลภาษาสามารถทำงานได้อย่างชาญฉลาด ส่งผลให้บทบาทการทำงานล่ามและการแปลภาษาเพียงอย่างเดียวของล่ามไทย-ญี่ปุ่นลดน้อยลง และเนื่องจากงานล่ามเป็นงานที่เน้นการถ่ายทอดสื่อสารให้ผู้คนเกิดความเข้าใจเป็นหลัก การมีทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม ซึ่งสามารถประเมิน

และรับรู้อารมณ์ของบุคคลและตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม จะเป็นการช่วยสร้างความสัมพันธ์อันดี และสร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดีขึ้นได้

และพบว่าประเภทธุรกิจยานยนต์ ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก) ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์) มีความเห็นต่อทักษะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตด้านทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์แตกต่างกัน โดยประเภทธุรกิจยานยนต์และธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก) มีความคิดเห็นว่าทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์มีความจำเป็นน้อย ในขณะที่ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์ / ขนส่ง & โลจิสติกส์) มีความเห็นว่าจำเป็นปานกลาง เนื่องจากทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์ซึ่งเป็นการระดมความคิดใหม่ ๆ ในกระบวนการผลิต รวมถึงการสร้างไอเดียเพื่อพัฒนาองค์กรยังไม่มีความจำเป็นสำหรับล่าม

และพบว่า ประเภทธุรกิจยานยนต์ ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก) ประเภทธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์) มีความเห็นต่อทักษะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต ด้านทักษะความเข้าใจเชิงลึก ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม ทักษะความคิดเชิงประมวลผลหรือการคิดเชิงระบบ ทักษะความเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ ทักษะการคิดเชิงออกแบบ ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้ ทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน ทักษะการคิดวิเคราะห์และด้านนวัตกรรม ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเองและเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์ ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม ทักษะการเลือกใช้ดูแลและควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลงการควบคุมอารมณ์และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต ทักษะการสร้างไอเดียให้เหตุผลการแก้ไขปัญหา ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้ประเภทธุรกิจทุกประเภทมีความคิดเห็นว่า ทักษะความเข้าใจเชิงลึก ทักษะความคิดเชิงประมวลผลหรือการคิดเชิงระบบ ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลงการควบคุมอารมณ์และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต มีความจำเป็นมาก ส่วนทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม ทักษะเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ ทักษะการคิดเชิงออกแบบ ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้ ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเองและเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์ ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ ทักษะการเลือกใช้ดูแลและควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี ทักษะการสร้างไอเดียให้เหตุผลการแก้ไขปัญหา มีความจำเป็นปานกลาง และทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม มีความจำเป็นน้อย

สอดคล้องกับผลการสำรวจจากสถาบันแห่งอนาคต (Institute for the Future. 2011) ซึ่งกล่าวว่าทักษะความเข้าใจเชิงลึก ทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม ทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์ ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม ทักษะความคิดเชิงประมวลผลหรือการคิดเชิงระบบ ทักษะความเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ ทักษะการคิดเชิงออกแบบ ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้ ทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน เป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในปี 2020

สอดคล้องกับผลการสำรวจจากสภาเศรษฐกิจโลก (The World Economic Forum. 2020) ซึ่งกล่าวว่าทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเองและเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์ ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม ทักษะการเลือกใช้ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลงการควบคุมอารมณ์และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต ทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหาเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในปี 2025

สอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา ปฏิสนธิเจริญ (2562) ซึ่งพบว่าทักษะความเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล ทักษะความฉลาดทางสังคม ทักษะความเข้าใจข้อมูลเชิงลึก ทักษะความคิดเชิงประมวลผลหรือการคิดเชิงระบบ ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม และทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน เป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับนิสิตนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐในอนาคต

ข้อเสนอแนะงานวิจัย

ผู้วิจัยได้นำข้อค้นพบจากงานวิจัยเสนอแนะต่อองค์กรที่มีล่ามไทย-ญี่ปุ่น โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

<u>1. ข้อเสนอแนะสำหรับองค์กรและล่ามไทย-ญี่ปุ่น</u>

1.1 จากผลการศึกษาพบว่าประเภทธุรกิจยานยนต์ในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์มีความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นด้านความเชี่ยวชาญด้านระบบการผลิตและความเชี่ยวชาญระบบคุณภาพต่ำ ดังนั้นองค์กรประเภทธุรกิจยานยนต์ควรให้ล่ามได้รับการฝึกอบรมความรู้ด้านการผลิตและด้านระบบคุณภาพ เช่นเดียวกับการจัดทำแผนอบรมพนักงานฝ่ายผลิตในองค์กร เพื่อเพิ่มสมรรถนะที่จำเป็นในการทำงานต่อไป

1.2 จากผลการศึกษาพบว่าประเภทธุรกิจยานยนต์ ประเภทธุรกิจการผลิตหนัก (วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร/ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์/เหล็ก, โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก) ประเภทธุรกิจการผลิตเบาธุรกิจการผลิตเบา (บรรจุภัณฑ์/ชิ้นส่วนอิเล็คทรอนิกส์/กระดาษและวัสดุการพิมพ์/ขนส่ง & โลจิสติกส์) ในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์) มีความคิดเห็นว่าทักษะความฉลาดในการเข้า

สังคมมีความจำเป็นมาก ดังนั้นล่ามไทย-ญี่ปุ่นควรให้ความสำคัญกับการเรียนรู้และฝึกฝนทักษะด้าน Soft ฆkill ซึ่งจะเป็นทักษะที่มาช่วยเพิ่มบทบาทต่างๆ นอกเหนือจากงานล่ามและงานแปลภาษาที่ลดน้อยลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม เนื่องจากงานล่ามเป็นงานที่เน้นการถ่ายทอด สื่อสารให้ผู้คนเกิดความเข้าใจเป็นหลัก การมีทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม จะช่วยให้ล่ามสามารถประเมินและรับรู้อารมณ์บุคคลในระหว่างแปล สามารถรับมือและปรับเปลี่ยนสถานการณ์ต่างๆ ให้มีความเหมาะสม ซึ่งมีส่วนช่วยรักษาความสัมพันธ์อันดีระหว่างคนไทยและคนญี่ปุ่น และสร้างบรรยากาศในการทำงานที่ดีขึ้น และทักษะนี้ยังสามารถนำไปต่อยอดให้ล่ามไทย-ญี่ปุ่นสามารถทำงานในสายงานต่างๆ ที่เน้นใช้การสื่อสารควบคู่ไปกับการเป็นล่ามได้ เช่น เป็นผู้ประสานงาน เป็นฝ่ายบุคคล พนักงานขาย เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะในวิจัยครั้งต่อไป

2.1 เนื่องจากงานวิจัยฉบับนี้ สำรวจข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเฉพาะในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ ซึ่งมีจำนวนองค์กรญี่ปุ่นไม่เพียงพอเมื่อจำแนกตามประเภทธุรกิจ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเสนอให้นักวิจัยที่ต้องการนำงานไปดำเนินการต่อกำหนดกลุ่มตัวอย่างให้เพียงพอจำแนกตามกลุ่มธุรกิจเพื่อเป็นตัวแทนที่สามารถบ่งชี้ผลสำรวจได้อย่างน่าเชื่อถือ

2.2 งานวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาทักษะในอนาคตของล่ามไทย-ญี่ปุ่นเป็นฉบับแรกในประเทศไทย ผู้วิจัยจึงเสนอให้นำทักษะในอนาคตเหล่านี้ไปดำเนินการศึกษาทักษะของล่ามไทย-ญี่ปุ่นต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรพรรณ แม้นโกศล. (2561). **ความคาดหวังและการรับรู้ของผู้บริหารชาวญี่ปุ่นต่อสมรรถนะของล่ามภาษาญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรม 304 จังหวัดปราจีนบุรี.** สารนิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจญี่ปุ่น). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.

กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัดสำนักงานจังหวัดฉะเชิงเทรา. (2563). **แผนพัฒนาจังหวัดฉะเชิงเทรา (พ.ศ. 2561-2565) (ฉบับทบทวน).** สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2564, จาก http://www.chachoengsao.go.th/cco/images/plan/plan_ccs65.pdf.

กัลยา วานิชย์บัญชา. (2551). **การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล.** พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย. (2564). **สถานที่ตั้ง/พื้นที่โครงการ นิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์.** สืบค้นเมื่อ 29 สิงหาคม 2564, จาก https://old.ieat.go.th/ieat-industry-port-factory/industrial-list/g226-นิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์.

กิติมา ปรีดีดิลก. (2549). **ทฤษฎีบริหารองค์กร.** กรุงเทพฯ : ธนะการพิมพ์.

ขจรศักดิ์ ศิริมัย. (2554). **เรื่องน่ารู้เกี่ยวกับสมรรถนะ.** (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ : มทร.พระนคร.

ชนัดดา สมศรี. (2558). **รูปแบบการสื่อสารและวิธีการสื่อสารในองค์กรที่มีวัฒนธรรมการบริหารงานแบบญี่ปุ่น กรณีศึกษาบริษัทผู้ผลิตชิ้นส่วนยานยนต์กลุ่มหนึ่งในเขตจังหวัดชลบุรีและจังหวัดระยอง.** สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการทรัพยากรมนุษย์). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชัชวาล อรวงศ์ศุภทัต. (2563, ธันวาคม). Skill Matrix การกำหนดทักษะที่ทุกองค์กร “ควรทำ”. **HR Society Magazine.** 18(216) : 45.

ธำรงศักดิ์ คงคาสวัสดิ์. (2560). **HR How to… (Season 2) เรียนรู้การบริหารคนผ่านประสบการณ์.** กรุงเทพฯ : ธรรมนิติเพรส.

----------. (2564). **ค่าตอบแทน-(คุณ) ค่าคน-ค่างาน สัมพันธ์กันยังไง?.** สืบค้นเมื่อ 24 กรกฎาคม 2564, จาก http:// tamrongsakk.blogspot.com/2021/ 03/blog-post_29.html.

เบ็ญจพร จูละยานนท์. (2557). **การสร้างมาตรฐานพื้นฐานร่วมสำหรับงานล่ามญี่ปุ่น-ไทย กรณีศึกษา บริษัท A.** สารนิพนธ์ บธ.ม. (การจัดการวิสาหกิจสำหรับผู้บริหาร). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.

ประชาชาติธุรกิจ. (2563). **รับมือ Disruption ยุค 5G.** สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2564, จาก http:// www.prachachat.net/uncategorized/news-425077.

พสุ เดชะรินทร์. (2556). **การเปลี่ยนแปลงในอนาคตกับทักษะที่จำเป็น.** สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2564, จาก http://www.bangkokbiznews.com/blogs/columnist/100878.

----------. (2562). **พร้อมกันหรือยัง สำหรับทักษะปี 2020?.** สืบค้นเมื่อ 19 สิงหาคม 2564, จาก https://www.bangkokbiznews.com/news/detail/853311.

โพสท์ทูเดย์. (2560). **งานที่ถูกเทคโนโลยีไล่ล่า.** สืบค้นเมื่อ 18 กันยายน 2564, จาก https://www.posttoday.com/life/healthy/47349.

ฟอร์บส ไทยแลนด์. (2021). **Power Skills ทักษะทรงพลังแห่งศตวรรษที่ 21.** สืบค้นเมื่อ 4 สิงหาคม 2564, จาก https://forbesthailand.com/commentaries/insights/power-skills.

มนตรี ทองสีเหลือง. (2556). **ความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการทางหลวงพิเศษหมายเลข 7 และหมายเลข 9.** วิทยานิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

ยุทธชัย ดำรงมณี; พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์; และสืบสกุล นรินทรางกูร ณ อยุธยา. (2564). การพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของการบริหารโรงเรียนในสังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทยตามแนวคิดทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานในอนาคต. **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น.** 18(1) : 461-476.

รัตนา ปฏิสนธิเจริญ. (2562). **การเสริมสร้างทักษะการทำงานแห่งอนาคตสำหรับนิสิตนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐ.** สารนิพนธ์ บธ.ม. (บริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วิษณุ เพ็ชรไทย; และปรีชา ใจหาญ. (2559). ล่ามภาษาญี่ปุ่นที่พึงประสงค์ด้านพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์กรณีศึกษาผู้ใช้ล่ามญี่ปุ่น. **การประชุมวิชาการระดับชาติการบริหารการพัฒนาสังคมและยุทธศาสตร์การบริหาร ประจำปี 2559.** หน้า 196-204. 9 กรกฎาคม 2559. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ศรีหทัย เวลล์ส. (2563). ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อสมรรถนะของบัณฑิตสาขาวิชาสารสนเทศศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2557-2560. **วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์.** 8(2) : 212-240.

ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2556). **การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์.** กรุงเทพฯ : บริษัท วี.พริ้นท์ (1991) จำกัด.

สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ. (2560). **ความสำคัญของระบบคุณวุฒิวิชาชีพ.** สืบค้นเมื่อ 4 ธันวาคม 2564, จาก http:// www.tpqi.go.th/th/qualification.

สมวงศ์ พงศ์สถาพร. (2547). **การตลาดบริการ.** กรุงเทพฯ : เลฟแอนด์ลีฟ.

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน. (2563). **แหล่งที่มาของเงินลงทุนจากต่างประเทศที่ได้รับอนุมัติให้การส่งเสริมการลงทุนตั้งแต่ปี 2559 ถึง ปี2563.** สืบค้นเมื่อ 11 มิถุนายน 2564, จาก https:// www.boi.go.th/index.php?page=statistics_ oversea_ report_st&language=th.

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2558). **พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ร่วมสมัย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน/ราชบัณฑิตยสถาน.** กรุงเทพฯ : สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.

อเด็คโก้. (2561). **10 ทักษะที่คนทำงานต้องมีภายในปี 2022.** สืบค้นเมื่อ 6 กันยายน 2564, จาก https://adecco.co.th/th/knowledge-center/detail/10-skills-thailand-2022.

----------. (2563). **10 ทักษะจำเป็นที่ต้องมีในปี 2025.** สืบค้นเมื่อ 18 สิงหาคม 2564, จาก https:// adecco.co.th/th/knowledge-center/detail/10-skills-for-2025.

อรนันท์ หาญยุทธ; และมณีรัตน์ ภาคธูป. (2562). ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตต่อสมรรถนะของมหาบัณฑิตสาขาการบริหารการพยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ปทุมธานี. **วารสารพยาบาลทหารบก.** 20(3) : 227-236.

อาภรณ์ ภู่วิทยพันธ์. (2548). **Competency Dictionary.** กรุงเทพฯ : เอช อาร์ เซ็นเตอร์.

อารี พันธ์มณี. (2546). **จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน.** กรุงเทพฯ : ใยไหม.

Cullen, Rowena. (2001). “Perspectives on user Satisfaction Surveys”. **Library Trends.** 49(8) : 602-686.

Forbes Thailand. (2021). **“Power Skills” ทักษะทรงพลังแห่งศตวรรษที่ 21.** สืบค้นเมื่อ 4 สิงหาคม 2563, จาก https://forbesthailand.com/commentaries/insights/power-skills.

Geraldo Figueras. (2018). **Can You Continue to be a Workforce in the Future?.** Retrieved Dec 4, 2020, from https://blog.xoxzo.com/ja/2018/03/23/future-workforce/

Institute for the Future. (2011). **Future Work Skills 2020.** Retrieved Aug 4, 2020, from https://www.iftf.org/uploads/media/SR1382A_UPRI_future_work_skills_sm.pdf.

Kittipong Chankaew. (2017). **Competency Framework of Professional Thai-Japanese Interpreter : Not Just Language Proficiency.** Thesis MBA. (Business). Nakhon Pathom : College of Management Mahidol University.

Mariusz Marczak. (2020). **Translation Pedagogy in the Digital Age How Digital Technologies Have Been Altering Translator.** New Jersey : Pearson Education.

Maslow. (1954). **Motivation and Presonality.** New York : Harper and Brother.

Sajedeh Sadat Hosseini; et al.. (2020). Educating the Future Workforce: Soft Skills Development in Undergraduate Translation Programs in Iran. **Journal of Language and Translation.** 10(3) : 47-65.

Thailand Board of Investment. (2563). **สถิติการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของปี 2559 ถึงปี 2563.** สืบค้นเมื่อ 11 พฤษภาคม 2563, จาก https://www.boi.go.th/index.php?page=statistics_ oversea_ report_st&language=th.

The World Economic Forum. (2020). **The Future of Jobs Report 2020.** Retrieved Aug 4, 2020, from https://www3.weforum.org/docs/WEF_Future_of_Jobs_2020.pdf.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
แบบสอบถาม

แบบสอบถาม
เรื่อง ความพึงพอใจของนายจ้างชาวญี่ปุ่นด้านสมรรถนะของล่ามไทย-ญี่ปุ่น
และทักษะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต
กรณีศึกษา องค์กรญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์

เรียน ผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการทำสารนิพนธ์ของนักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ศึกษาเกี่ยวกับ “เปรียบเทียบประเภทธุรกิจของนายจ้างชาวญี่ปุ่นกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะของล่ามไทยญี่ปุ่น และความคาดหวังต่อทักษะในอนาคต ผ่านมุมมองนายจ้างชาวญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์” ข้อมูลทั้งหมดจะถูกเก็บเป็นความลับและใช้เพื่อทำการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เท่านั้น ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดสละเวลาตอบแบบสอบถามให้สมบูรณ์ และขอขอบพระคุณที่ท่านกรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นความจริง ผู้วิจัยจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านตอบแบบสอบถามตามความจริงมากที่สุด และข้อมูลของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับ ผู้จัดทำจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดสละเวลาตอบแบบสอบถามให้สมบูรณ์ และขอขอบพระคุณที่ท่านสละเวลาและกรุณาตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้ โดยแบบสอบถามมีทั้งสิ้น 7 หน้า แบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

โดยแบบสอบถามมีทั้งสิ้น 8 หน้า แบ่งออกเป็น 5 ส่วน มีดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	มี 4 ข้อคำถาม
ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับองค์กรและล่ามไทย-ญี่ปุ่นที่ร่วมงานด้วย	มี 3 ข้อคำถาม
ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น	มี 8 ข้อคำถาม
ส่วนที่ 4 คำถามเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต	มี 20 ข้อคำถาม
ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	

จีรภัทร์ วงศ์ธนารุจน์
นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น
สถาบันเทคโนโลยีไทย – ญี่ปุ่น

คำถามคัดกรองผู้ตอบแบบสอบถาม

ท่านเป็นผู้ใช้ล่ามไทย-ญี่ปุ่นหรือไม่?

❒ ใช้ล่ามไทย-ญี่ปุ่น ❒ ไม่ใช้ล่ามไทย-ญี่ปุ่น

(กรณีที่ตอบว่าไม่ใช้ล่ามไทย-ญี่ปุ่น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอย่างยิ่งแต่ไม่ต้องตอบแบบสอบถามต่อเนื่องจากไม่เข้าข่ายกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา แต่ขอความกรุณาส่งแบบกลับคืนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการศึกษาต่อไปค่ะ)

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ❒ ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านเพียง 1 ข้อ

1. เพศ

❒ 1.1) ชาย ❒ 1.2) หญิง

2. อายุ

❒ 2.1) ไม่เกิน 20 ปี ❒ 2.2) 21-30 ปี

❒ 2.3) 31-40 ปี ❒ 2.4) 41-50 ปี

❒ 2.5) 51 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา**<u>สูงสุด</u>** (ไม่รวมระดับการศึกษาที่ยังไม่สำเร็จการศึกษา)

❒ 3.1) ต่ำกว่าปริญญาตรี ❒ 3.2) ปริญญาตรี

❒ 3.3) ปริญญาโท ❒ 3.4) สูงกว่าปริญญาโท

4. ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งงานระดับใด

❒ 4.1) พนักงานทั่วไป ❒ 4.2) ระดับผู้เชี่ยวชาญ/หัวหน้างาน

❒ 4.3) ผู้จัดการแผนก/ผู้จัดการฝ่าย ❒ 4.4) ผู้บริหารระดับสูง/กรรมการผู้จัดการ

❒ 4.5) ระดับ/ตำแหน่งอื่นๆ (กรุณาระบุ.....)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์กรและล่ามไทย-ญี่ปุ่นที่ท่านร่วมงานด้วยในปัจจุบัน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ❒ ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของท่านเพียง 1 ข้อ

1. องค์กรที่ท่านทำงานอยู่ในหมวดธุรกิจประเภทใด

❒ 1.1) ยานยนต์ ❒ 1.2) วัสดุอุตสาหกรรมและเครื่องจักร
❒ 1.3) ปิโตรเคมีและเคมีภัณฑ์ ❒ 1.4) เหล็ก/โลหะที่ไม่ใช่เหล็ก
❒ 1.5) บรรจุภัณฑ์ ❒ 1.6) ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์
❒ 1.7) ขนส่งและโลจิสติกส์ ❒ 1.8) สินค้าอุปโภคบริโภค
❒ 1.9) กระดาษและวัสดุการพิมพ์ ❒ 1.10) อื่นๆ (กรุณาระบุ.....)

2. ท่านทำงานอยู่ฝ่ายใดในองค์กร

❒ 2.1) ฝ่ายผลิต ❒ 2.2) ฝ่ายควบคุมคุณภาพ
❒ 2.3) ฝ่ายวิศวกรรม ❒ 2.4) ฝ่ายจัดซื้อ
❒ 2.5) ฝ่ายขาย ❒ 2.6) ฝ่ายบัญชี
❒ 2.7) ฝ่ายบุคคล ❒ 2.8) ฝ่ายไอที
❒ 2.9) ฝ่ายบริหาร ❒ 2.10) อื่นๆ (กรุณาระบุ.....)

3. ระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่นของล่ามไทย-ญี่ปุ่นคนปัจจุบันที่ท่านร่วมงานด้วย

❒ 3.1) N1 ❒ 3.2) N2
❒ 3.3) N3 ❒ 3.4) N4
❒ 3.5) N5 ❒ 3.6) อื่นๆ (กรุณาระบุ.....)

ส่วนที่ 3 ส่วนนี้เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อคำถามต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "ระดับความพึงพอใจ" โดยการประเมินเหตุการณ์หรือประสบการณ์ที่ท่านพบในการปฏิบัติงานที่ตรงกับความพึงพอใจของท่านในขณะนี้มากที่สุดเพียงคำตอบเดียว โดยคำตอบแบ่งเป็น 5 ระดับ มีความหมาย ดังนี้

5 หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจ มากที่สุด
4 หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจ มาก
3 หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจ ปานกลาง
2 หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจ น้อย
1 หมายถึง ท่านมีความพึงพอใจ น้อยที่สุด

คำถามความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น		**ความพึงพอใจ**				
		มากที่สุด (5)	**มาก (4)**	**ปานกลาง (3)**	**น้อย (2)**	**น้อยที่สุด (1)**
1.	ฉันพึงพอใจในความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ของล่ามไทย-ญี่ปุ่น					
2.	ฉันพึงพอใจในทักษะการล่ามพูดสลับของล่ามไทย-ญี่ปุ่น					
3.	ฉันพึงพอใจในความรู้และเข้าใจในกระบวนการผลิตและคำศัพท์ต่างๆ ได้ดีของล่ามไทย-ญี่ปุ่น					
4.	ฉันพึงพอใจในความรู้และเข้าใจในระบบคุณภาพและคำศัพท์ต่างๆ ได้ดีของล่ามไทย-ญี่ปุ่น					
5.	ฉันพึงพอใจในความรู้และเข้าใจแนวคิดการบัญชีและคำศัพท์ต่างๆ ได้ดีของล่ามไทย-ญี่ปุ่น					
6.	ฉันพึงพอใจในความรู้ทั่วไป (เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรม) เกี่ยวกับประเทศไทยของล่ามไทย-ญี่ปุ่น					
7.	ฉันพึงพอใจในความรู้ทั่วไป (เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรม) เกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น					
8.	ฉันพึงพอใจในบุคลิกภาพที่ดี (เช่น ความสะอาด, การแต่งกายที่เหมาะสม, มีสุขภาพแข็งแรง, เป็นกันเอง, สุภาพ, กระตือรือร้น, มีคุณธรรม, ตรงต่อเวลา, มีทัศนคติที่ดีและมีความอยากรู้อยากเห็น) ของล่ามไทย-ญี่ปุ่น					

ส่วนที่ 4 ส่วนนี้เป็นข้อคำถามเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อคำถามต่อไปนี้แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง "จำเป็น ไม่จำเป็น" โดยประเมินว่าทักษะที่กล่าวดังต่อไปนี้มีความจำเป็นกับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในองค์กรทั้งปัจจุบันและในอนาคตหรือไม่ โดยเลือกข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว กรณีที่ตอบว่าจำเป็นกรุณาใส่ระดับความคิดเห็น ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ มีความหมายดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ท่านคิดว่ามีความจำเป็น มากที่สุด
ระดับ 4 หมายถึง ท่านคิดว่ามีความจำเป็น มาก
ระดับ 3 หมายถึง ท่านคิดว่ามีความจำเป็น ปานกลาง
ระดับ 2 หมายถึง ท่านคิดว่ามีความจำเป็น น้อย
ระดับ 1 หมายถึง ท่านคิดว่ามีความจำเป็น น้อยที่สุด

	คำถามเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต	ไม่จำเป็น	จำเป็น	ระดับความจำเป็น				
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1.	**ทักษะความเข้าใจเชิงลึก (Sense-making)** หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจถึงนัย หรือความหมายเบื้องลึกของเนื้อหา ซึ่งเป็นสิ่งที่เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือ เทคโนโลยีไม่สามารถทำได้							
2.	**ทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม (Social Intelligence)** หมายถึง ความสามารถประเมินและรับรู้ต่ออารมณ์ของบุคคลรอบข้างที่กำลังทำงานร่วมกัน รวมทั้งสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม							
3.	**ทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์ (Novel & Adaptive Thinking)** หมายถึง ความสามารถในการคิดสิ่งใหม่ๆ ที่แตกต่างจากสิ่งที่เป็นอยู่ประจำ							
4.	**ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม (Cross-Cultural Competency)** หมายถึง ความสามารถในการทำงานในวัฒนธรรมที่หลากหลายและแตกต่าง							
5.	**ทักษะความคิดเชิงประมวลผล หรือการคิดเชิงระบบ (Computational Thinking)** หมายถึง ความสามารถในการแปลความหมายข้อมูลต่างๆ ที่มีอยู่อย่างมากมายและนำไปใช้ประโยชน์ต่อได้							

คำถามเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต		ไม่จำเป็น	จำเป็น	ระดับความจำเป็น				
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
6.	**ทักษะเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล (New Media Literacy)** หมายถึง ความสามารถในการพัฒนาและสร้างข้อมูลบนสื่อรูปแบบใหม่ๆ อีกทั้งความสามารถในการใช้ประโยชน์จากสื่อใหม่ๆ สำหรับการสื่อสาร							
7.	**ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ (Transdisciplinary)** หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจในเนื้อหาและสิ่งต่างๆ ข้ามศาสตร์ ที่ไม่ได้ยึดติดอยู่กับศาสตร์ใดศาสตร์หนึ่งเท่านั้น							
8.	**ทักษะการคิดเชิงออกแบบ (Design Mindset)** หมายถึง ความสามารถในการนำความคิดสู่การพัฒนาชิ้นงานและมีกระบวนการทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้							
9.	**ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้ (Cognitive Load Management)** หมายถึง ความสามารถในการจัดลำดับและแยกแยะงานข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ที่มีความสำคัญออกมาได้							
10.	**ทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน (Virtual Collaboration)** หมายถึง ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสภาวะการทำงานบนโลกเสมือนผ่านสื่อดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ							
11.	**ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม (Analytical thinking and innovation)** หมายถึง ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล และความสามารถในการคิดอย่างเป็นตรรกะเพื่อระบุหาสาเหตุของปัญหาต่างๆ รวมถึงความสามารถในการพลิกแพลงหรือคิดค้นไอเดียใหม่ๆ มาใช้ในการแก้ปัญหาในการทำงาน							
12.	**ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์ (Active learning and learning strategies)** หมายถึง ทักษะในการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำจริง เรียนรู้จากความผิดพลาดเล็กๆ ทดลองหาสิ่งใหม่จากสมมติฐานเพื่อนำมาปรับใช้กับการทำงานอยู่เสมอ							
13.	**ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน (Complex problem-solving)** หมายถึง ความสามารถในการใช้ตรรกะและความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล ในการวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย ประเมินทางเลือก การคิดรอบด้านเพื่อหาข้อสรุปและการตัดสินใจแก้ปัญหานั้น							

คำถามเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต		ไม่จำเป็น	จำเป็น	ระดับความจำเป็น				
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
14.	**ทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์(Critical thinking and analysis)** หมายถึง ความสามารถในการใช้ตรรกะและความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล ในการวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย ประเมินทางเลือก การคิดรอบด้านเพื่อหาข้อสรุปและการตัดสินใจแก้ปัญหานั้น							
15.	**ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ (Creativity, originality and initiative)** หมายถึง ความสามารถในการคิดไอเดียที่แปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร และใช้งานได้จริง สามารถตอบโจทย์ของงานได้							
16.	**ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม (Leadership & Social Influence)** หมายถึง การมีภาวะผู้นำ และความสามารถในการนำทีม แบกความรับผิดชอบ ให้คำแนะนำและสั่งการผู้อื่นได้ ขณะเดียวกันก็สามารถสร้างแรงบันดาลใจและมอบพลังให้กับคนในทีมให้พร้อมที่จะมุ่งมั่นและทุ่มเทในการทำงานเพื่อองค์กร							
17.	**ทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี(Technology use, monitoring and control)** หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอุปกรณ์เทคโนโลยีจำพวก Machine Technology (เทคโนโลยีเครื่องจักร), Robot Technology (เทคโนโลยีหุ่นยนต์) รวมไปถึงความเข้าใจเทคโนโลยีเกี่ยวกับซอฟต์แวร์เช่นระบบ AI, Big Data, Automation Tools							
18.	**ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม (Technology design & programming)**หมายถึง ความสามารถด้านการเขียนโปรแกรม ออกแบบหรือปรับปรุงเทคโนโลยีเพื่อตอบโจทย์ความต้องการของผู้ใช้							
19.	**ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต (Resilience, stress tolerance and flexibility)** หมายถึง ความสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงให้เร็วที่สุด และสามารถทำงานภายใต้แผนงาน ทรัพยากรและระยะเวลาที่จำกัดให้สำเร็จ รวมทั้งการควบคุมสภาวะทางอารมณ์เมื่อต้องเผชิญกับภาวะความเครียดจากการทำงาน							

คำถามเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต		ไม่จำเป็น	จำเป็น	ระดับความจำเป็น				
				มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
20.	**ทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา (Reasoning, problem solving and ideation)** หมายถึง ความสามารถในการค้นหาและผลิตไอเดียที่สมเหตุสมผลที่นำไปสู่การตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการหรือสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ							

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำชี้แจง หากท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตเพิ่มเติมนอกเหนือจากส่วนที่ 4 โปรดระบุ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

**** ขอขอบพระคุณทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถามนี้ ****

ภาคผนวก ข.

แบบสอบถามฉบับภาษาญี่ปุ่น

ウェルグロー工業団地における日本人雇用者を対象する
アンケート調査のご協力のお願い

アンケート回答者皆様へ

調査概要

本調査は泰日工業大学日本経営学部の大学院生により作成され、「日本人の雇用者の業種と、タイ語・日本語通訳者の能力に対する満足度及び通訳者の将来スキルを身に付ける期待との比較、ウェルグロー工業団地における日本人雇用者の視点による」 に関して研究することを目的とするものである。

アンケート回答者が記入した情報は今回の教育目的のみ使用し機密情報として取り扱います。お忙しいところ恐縮ですが、ぜひアンケート調査のご協力をお願い申し上げます。

アンケートの内容は以下のように 5 つ分かれています。

パート１　アンケート回答者の個人情報（4 問）

パート２　アンケート回答者の働いている企業情報とタイ語・日本語通訳者の日本語能力（３問）

パート 3　タイ語・日本語通訳者の必要な能力（8 問）

パート 4　将来のタイ語・日本語通訳者に必要なスキル(20 問)

パート５　コメント

ジーラーパット　オンタナールット
泰日工業大学の日本経営学部の大学院生

調査対象者スクリーニング質問

あなたはタイ語・日本語通訳者を採用していますか?

❒ 採用しています　　❒ 採用していません

（タイ語・日本語通訳者を採用していない場合、本調査の対象者となっていませんので継続にアンケートを回答する必要はございません。この度誠にありがとうございます。ただし情報として使用出来ますのでご記入の上ご返送いただければと存じます。）

パート１アンケート回答者の個人情報

説明　該当するものに✓を記入してください。

1. 性別

❒ 1.1) 男性　　❒ 1.2) 女性

2. 年齢

❒ 2.1) 20 歳未満　　❒ 2.2) 21-30 歳

❒ 2.3) 31-40 歳　　❒ 2.4) 41-50 歳

❒ 2.5) 51 歳以上

3. 学位

❒ 3.1) 学士課程未満　　❒ 3.2) 学士課

❒ 3.3) 修士課　　❒ 3.4) 修士課程以上

4. 現在の役職

❒ 4.1) 一般社員　　❒ 4.2) 主任/リーダー

❒ 4.3) 課長/部長　　❒ 4.4) 経営層/上級管理職

❒ 4.5) その他 (ご記入ください.....)

パート 2 アンケート回答者の働いている企業とタイ語・日本語通訳者の日本語能力

説明　該当するものに✓を記入してください。

1. あなたの働いている企業の業種

❒ 1.1) 自動車部品業　❒ 1.2) 工業用資材・工具・機械業
❒ 1.3) 石油製品・化学製品業　❒ 1.4) 鉄鋼・非鉄金属業
❒ 1.5) 包装業　❒ 1.6) 電子部品業
❒ 1.7) 運輸・物流業　❒ 1.8) 消耗品製造業
❒ 1.9) 紙・印刷業　❒ 1.10) その他 (ご記入ください.....)

2. あなたの所属している部署

❒ 2.1) 製造部　❒ 2.2) 品質保証部
❒ 2.3) 技術部　❒ 2.4) 購買部
❒ 2.5) 営業部　❒ 2.6) 経理部
❒ 2.7) 総務部　❒ 2.8) IT 部
❒ 2.9) 経営者　❒ 2.10) その他 (ご記入ください.....)

3. あなたが一緒に働いている日本語通訳者の日本語の能力

❒ 3.1) N1　❒ 3.2) N2
❒ 3.3) N3　❒ 3.4) N4
❒ 3.5) N5　❒ 3.6) その他 (ご記入ください.....)

パート 3　タイ語・日本語通訳者の必要な能力に対する満足度

説明　内容を読んで同意する「満足度」の欄に✓をご記入ください。

「満足度」とは、タイ語・日本語通訳者の必要な能力に対する満足している程度。

満足度	評価点
もっとも満足している	5
とても満足している	4
満足している	3
少し満足している	2
あまり満足していない	1

タイ語・日本語通訳者の必要な能力に対する満足度をお答えください		満足度				
		5	**4**	**3**	**2**	**1**
1.	日本語の知識（JLPT）					
2.	逐次通訳スキル					
3.	製造の専門知識　（製造プロセスや専門的な用語の詳細を理解していること。）					
4.	品質の専門知識　（品質システムや専門的な用語の詳細を理解していること。）					
5.	会計の専門知識　（会計の概念と専門的な用語を理解していること。）					
6.	タイの一般知識（経済、社会、政治、文化など）					
7.	日本の一般知識（経済、社会、政治、文化など）					
8.	人格（清潔さ、適切な服装、健康、友好的、礼儀正しく、積極的、良心的、時間厳守、前向きな姿勢及び好奇心を持つなど）					

パート４　将来のタイ語・日本語通訳者に必要なスキル

説明　内容を読んでタイ語-日本語通訳者の将来の仕事に以下のスキルは必要かどうかを評価し、「必要・不要」の欄に✓ をご記入ください。
必要と回答した場合は、「必要の程度」の欄に✓をご記入ください。
不要と回答した場合が、不要の欄のみ✓をご記入ください。

必要の程度	評価点
もっとも満足している	5
とても満足している	4
満足している	3
少し満足している	2
あまり満足していない	1

現在および将来にタイ語・日本語通訳者に必要と不要なスキルをお答えください		不要	必要	必要の程度				
				5	4	3	2	1
1.	理解力スキル (Sense-Making) とは、重要内容または深い内容の意味を理解する能力である。これは、機械、設備、またはテクノロジーでは理解できないこと。							
2.	社会的知能 (Social Intelligence) とは、一緒に働いている周囲の人々の感情を評価および認識し、発生した状況に適切に対応できる能力である。							
3.	斬新かつ適合的な思考(Novel & Adaptive Thinking) とは、いつもとは違う新しいアイデアを思いつく能力である。							
4.	異文化対応力(Cross-Cultural Competency) とは、多様で異なる文化で働く能力である。							
5.	計算的思考(Computational Thinking) とは、人工知能の急激な増加により利用可能なデータが指数関数的に増加する。その情報を理解するために、計算的な思考のスキルである。							
6.	ニューメディアリテラシー(New Media Literacy)　とは、新しいメディアにおける情報を作成および開発する能力と、コミュニケーションのため新しいメディアを利用する能力である。							
7.	分野を超えた広い教養 (Transdisciplinary) とは、一つの科学だけに結び付けられていない。分野を超えて内容や物事を理解する能力である。							

現在および将来にタイ語・日本語通訳者に必要と不要なスキルをお答えください		不要	必要	必要の程度				
				5	4	3	2	1
8.	発想の企画力 (Design Mindset) とは、目的を達成するための作業および作業プロセスの開発にアイデアをもたらすスキルである。							
9.	労働量管理力 (Cognitive Load Management) とは、さまざま重要な情報及び仕事の優先順位を付けて区別するスキルである。							
10.	仮想世界でのコラボレーション (Virtual Collaboration) とは、デジタルメディアを介して仮想環境で他の人と効果的にコラボレーションする能力である。							
11.	分析思考とイノベーション (Analytical Thinking and Innovation) とは、データ分析スキル及び問題の原因を論理的に追求し特定する能力である。さらに仕事の問題解決するため、工夫や新しいアイデアを生み出す能力である。							
12.	主体的学習意欲と戦略的学習 (Active Learning and Learning Strategies) とは、実践的な行動を通して学ぶ能力をである。些細な間違いから学び、常に新しい仮説を試し、それを仕事に適用する。							
13.	複雑な問題解決能力 (Complex Problem-Solving) とは、事前より効率的な作業方法を改善したり問題解決策を見つけたりするために、知識、スキル、経験の応用でデータ処理する及び問題を特定する能力である。							
14.	批判的思考と分析 (Critical Thinking and Analysis) とは、論理と合理的な思考で長所と短所を分析し、オプションを評価する。又は 結論を導き出して問題を解決するため万能の思考ができる能力。							
15.	創造性・独創力・イニシアティブ (Creativity, Originality and Initiative) とは、仕事の目的に応えられるユニークで実用的なアイデアを思い付く能力である。							

現在および将来にタイ語・日本語通訳者に必要と不要なスキルをお答えください		不要	必要	必要の程度				
				5	4	3	2	1
16.	リーダーシップと社会的影響 (Leadership & Social Influence) とは、リーダーシップととチームを率い、責任を負い、人にアドバイスしたり、指示する能力を持つ。同時にチームメンバーに会社のために働く意志と献身を持つように刺激し、力を与える能力である。							
17.	テクノロジーの使用・監視・制御 (Technology Use, Monitoring and Control) とは、AI システム、ビッグデータ、自動化ツールなどのソフトウェアに関連する技術の理解を含む、機械技術、ロボット技術などの技術設備を制御する能力である。							
18.	テクノロジーのデザインとプログラミング (Technology Design & Programming) ユーザーのニーズを満たすために、プログラムを作成したり、テクノロジーを設計または改善したりする能力である。							
19.	反発力・ストレス耐性・柔軟性 (Resilience, Stress Tolerance and Flexibility) とは、できるだけ発生した変化に迅速に適応し、又は限られた資源、時間、計画で仕事を完了させる能力。さらに、仕事でストレスに直面したとき感情を抑えられる能力である。							
20.	理由づけと問題解決・アイデア出し (Reasoning, Problem Solving and Ideation) 正確な問題解決方法につながる賢明なアイデアを見つけて生み出す能力である。これは、製品やサービスを開発したり、新しいイノベーションを生み出したりするためのデザイン思考（Design Thinking）中の重要な部分です。							

パート 5　コメント

説明　パート４以外に将来又は現在タイ語・日本語通訳者に必要なスキルについてコメントがありましたら、ご記入ください。

……

……

……

……

……

……

アンケートにご協力頂きありがとうございました。

ภาคผนวก ค.

ผลการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผลการตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือก่อนดำเนินการวิจัย โดยการตรวจสอบความตรง (Validity) ซึ่งได้ผลดังต่อไปนี้

ผลการประเมินความตรง (Validity)

ได้ทำการตรวจสอบหาค่าความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องตามองค์ประกอบที่ต้องการศึกษาระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์ (Indexes of Item Objective Congruence : IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในแต่ละด้านรวมทั้งหมด 3 ท่าน ตามลำดับ ดังนี้

• ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวิมล รุ่งธีระ : ผู้อำนวยการสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

• อาจารย์บุญชู ตันติรัตนสุนทร : อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น (MBJ), ประธานชมรมล่ามและนักแปลภาษาญี่ปุ่นรางวัลสุรินทราชา ล่ามดีเด่น ปี 2560 จากสมาคมนักแปลและล่ามแห่งประเทศไทย

• ดร. วีรยุทธ พจน์เสถียรกุล : ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรระหว่างประเทศ, อาจารย์พิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

โดยกำหนดระดับความคิดเห็นแบ่งเป็น 3 ระดับ และนำผลความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์เพื่อหาความตรง (Validity) โดยกำหนดค่าแทนความคิดเห็นดังต่อไปนี้

1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามข้อนั้นสามารถเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ได้จริง

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามข้อนั้นสามารถเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ได้จริง

-1 หมายถึง แน่ใจว่าคำถามข้อนั้นไม่สามารถเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ได้จริง

ตารางที่ 43 ผลการคำนวณค่า IOC ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อคำถาม	ค่าคะแนนความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลการคำนวณค่า IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม				
1.1) เพศ	1	1	1	1
1.2) อายุ	1	1	1	1
1.3) ระดับการศึกษา	1	1	1	1
1.4) ตำแหน่งงาน	1	1	1	1
2. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับองค์กรและล่ามไทย-ญี่ปุ่นที่ร่วมงานด้วย				
2.1) ประเภทธุรกิจขององค์กร	1	1	1	1
2.2) ฝ่ายที่ทำงานในองค์กร	1	1	1	1
2.3) ระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น	1	1	1	1
รวมข้อคำถามผู้ตอบแบบสอบถาม	**1**	**1**	**1**	**1**

ตารางที่ 44 ผลการคำนวณค่า IOC ข้อคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น

ข้อคำถาม	ค่าคะแนนความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลการคำนวณค่า IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
3.1) ฉันพึงพอใจในความรู้ด้านภาษาญี่ปุ่น (JLPT) ของล่ามไทย-ญี่ปุ่น	1	1	1	1
3.2) ฉันพึงพอใจในทักษะการล่ามพูดพร้อมของล่ามไทย-ญี่ปุ่น	1	1	1	1
3.3) ฉันพึงพอใจในความรู้และเข้าใจในกระบวนการผลิตและคำศัพท์ต่างๆ ได้ดีของล่ามไทย-ญี่ปุ่น	1	1	1	1
3.4) ฉันพึงพอใจในความรู้และเข้าใจในระบบคุณภาพและคำศัพท์ต่างๆ ได้ดีของล่ามไทย-ญี่ปุ่น	1	1	1	1
3.5) ฉันพึงพอใจในความรู้และเข้าใจแนวคิดการบัญชีและคำศัพท์ต่างๆ ได้ดีของล่ามไทย-ญี่ปุ่น	1	1	1	1

ตารางที่ 44 ผลการคำนวณค่า IOC ข้อคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะที่จำเป็นของล่ามไทย-ญี่ปุ่น (ต่อ)

ข้อคำถาม	ค่าคะแนนความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลการคำนวณค่า IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
3.6) ฉันพึงพอใจในความรู้ทั่วไป (เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรม) เกี่ยวกับประเทศไทยของล่ามไทย-ญี่ปุ่น	1	1	1	1
3.7) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศญี่ปุ่น	1	1	1	1
3.8) ฉันพึงพอใจในบุคลิกภาพที่ดีของล่ามไทย-ญี่ปุ่น	1	1	0	0.67
รวมข้อคำถามสมรรถนะล่ามไทย-ญี่ปุ่น	**1**	**1**	**0.87**	**0.96**

ตารางที่ 45 ผลการคำนวณค่า IOC ข้อคำถามทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต

ข้อคำถาม	ค่าคะแนนความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลการคำนวณค่า IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
4.1) ทักษะความเข้าใจเชิงลึก (Sense-Making) หมายถึง ความสามารถในการทำความเข้าใจถึงนัยหรือความหมายเบื้องลึกของเนื้อหา ซึ่งเป็นสิ่งที่เครื่องจักร อุปกรณ์ หรือ เทคโนโลยีไม่สามารถทำได้	1	1	1	1
4.2) ทักษะความฉลาดในการเข้าสังคม (Social Intelligence) หมายถึง ความสามารถประเมินและรับรู้ต่ออารมณ์ของบุคคลรอบข้างที่กำลังทำงานร่วมกัน รวมทั้งสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม	1	1	1	1
4.3) ทักษะการคิดประยุกต์สร้างสรรค์ (Novel & Adaptive Thinking) หมายถึง ความสามารถในการคิดสิ่งใหม่ๆ ที่แตกต่างจากสิ่งที่เป็นอยู่ประจำ	1	1	1	1

ตารางที่ 45 ผลการคำนวณค่า IOC ข้อคำถามทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต (ต่อ)

ข้อคำถาม	ค่าคะแนนความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลการคำนวณค่า IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
4.4) ทักษะการอยู่ร่วมในสังคมหลากวัฒนธรรม (Cross-Cultural Competency) หมายถึง ความสามารถในการทำงานในวัฒนธรรมที่หลากหลายและแตกต่าง	1	1	1	1
4.5) ทักษะความคิดเชิงประมวลผล หรือการคิดเชิงระบบ (Computational Thinking) หมายถึง ความสามารถในการแปลความหมายข้อมูลต่างๆ ที่มีอยู่อย่างมากมายและนำไปใช้ประโยชน์ต่อได้	1	1	1	1
4.6) ทักษะเข้าใจและตามทันโลกยุคสื่อดิจิตอล (New Media Literacy) หมายถึง ความสามารถในการพัฒนาและสร้างข้อมูลบนสื่อรูปแบบใหม่ๆ อีกทั้งความสามารถในการใช้ประโยชน์จากสื่อใหม่ๆ สำหรับการสื่อสาร	1	1	1	1
4.7) ทักษะการเรียนรู้ข้ามศาสตร์ (Transdisciplinary) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจในเนื้อหาและสิ่งต่างๆ ข้ามศาสตร์ ที่ไม่ได้ยึดติดอยู่กับศาสตร์ใดศาสตร์หนึ่งเท่านั้น	1	1	1	1
4.8) ทักษะการคิดเชิงออกแบบ (Design Mindset) หมายถึง ความสามารถในการนำความคิดสู่การพัฒนาชิ้นงานและมีกระบวนการทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ได้	1	1	1	1
4.9) ทักษะการจัดการบริหารการรับรู้ (Cognitive Load Management) หมายถึง ความสามารถในการจัดลำดับและแยกแยะงานข้อมูล ข่าวสารต่างๆ ที่มีความสำคัญออกมาได้	1	1	1	1

ตารางที่ 45 ผลการคำนวณค่า IOC ข้อคำถามทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต (ต่อ)

ข้อคำถาม	ค่าคะแนนความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลการคำนวณค่า IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
4.10) ทักษะการทำงานแบบร่วมมือบนโลกเสมือน (Virtual Collaboration) หมายถึง ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสภาวะการทำงานบนโลกเสมือนผ่านสื่อดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1	1	0	0.67
4.11) ทักษะการคิดวิเคราะห์และทักษะด้านนวัตกรรม (Analytical Thinking and Innovation) หมายถึง ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูลและความสามารถในการคิดอย่างเป็นตรรกะเพื่อระบุหาสาเหตุของปัญหาต่างๆ รวมถึงความสามารถในการพลิกแพลงหรือคิดค้นไอเดียใหม่ๆ มาใช้ในการแก้ปัญหาในการทำงาน	1	1	1	1
4.12) ทักษะการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และเรียนรู้อย่างมีกลยุทธ์ (Active Learning and Learning Strategies) หมายถึง ทักษะในการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำจริง เรียนรู้จากความผิดพลาดเล็กๆ ทดลองหาสิ่งใหม่จากสมมติฐานเพื่อนำมาปรับใช้กับการทำงานอยู่เสมอ	1	1	1	1
4.13) ทักษะการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน (Complex Problem-Solving) หมายถึง ความสามารถในการใช้ตรรกะและความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผลในการวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย ประเมินทางเลือกการคิดรอบด้านเพื่อหาข้อสรุปและการตัดสินใจแก้ปัญหานั้น	1	1	1	1

ตารางที่ 45 ผลการคำนวณค่า IOC ข้อคำถามทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต (ต่อ)

ข้อคำถาม	ค่าคะแนนความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลการคำนวณค่า IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
4.14) ทักษะการคิดวิเคราะห์และการคิดเชิงวิพากษ์ (Critical Thinking and Analysis) หมายถึง ความสามารถในการใช้ตรรกะและความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล ในการวิเคราะห์ข้อดี ข้อเสีย ประเมินทางเลือก การคิดรอบด้านเพื่อหาข้อสรุปและการตัดสินใจแก้ปัญหานั้น	1	1	1	1
4.15) ทักษะความคิดสร้างสรรค์และการริเริ่มสิ่งใหม่ (Creativity, Originality and Initiative) หมายถึง ความสามารถในการคิดไอเดียที่แปลกใหม่ไม่ซ้ำใคร และใช้งานได้จริง สามารถตอบโจทย์ของงานได้	1	1	1	1
4.16) ทักษะการเป็นผู้นำและอิทธิพลทางสังคม (Leadership & Social Influence) หมายถึง การมีภาวะผู้นำ และความสามารถในการนำทีม แบกความรับผิดชอบ ให้คำแนะนำและสั่งการผู้อื่นได้ ขณะเดียวกันก็สามารถสร้างแรงบันดาลใจและมอบพลังให้กับคนในทีมให้พร้อมที่จะมุ่งมั่นและทุ่มเทในการทำงานเพื่อองค์กร	1	1	1	1
4.17) ทักษะการเลือกใช้ ดูแล และควบคุมอุปกรณ์ทางเทคโนโลยี(Technology use, Monitoring and Control) หมายถึง ความสามารถในการควบคุมอุปกรณ์เทคโนโลยีจำพวก Machine Technology (เทคโนโลยีเครื่องจักร), Robot Technology (เทคโนโลยีหุ่นยนต์) รวมไปถึงความเข้าใจเทคโนโลยีเกี่ยวกับซอฟต์แวร์เช่นระบบ AI, Big Data, Automation Tools	1	1	1	1

ตารางที่ 45 ผลการคำนวณค่า IOC ข้อคำถามทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคต (ต่อ)

ข้อคำถาม	ค่าคะแนนความสอดคล้องของผู้ทรงคุณวุฒิ			ผลการคำนวณค่า IOC
	ท่านที่ 1	ท่านที่ 2	ท่านที่ 3	
4.18) ทักษะการออกแบบเทคโนโลยีและการเขียนโปรแกรม (Technology Design & Programming) หมายถึง ความสามารถด้านการเขียนโปรแกรม ออกแบบหรือปรับปรุงเทคโนโลยีเพื่อตอบโจทย์ความต้องการของผู้ใช้	1	1	1	1
4.19) ทักษะการเปิดรับต่อความเปลี่ยนแปลง การควบคุมอารมณ์ และการฟื้นฟูในภาวะวิกฤต (Resilience, Stress Tolerance and Flexibility) หมายถึง ความสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงให้เร็วที่สุด และสามารถทำงานภายใต้แผนงาน ทรัพยากรและระยะเวลาที่จำกัดให้สำเร็จ รวมทั้งการควบคุมสภาวะทางอารมณ์เมื่อต้องเผชิญกับภาวะความเครียดจากการทำงาน				
4.20) ทักษะการสร้างไอเดีย ให้เหตุผล การแก้ไขปัญหา (Reasoning, Problem Solving and Ideation) หมายถึง ความสามารถในการค้นหาและผลิตไอเดียที่สมเหตุสมผลที่นำไปสู่การตัดสินใจแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการคิดเชิงออกแบบ (Design Thinking) เพื่อพัฒนาสินค้าและบริการหรือสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ	1	1	1	1
รวมข้อคำถามทักษะที่จำเป็นของล่าม	**1**	**1**	**0.95**	**0.98**
5. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม				
5.1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานของล่ามไทย-ญี่ปุ่นในอนาคตเพิ่มเติมนอกเหนือจากส่วนที่ 4	1	1	1	1

ภาคผนวก ง.

หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจประเมินแบบสอบถาม

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
Thai-Nichi Institute of Technology
泰日工業大学
สร้างนักคิด ผลิตนักปฏิบัติ สร้างนักประดิษฐ์ ผลิตนักบริหาร
1771/1 ถนนพัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250
โทรศัพท์: 0-2763-2600 โทรสาร: 0-2763-2700 Url: www.tni.ac.th
1771/1 Pattanakarn Road, Suanluang, Bangkok 10250 Thailand
Telphone: 0-2763-2600 Facsimile: 0-2763-2700 E-mail: tniinfo@tni.ac.th

ที่ บว. 0803/074/2564

24 ธันวาคม 2564

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจประเมินคุณภาพแบบสอบถาม

เรียน อาจารย์บุญชู ตันติรัตนสุนทร
อาจารย์ประจำหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น (MBJ)

สิ่งที่แนบมาด้วย 1. แบบประเมินคุณภาพแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วย น.ส.จีรภัทร์ วงศ์ธนารุจน์ รหัส 2065250033 นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง เปรียบเทียบประเภทธุรกิจของนายจ้างชาวญี่ปุ่นกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะของล่ามไทยญี่ปุ่น และความคาดหวังต่อทักษะในอนาคต ผ่านมุมมองนายจ้างชาวญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ (COMPARISON OF JAPANESE EMPLOYERS'S BUSINESS TYPES WITH SATISFACTION WITH THAI-JAPANESE INTERPRETERS' COMPETENCY AND FUTURE SKILLS EXPECTATIONS THROUGH THE PERSPECTIVE OF JAPANESE EMPLOYERS IN WELGROW INDUSTRIAL ESTATE) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญญาดา นาสมบูรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ในการนี้ ใคร่ขอเรียนเชิญท่านฯ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามในด้านความตรงตามโครงสร้างและเนื้อหาของข้อคำถาม รวมถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา และขอความกรุณาแจ้งกลับนักวิจัยเพื่อมาขอรับแบบประเมินคืนเมื่อท่านได้ดำเนินการประเมินเสร็จสิ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิฐิณัฐ ภัคพรหมินทร์)
คณบดี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ข้อมูลผู้วิจัย
จีรภัทร์ วงศ์ธนารุจน์
นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
โทรศัพท์: 081-629-8310 E-Mail: wo.jeerapat_st@tni.ac.th

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
Thai-Nichi Institute of Technology
泰日工業大学
สร้างนักคิด ผลิตนักปฏิบัติ สร้างนักประดิษฐ์ ผลิตนักบริหาร
1771/1 ถนนพัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250
โทรศัพท์: 0-2763-2600 โทรสาร: 0-2763-2700 Url: www.tni.ac.th
1771/1 Pattanakarn Road, Suanluang, Bangkok 10250 Thailand
Telphone: 0-2763-2600 Facsimile: 0-2763-2700 E-mail: tniinfo@tni.ac.th

ที่ บว. 0803/075/2564

24 ธันวาคม 2564

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจประเมินคุณภาพแบบสอบถาม

เรียน ดร.วีรยุทธ พจน์เสถียรกุล
ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรระหว่างประเทศ, อาจารย์พิเศษหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

สิ่งที่แนบมาด้วย 1. แบบประเมินคุณภาพแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วย น.ส.จีรภัทร์ วงศ์ธนารุจน์ รหัส 2065250033 นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง เปรียบเทียบประเภทธุรกิจของนายจ้างชาวญี่ปุ่นกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะของล่ามไทยญี่ปุ่น และความคาดหวังต่อทักษะในอนาคต ผ่านมุมมองนายจ้างชาวญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ (COMPARISON OF JAPANESE EMPLOYERS'S BUSINESS TYPES WITH SATISFACTION WITH THAI-JAPANESE INTERPRETERS' COMPETENCY AND FUTURE SKILLS EXPECTATIONS THROUGH THE PERSPECTIVE OF JAPANESE EMPLOYERS IN WELGROW INDUSTRIAL ESTATE) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญญาดา นาสมบูรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ในการนี้ ใคร่ขอเรียนเชิญท่านฯ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามในด้านความตรงตามโครงสร้างและเนื้อหาของข้อคำถาม รวมถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา และขอความกรุณาแจ้งกลับนักวิจัยเพื่อมาขอรับแบบประเมินคืนเมื่อท่านได้ดำเนินการประเมินเสร็จสิ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิฐิณัฐ ภัคพรหมินทร์)
คณบดี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ข้อมูลผู้วิจัย
จีรภัทร์ วงศ์ธนารุจน์
นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
โทรศัพท์: 081-629-8310 E-Mail: wo.jeerapat_st@tni.ac.th

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
Thai-Nichi Institute of Technology
泰日工業大学
สร้างนักคิด ผลิตนักปฏิบัติ สร้างนักประดิษฐ์ ผลิตนักบริหาร
1771/1 ถนนพัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250
โทรศัพท์: 0-2763-2600 โทรสาร: 0-2763-2700 Url: www.tni.ac.th
1771/1 Pattanakarn Road, Suanluang, Bangkok 10250 Thailand
Telphone: 0-2763-2600 Facsimile: 0-2763-2700 E-mail: tniinfo@tni.ac.th

ที่ บว. 0803/076/2564

24 ธันวาคม 2564

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจประเมินคุณภาพแบบสอบถาม

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวิมล รุ่งธีระ
ผู้อำนวยการสำนักวิชาพื้นฐานและภาษา สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

สิ่งที่แนบมาด้วย 1. แบบประเมินคุณภาพแบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม จำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วย น.ส.จีรภัทร์ วงศ์ธนารุจน์ รหัส 2065250033 นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง เปรียบเทียบประเภทธุรกิจของนายจ้างชาวญี่ปุ่นกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะของล่ามไทยญี่ปุ่น และความคาดหวังต่อทักษะในอนาคต ผ่านมุมมองนายจ้างชาวญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ (COMPARISON OF JAPANESE EMPLOYERS'S BUSINESS TYPES WITH SATISFACTION WITH THAI-JAPANESE INTERPRETERS' COMPETENCY AND FUTURE SKILLS EXPECTATIONS THROUGH THE PERSPECTIVE OF JAPANESE EMPLOYERS IN WELGROW INDUSTRIAL ESTATE) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญญาดา นาสมบูรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ในการนี้ ใคร่ขอเรียนเชิญท่านฯ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามในด้านความตรงตามโครงสร้างและเนื้อหาของข้อคำถาม รวมถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา และขอความกรุณาแจ้งกลับนักวิจัยเพื่อมาขอรับแบบประเมินคืนเมื่อท่านได้ดำเนินการประเมินเสร็จสิ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิฐิณัฐ ภัคพรหมินทร์)
คณบดี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ข้อมูลผู้วิจัย
จีรภัทร์ วงศ์ธนารุจน์
นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
โทรศัพท์: 081-629-8310 E-Mail: wo.jeerapat_st@tni.ac.th

สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
Thai-Nichi Institute of Technology
泰日工業大学
สร้างนักคิด ผลิตนักปฏิบัติ สร้างนักประดิษฐ์ ผลิตนักบริหาร
1771/1 ถนนพัฒนาการ แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250
โทรศัพท์: 0-2763-2600 โทรสาร: 0-2763-2700 Url: www.tni.ac.th
1771/1 Pattanakarn Road, Suanluang, Bangkok 10250 Thailand
Telphone: 0-2763-2600 Facsimile: 0-2763-2700 E-mail: tniinfo@tni.ac.th

ที่ บว. 0803/077/2564

24 ธันวาคม 2564

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบภาษาญี่ปุ่นแบบสอบถาม

เรียน อ.บุญชู ตันติรัตนสุนทร

สิ่งที่แนบมาด้วย 1. แบบสอบถามภาษาไทย จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถามภาษาญี่ปุ่น จำนวน 1 ฉบับ

เนื่องด้วย น.ส.จีรภัทร์ วงศ์ธนารุจน์ รหัส 2065250033 นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำสารนิพนธ์ เรื่อง เปรียบเทียบประเภทธุรกิจของนายจ้างชาวญี่ปุ่นกับความพึงพอใจต่อสมรรถนะของล่ามไทยญี่ปุ่น และความคาดหวังต่อทักษะในอนาคต ผ่านมุมมองนายจ้างชาวญี่ปุ่นในนิคมอุตสาหกรรมเวลโกรว์ (COMPARISON OF JAPANESE EMPLOYERS'S BUSINESS TYPES WITH SATISFACTION WITH THAI-JAPANESE INTERPRETERS' COMPETENCY AND FUTURE SKILLS EXPECTATIONS THROUGH THE PERSPECTIVE OF JAPANESE EMPLOYERS IN WELGROW INDUSTRIAL ESTATE) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญญาดา นาสมบูรณ์ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

ในการนี้ ใคร่ขอเรียนเชิญท่านฯ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามในด้านความตรงตามโครงสร้างและเนื้อหาของข้อคำถาม รวมถึงความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา และขอความกรุณาแจ้งกลับนักวิจัยเพื่อมาขอรับแบบประเมินคืนเมื่อท่านได้ดำเนินการประเมินเสร็จสิ้น

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิฐิณัฐ ภัคพรหมินทร์)
คณบดี คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น

ข้อมูลผู้วิจัย
จีรภัทร์ วงศ์ธนารุจน์
นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาบริหารธุรกิจญี่ปุ่น สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น
โทรศัพท์: 081-629-8310 E-Mail: wo.jeerapat_st@tni.ac.th